

428.4

๗๑๗๒๗

๕.๒

การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเองของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอน โดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่อง
ย้อนกลับ (Retelling) ตามแนวทฤษฎีอรรถฐาน กับการสอนตามคู่มือครู

ปริญญานิพนธ์

ของ

กรรณิกา กุลวิทย์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

มีนาคม 2540

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๖๖๗๗๗

๕.๗ พ.ค. 2540

การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเองของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอน โดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่อง
ย้อนกลับ (Retelling) ตามแนวทฤษฎีอรรถฐาน กับการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ
ของ
กรรณิกา กุลวิทย์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

มีนาคม 2540

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการฝึกอ่าน ด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ (Retelling) ตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์หลุยส์ อำเภอมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 4 อ 014 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 80 คน แบ่งออกเป็น กลุ่มทดลอง 40 คน และกลุ่มควบคุม 40 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการวิจัยการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับตามแนวทฤษฎีอรรถฐาน กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู ใช้เวลาทดลองสอนกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความเชื่อมั่นในตนเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ t-test แบบ Difference Score

ผลการศึกษา พบว่า

1. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความเชื่อมั่นในตนเองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

A COMPARISON OF MATTHAYOM SUKSA II STUDENTS' ENGLISH READING
COMPETENCE AND SELF - CONFIDENCE THROUGH THE RETELLING
INSTRUCTION WITH GENRE BASED APPROACH
AND THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT
BY
KANNIKA KULAWIT

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University
March 1997

The purpose of this study was to compare Matthayom Suksa II students' English Reading competence and self - confidence through the retelling instruction with Genre Based Approach and the teacher's manual.

The Sample used in this study was 80 Matthayom Suksa II students learning English Core Course 4 (E 014) at Saint Louis School Muang Distric, Chachoengsao Province in 1996 Academic year. This sample was simply randomized and divided into experimental and control groups with forty students in each. The randomized control group ; pretest - posttest design was used in the experiment. The experimental group was taught through the retelling instruction with Genre Based Approach ; whereas the control group was taught through the method in the Teacher's Manual. Each group was taught with the same Content for Sixteen 50 minutes' periods.

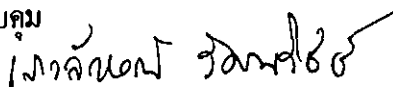
The instruments were the English Reading Ability Tests and Self - confidence Questionnaires. The data was statistically analysed by t-test difference Score.

The result of the study indicated that :

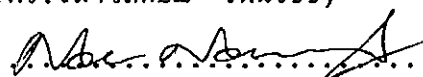
1. The English reading ability between the experimental and control groups was significantly different at the .01 level.
2. The self - confidence between the experimental and control groups was significantly different at the .05 level.

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

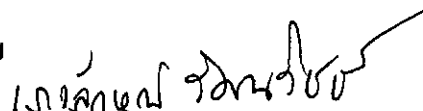
.... ประธาน

(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

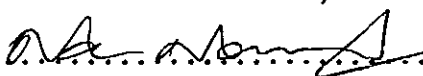
.... กรรมการ

(ศศ.ดร.ดิลก ดิลกานนท์)

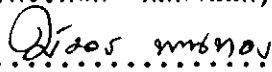
คณะกรรมการสอบ

.... ประธาน

(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.... กรรมการ

(ศศ.ดร.ดิลก ดิลกานนท์)

.... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ดร.บังอร พานทอง)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริยา พูลสุวรรณ)

วันที่ เดือน มีนาคม พ.ศ. 2540

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความรู้และความกรุณาและเสียสละเวลาจาก รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย รศ.ดร. ดิลก ดิลกานนท์ ดร.บ๋อง พานทอง รศ.อังคณา สายยศ Dr.Stephen Conlon และ Mr.Martin Crose ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะในการศึกษาค้นคว้า ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องในการทำปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ภราดาอนุรักษ์ นิธิภัทรภรณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนเซนต์หลุยส์ อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา ผู้ผลักดันสนับสนุน และอนุมัติทุนการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และโอกาสที่ท่านมอบให้ และขอขอบพระคุณอาจารย์หมวดวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนเซนต์หลุยส์ทุกท่าน ที่กรุณารับภาระในการทำงานแทนผู้วิจัยตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยทำ การศึกษา ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณพี่ ๆ น้อง ๆ และเพื่อน ๆ เอกการมัธยมศึกษาทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และให้กำลังใจเป็นอย่างดีตลอดมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์ทิพาพร สุจारी อาจารย์วิระศรี นพคุณทอง อาจารย์ศุภลักษณ์ สัตยวานิช อาจารย์นวลจันทร์ แซ่เท้น อาจารย์อัญญา ราศรี และอาจารย์เปรมวดี รัตกุล ผู้วิจัยประทับใจในความช่วยเหลือ ใน ความเป็นมิตร และเป็นที่ปรึกษาตลอดระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ นักการศึกษาทุกท่าน ผู้ศึกษาค้นคว้า และแต่งตำรา ทำให้ผู้วิจัยได้ สืบค้นและอ้างอิงข้อมูลจนสำเร็จเป็นงานวิจัยในครั้งนี้ นับเป็นการจุดประกายไฟที่จะแก้ไขปัญห การอ่านของนักเรียนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยจะสำเร็จการศึกษาครั้งนี้มิได้หากปราศจากการสนับสนุนเป็นอย่างดีจาก พี่สสุคนธ์ และน้อง ๆ ทุกคนในครอบครัวกุลวิทย์ที่เอื้อเฟื้อ เป็นกำลังใจเสมอมา และขอขอบคุณ คุณอุทิศ ลิ้มสุวรรณ ผู้เป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยเป็นอย่างดีตลอดมา

คุณคำ และประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ ผู้อนุเคราะห์ลูกทั้งกำลังใจ กำลังทรัพย์ ตลอดจนความหวงแหนด้วยความรักและห่วงใย ลูกกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง นอกจากนี้ขอมอบเป็นสิ่งทดแทนพระคุณครูอาจารย์ผู้ประสทาวิชา และผู้มีพระคุณต่อผู้วิจัยทุกท่าน

กรรณิกา กุลวิทย์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	8
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	8
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	8
	นิยามศัพท์เฉพาะ	9
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	15
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ	30
	เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับแนวทฤษฎีอรรถฐาน	36
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเอง	56
	สมมติฐานในการวิจัย	61
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	62
	ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	62
	เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง	62
	การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ	63
	การดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูล	74
	การวิเคราะห์ข้อมูล	76
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	76

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	81
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	81
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	81
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	82
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	84
จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	84
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	84
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	84
วิธีดำเนินการทดลอง	86
การวิเคราะห์ข้อมูล	86
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	87
อภิปรายผล	87
ข้อเสนอแนะ	92
ข้อเสนอแนะทั่วไป	92
ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้า	93
บรรณานุกรม	95
ภาคผนวก	104
ประวัติย่อของผู้วิจัย	197

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการทดลอง	75
2 ผลการ เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม	82
3 ผลการ เปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการ ฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ ตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการ การสอนตามคู่มือครู	83

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลนิยมที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารข้อมูล การถ่ายทอดความรู้เชิงวิชาการ ตลอดจนเทคโนโลยีสมัยใหม่ การศึกษาค้นคว้าการเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ (สุวรรณี พันธุ์พริกส์ และงามทิพย์ วิมลเกษม. 2536 : 36) ในโลกปัจจุบันและอนาคตจะเป็นโลกของนานาชาติ การติดต่อสื่อสารที่ทันสมัย ภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาที่สำคัญในฐานะของภาษาสหประชาชาติ นอกจากภาษาอังกฤษจะใช้เป็นสื่อในการเจรจาทางการเมืองและเศรษฐกิจแล้ว ภาษาอังกฤษถือได้ว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิชาการสาขาต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะถ่ายทอดเป็นภาษาอังกฤษ ดังจะเห็นได้จากหนังสือ เอกสารอ้างอิง นิตยสาร หรือ ข้อมูลข่าวสารที่ผ่านทางคอมพิวเตอร์ ด้วยตระหนักในความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ ในฐานะเครื่องมือในการสื่อสารในทุก ๆ ด้าน ในยุคโลกาภิวัตน์นี้ กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดนโยบายในการยกระดับคุณภาพการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนต่าง ๆ ทุกสังกัด โดยให้เริ่มสอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และจัดให้มีโครงการพัฒนาคุณภาพการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน และพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษาต่อเนื่องจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชินวงศ์ ศรีงาม. 2539 : 1) ดังนั้น นับว่าภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการเรียนการสอน

โดยทั่วไปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถทางภาษา ในทักษะทั้งสี่ด้านคือ ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แต่การสอนทักษะภาษาทั้งสี่ในขณะเดียวกันเป็นสิ่งที่กระทำได้ยาก และมักไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากภาษามีลักษณะของการพัฒนาการเป็นขั้นตอนตามธรรมชาติ เพื่อให้การสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาทางภาษาจึงควรคำนึงถึงลักษณะของธรรมชาติการรับรู้ภาษา และการเรียนรู้ภาษาด้วยการพัฒนาทักษะภาษาที่สำคัญคือ การพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านที่เป็นทักษะกลุ่มรับสาร (Receptive Skills) ทั้งนี้เนื่องจากทักษะการพูดและการเขียนจะเป็นทักษะที่สามารถพัฒนาตามมาได้ภายหลังอย่างเป็นธรรมชาติ (Krashen. 1982) ดังนั้น แนวโน้มในการสอนภาษาในปัจจุบัน ผู้สอนอาจเริ่มการพัฒนาทักษะการอ่านก่อนได้ เพียงแต่ต้องคำนึงว่า ในการพัฒนา

ทักษะภาษาแต่ละอย่างนั้น ผู้สอนจะ เชื่อมโยงประสบการณ์ของผู้เรียนให้พัฒนาภาษาอื่น ๆ ในลักษณะบูรณาการให้ครบวงจร เชิงทักษะสัมพันธ์ ทั้งฟัง พูด อ่าน และเขียนได้หรือไม่ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 75)

การอ่านมีบทบาทเด่นชัดที่สุดต่อกระบวนการเรียนรู้ทุกแขนง และทุกระดับวัย เนื่องจากผู้อ่านสามารถค้นคว้าหาความรู้แปลก ๆ ใหม่ ๆ ให้ก้าวหน้าทันต่อวิทยาการ และการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบันได้ จากเรื่องที่เขารับรู้ (แสงทิศา ไชยยศ. 2535 : 45) ซึ่งสอดคล้องกับที่ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 : 84) กล่าวไว้ว่า การอ่านจะเป็นกุญแจสำคัญในการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ได้ดี และเป็นประโยชน์ในการศึกษาหาความรู้ในชีวิตประจำวัน พร้อมทั้งเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตในระยะยาวอีกด้วย เพราะการอ่านจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการศึกษาหาความรู้ได้กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการดำรงชีวิตให้ดีขึ้นได้จากวิชาความรู้ที่ได้รับ นอกจากนี้ ริฟเวอร์ส (Rivers. 1972 : 214) ได้ชี้ให้เห็นถึงคุณค่าของการอ่านว่า เป็นทักษะที่ผู้เรียนสามารถใช้เพิ่มพูนความรู้ให้ตนเองได้ ซึ่งความคิดดังกล่าวสอดคล้องกับ แนวความคิดของ แอลเลน และวาเลตต์ (Allen and Valette. 1979 : 249) ที่ว่าการอ่านเป็นทักษะที่ช่วยพัฒนาบุคคล ช่วยเสริมสร้างประสบการณ์อีกทั้งเป็นทักษะที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้มากและอยู่กับผู้เรียนได้นาน และแม้ว่ายุคนี้เทคโนโลยีสารสนเทศจะก้าวหน้าเพียงใดก็ตาม ทักษะการอ่านก็ยังเป็นทักษะที่สำคัญต่อการเรียนรู้ ดังที่ แฮฟเนอร์ (Hafner. 1971 : 9 - 10) ได้ให้ข้อคิดว่า แม้ว่าการศึกษามีการใช้สื่อทางการศึกษาที่ทันสมัยมากมายเพียงไร แต่เมื่อเทียบกับการอ่านแล้ว การอ่านก็ยังมีความสำคัญอยู่มาก เพราะการศึกษาค้นคว้าความรู้ด้วยการอ่านเป็นวิธีที่สะดวก เอกสารสำหรับการอ่านหาได้ง่าย ผู้อ่านจะอ่านเวลาใดก็ได้ ทั้งยังมีเวลาที่จะไตร่ตรอง ตรวจสอบทบทวนคัดเลือก และเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ ที่อ่านได้ สำหรับคนที่รักการอ่าน หนังสือ นอกจากจะทำให้มีความรู้และทรรศนะที่กว้างไกล หล่อหลอมให้เป็นคนสุขุมลุ่มลึกแล้ว การอ่านหนังสือยังนำความสุขมาให้เหลือคณา และเป็นความสุขที่ราคาถูกและไม่นำไปสู่ความเดือดร้อนวุ่นวาย (ประเวศ วะสี. 2531 : คำนิยาม)

ด้วยความสำคัญของทักษะการอ่านดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็น และตระหนักถึงความสำคัญ ดังระบุชัดในจุดประสงค์ของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

ในข้อที่ว่า เพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ และเป็นพื้นฐานในการศึกษาภาษาในระดับที่สูงขึ้นหรือการประกอบอาชีพ และเพื่อให้เห็นคุณค่าของภาษาที่เลือกเรียน และมีนิสัยรักการอ่าน (กรมวิชาการ. 2533 : 14, 16) จึงได้บรรจุวิชาการอ่านอังกฤษเบื้องต้น ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 - 3 และทักษะอ่าน 1 - 6 (อ 031, อ 032, อ 033, อ 034, อ, 035 และ อ 036) ให้เป็นวิชาเลือกในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

แต่เนื่องจากทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ซับซ้อน และต้องอาศัยการฝึกฝนเป็นอย่างดี เพราะการอ่านไม่ใช่แค่เพียงอ่านตัวอักษรออกเท่านั้น แต่ต้องมีความเข้าใจด้วย ดังนั้นทักษะการอ่านจึงจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนจากการเรียนในห้องเรียนจากครูผู้สอนจนชำนาญก่อน แล้วจึงไปฝึกเพิ่มเติมเองนอกห้องเรียน ซึ่งต่างจากทักษะการฟัง-พูด ซึ่งสามารถฝึกได้เองจากเทปฝึกหรือแหล่งต่าง ๆ รอบตัวซึ่งอยู่นอกห้องเรียน (สมิตรา อังวัฒนกุล และคนอื่น ๆ. 2536 : 149)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษพบว่า เด็กไทยส่วนมากยังมีระดับความสามารถในด้านการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ ดังจะเห็นได้จากการศึกษารายงานการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2535 ของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า กลุ่มประสบการณ์พิเศษภาษาอังกฤษในปีการศึกษา 2535 สมรรถภาพที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ ความรู้ความเข้าใจทางภาษามีคะแนนเฉลี่ย 5.30 เมื่อเทียบคะแนนเต็ม 10 รองลงไปคือ การเขียนการอ่านในใจ การฟัง การอ่านออกเสียง และการสนทนาตามลำดับ (หน่วยศึกษานิเทศก์ สบจ. ฉะเชิงเทรา. 2535 : 99) และจากการศึกษารายงานสรุปผลการวิจัย และประเมินผล การศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5 ปีการศึกษา 2532 ในด้านผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ม.2 พบว่า ประเมินความสามารถของนักเรียนในด้านการอ่าน และการเขียน ซึ่งคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านสูงกว่าความสามารถในการเขียน แต่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดทั้งสองด้าน และมีจำนวนโรงเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 34 โรงเรียน โรงเรียนที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับเขตมีจำนวน 67 โรงเรียน จากทุกจังหวัดในเขตสำหรับชั้น ม. 5 พบว่า ประเมินความสามารถทางทักษะการพูด การอ่าน และการเขียน คะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ ทักษะการเขียนผ่านเกณฑ์ 4 โรงเรียน รองลงไปคือ ทักษะการพูดผ่านเกณฑ์ 5 โรงเรียน และทักษะการอ่านผ่าน

เกณฑ์ 1 โรงเรียน ค่าเฉลี่ยแต่ละด้านและรวมทุกด้านต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (หน่วยศึกษานิเทศก์. 2532 : 92 - 93) ในประเทศไทยไม่มีการสอนฝึกสมรรถภาพการอ่านอย่างเป็นระบบจริงจัง จนกระทั่งกลายเป็นอุปสรรคในการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา เพราะนิสิตนักศึกษาไม่มีนิสัยรักการอ่าน ทำให้ประสบปัญหาการจัดการศึกษาว่าใช้เวลามากแต่เกิดปัญหาน้อย (อรุณี อ่อนสวัสดิ์. 2531 : 47)

จากผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้น สาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านต่ำ อาจจะเป็นเนื่องจากติดศัพท์ หรือไม่เข้าใจความหมายของศัพท์ที่มีอยู่ในข้อความที่กำลังอ่านก็ได้ จึงทำให้เกิดความรู้สึกว่าการอ่านเป็นเรื่องยากลำบาก น่าเบื่อหน่าย และยิ่งไปกว่านั้น ยังทำให้เกิดความหวั่นไหวไม่มีความเชื่อมั่นในตัวเองอีกด้วย (สมุทร เชนเชาวนิช. 2535 : 15) ซึ่งสอดคล้องกับ อาแกม (บุญชัย เกรียงบุญรัตน์. 2537 : 48 ; อ้างอิงมาจาก Agam. 1984) ที่ศึกษาพบว่า ปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เด็กไม่ค่อยอ่านหนังสือ แม้แต่การอ่านเพื่อการสอบเป็นผลมาจากความบกพร่องในการส่งเสริมการอ่าน กล่าวคือ เด็กไม่ได้ฝึกทักษะในด้านการอ่านทำให้เด็กไม่เห็นความสำคัญของการอ่าน รู้สึกว่าการอ่านเป็นสิ่งที่น่าเบื่อ นอกจากนี้ครูไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น และนักเรียนมีโอกาสน้อยมาก ในการมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนเน้นเนื้อหามากกว่ากระบวนการ นักเรียนไม่มีความสามารถในการคิดการตัดสินใจ และการแก้ไขปัญหามีเหตุผล อีกทั้งหนังสือเรียนภาษาอังกฤษมีเนื้อหาที่นำมาใช้ในชีวิตประจำวันไม่ได้ (กรมวิชากร. 2532 : 294) ดังนั้น การที่ครูภาษาอังกฤษจะสอนภาษาอังกฤษให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายปลายทางที่วางไว้ ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ปัจจุบันจะต้องมีความพยายามในการจัดกิจกรรมเสริมบทเรียน เพื่อให้ตรงตามจุดมุ่งหมาย ถ้าสอนจบเนื้อหาตามแบบเรียนที่กำหนด แต่ไม่ถ่ายทอดความรู้ไปสู่กิจกรรมการสื่อสาร ผู้เรียนก็จะไม่สามารถบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่วางไว้ นอกจากนี้การที่ผู้เรียนส่วนมากยังขาดความสามารถในทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจอยู่นั้น อาจจะเป็นเพราะยังขาดวิธีการหรือเทคนิคที่เหมาะสมในวันที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการอ่าน เพื่อความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น (สุมิตรา อังวัฒนกุล และคนอื่น ๆ. 2536 : 151)

จากการศึกษาสภาพปัญหา สาเหตุ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าครูมีบทบาทสำคัญที่ต้องสร้างเสริมพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสามารถทางการอ่าน และมีความเข้าใจในเนื้อหาที่

อ่านได้ดีขึ้น โดยวิธีการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ ตามแนวทฤษฎีวรรณกรรม กลวิธีสอนด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ (Retelling) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทบทวนและจัดลำดับเหตุการณ์ของข้อมูล ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาพรวมของเรื่อง (Holistic Comprehension) โดยผู้เรียนนำความรู้ใหม่จากเนื้อเรื่องที่อ่านมาสัมพันธ์กับความรู้เดิมที่มีอยู่ ซึ่งผู้เรียนได้มีโอกาสถกเถียงประสบการณ์ของตนเองออกมาเป็นเนื้อความที่สัมพันธ์กัน จากงานวิจัยของ พ็อพเพอร์ และวิลสัน (Pfeiffer and Wilson. 1985) พบว่า ผู้เรียนระดับเกรด 4 ที่ได้รับการฝึกการเล่าเรื่องย้อนกลับ หลังจากให้ผู้เรียนอ่านเงียบ ๆ (Silent Reading) แล้ว มีความเข้าใจในการอ่านดีกว่าผู้เรียนที่เรียนโดยการวาดภาพประกอบ และในการศึกษาอีกกรณีหนึ่ง ซึ่งพบว่า ผู้เรียนระดับเกรด 4 ที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ มีความเข้าใจในการอ่านดีกว่ากลุ่มนักเรียนที่ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อความ (Gambrell, Koskinen and Kapinus. 1985) และจากงานวิจัยของ Rose, Cundick และ Higbee (1984) ศึกษาพบว่า การเล่าเรื่องย้อนกลับ ช่วยส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านของเด็กพิการในระดับปฐมวัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ คอสคิเนน และคนอื่น ๆ (Koskinen and others. 1988) ยังศึกษาพบว่า การเล่าเรื่องย้อนกลับ สามารถปรับปรุงความเข้าใจในการอ่าน ทั้งผู้อ่านที่มีทักษะและไม่มีทักษะด้านความเข้าใจในเนื้อหา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และภายหลังจากผู้เรียนมีประสบการณ์ในการเล่าเรื่องย้อนกลับเพียงแค่ 4 ครั้ง ผู้เรียนจะมีความชำนาญมากขึ้นในการระลึกเรื่องโดยแสดงท่าทางประกอบได้อย่างอิสระ และตอบสนองต่อคำถามของเนื้อความทั้งแบบที่มีความหมายปรากฏชัดเจน และแบบที่มีความหมายแฝงอยู่ในเนื้อความที่อ่าน (Koskinen and others. 1988 : 893) ส่วนแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบวรรณกรรม (Genre-Based Approach) เป็นแนวทฤษฎีที่พัฒนาจากหลักการเกี่ยวกับทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistic Theory) ของ M.A.K.Halliday โดยกลุ่มนักภาษาศาสตร์ ชาวออสเตรเลีย ได้แก่ Jim Martin, Joan Rothery, Frances Christie, Brian Gray และ Mary Macken (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2536) ที่ยึดบทเรียนหรือกิจกรรมมาเป็นหลัก ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยป้อน (Input) ที่สำคัญในการให้รูปแบบภาษาแก่ผู้เรียนตามแบบหรือชนิดของเนื้อความต่าง ๆ ในแต่ละบริบทของสถานการณ์และวัฒนธรรม ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนตายตัวในการให้ผู้เข้าภาษาประสบความสำเร็จในการใช้ภาษา ดังนั้นการฝึกการอ่านด้วย

การเล่าเรื่องย้อนกลับ ตามแนวทฤษฎีวรรณกรรม จึงเป็นกลวิธีสอนหนึ่งที่จะฝึกฝนผู้เรียน ในการพัฒนาทั้งทางด้านความเข้าใจ และการตระหนักรู้ในโครงสร้างของเนื้อความ (Text Structure) ดังที่ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย กล่าวว่า โครงสร้างของเนื้อความ จะช่วยให้การอ่านมีจุดมุ่งหมายเด่นชัดขึ้นว่า จะต้องการหาข้อมูลอะไร กระบวนการทาง ความคิดย่อมจะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพในการจับใจความสำคัญ แปลความ ตีความและ ขยายความในการอ่าน การเข้าใจอรรถลักษณะของเนื้อความต่าง ๆ จะทำให้การฟังหรือ การอ่านชัดเจขึ้น การจับใจความสำคัญของเรื่องการหารายละเอียดของเรื่องรวมทั้ง การแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับเนื้อความที่จะอ่าน จะทำได้ง่ายขึ้น เพราะคนฟัง หรือคนอ่านมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แน่นอน และชัดเจน นอกจากนี้แล้วการลำดับความคิด ตามเนื้อความจะเป็นไปได้ง่ายขึ้นด้วย หากผู้ฟังหรือผู้อ่านเข้าใจอรรถลักษณะต่าง ๆ ของ เนื้อความนั้น เพราะในแต่ละอรรถลักษณะต่าง ๆ จะมีลำดับของการดำเนินเนื้อความที่ แน่แน่นอนเป็นขั้นเป็นตอน ตั้งแต่เริ่มเนื้อความนั้นในบริบทจนกระทั่งจบ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2536 : 25 - 27) ซึ่งสอดคล้องกับที่ เตือนใจ ตันงามตรง กล่าวไว้ว่า การที่ผู้อ่าน มีความรู้เกี่ยวกับลักษณะลีลาการเขียน และโครงร่างของเรื่องมาก่อน เช่น การเขียนเชิง บรรยาย นิทานวิทยาศาสตร์ ถ้าผู้อ่านมีความรู้สีกว่ต่อลักษณะโครงสร้างการเขียน และรู้จัก ใช้ความรู้เดิมเหล่านี้ให้เป็นประโยชน์ในขณะที่อ่าน จะช่วยอย่างมากทางด้านความเข้าใจ และความจำ (เตือนใจ ตันงามตรง. 2529 : 98 - 99) และในการอ่านผู้อ่านจะอ่าน เรื่องใดดียิ่งขึ้น ถ้าสามารถเข้าใจรูปแบบการเขียนของผู้เขียนในแต่ละเรื่อง เพราะจะทำให้ การอ่านมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่า ผู้เขียนกำลังบอกอะไรกับผู้อ่าน และใจความสำคัญคือ อะไร ผู้อ่านย่อมจะอ่านได้แม่นยำยิ่งขึ้น ทั้งการจับใจความสำคัญ และการหาข้อมูลละเอียด ของเรื่องนอกจากนี้ยังช่วยให้จำเรื่องที่อ่านได้นานสามารถวิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้ และย่อ เนื้อหาที่อ่านได้เร็ว (ฉันทนา นันทแก้ว. 2536 : 29 - 30 ; อ้างอิงมาจาก Bartlette. 1985) ซึ่งสอดคล้องกับที่ เฮนนิ่งส์ (Hennings. 1982 : 8 - 9) ได้กล่าวถึงการสอนอ่านว่า การสอนโดยให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่านเรื่องหรือข้อความที่กำหนดให้ เพียงอย่างเดียว จะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสน้อยที่จะพัฒนาความเข้าใจว่า ข้อความที่อ่านนั้น เรียบเรียงมาได้อย่างไร ผู้เรียนขาดโอกาสน้อยที่จะเลือกสรรประสบการณ์ของตนเองมา สัมพันธ์กับเนื้อความที่อ่าน ซึ่งจะมีผลต่อความเข้าใจข้อความที่ซับซ้อนหรือข้อความที่มีความยาว

มาก การเรียนรู้ที่จะเขียนโดยการจัดเรียบเรียงข้อมูลออกมาเป็นเนื้อความ จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้อย่างลึกซึ้งว่า ผู้เขียนถ่ายทอดความคิดของเขาออกมาเป็นภาษาเขียนได้อย่างไร ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนอ่านข้อความนั้นได้เข้าใจยิ่งขึ้น และจากผลการวิจัยของ ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม (2534 : 125) พบว่า ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามแนววรรณฐาน มีความสามารถทางการอ่านสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมากกว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

การให้ผู้เรียนได้รับความคิดรวบยอดในการสื่อสารจากบริบทภาษา โดยมีครูเป็นผู้คอยกระตุ้นด้วยคำถามผู้เรียนถ่ายทอดความคิดของตนเป็นภาษาพูด ผู้เรียนอีกจำนวนหนึ่งจะได้ฝึกการฟัง และการพูดซักถามอีกทั้งการเขียนคำตอบหรือบันทึกเรื่องราวที่เล่า จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในความสำเร็จของตนในการอ่านและสื่อสารได้และการฝึกการเล่าเรื่องย้อนกลับในชั้นเรียนจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-Confidence) ดังที่ มอร์โลว์ (Gunning. 1992 : 226 ; citing Morrow. 1985) กล่าวว่า เด็กอนุบาลที่ฝึกการเล่าเรื่องย้อนกลับ และตอบคำถามจะเล่าเรื่องย้อนกลับได้ดีกว่าเด็กที่เล่าเรื่องย้อนกลับหรือตอบคำถามจากการอ่านอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ยังส่งผลให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มมากขึ้น ทั้งยังลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้ดีขึ้นอีกด้วย คราเชน (Krashen. 1982) กล่าวถึงสภาพทางอารมณ์ หรือเจตคติที่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการรับรู้ภาษาที่สองมี 3 ประการ คือ แรงจูงใจ ความมั่นใจในตนเอง และความวิตกกังวล ในด้านความมั่นใจในตนเอง (Self-Confidence) ผู้เรียนที่มีความมั่นใจในตนเองจะมีภาพพจน์ของตนเองที่ดี และจะนำไปสู่ความสำเร็จได้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. ม.ป.ป. ; อ้างอิงมาจาก Krashen. 2531 : 39) นอกจากนี้ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นบุคลิกภาพอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเด็ก เพราะถ้าเด็กขาดความเชื่อมั่นในตนเองแล้วจะทำให้เด็กไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง ขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และจะไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ (จงใจ จจรศิลป์. 2532 : 29) ซึ่งสอดคล้องกับ ลีทเทอร์ และแบรช (Leather and Brash. 1990 : 21) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ภาษาอย่างแยกออกจากกันไม่ได้ ซึ่งผู้สอนควรต้องตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างความมั่นใจในตนเองให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนภาษา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสมดุลในการประเมินตนเอง ไม่ให้มีความโน้มเอียงในทางลบต่อความสามารถ และความก้าวหน้าของตนเอง ซึ่งจะเป็นอุปสรรคต่อผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น ยังไม่มีนักการศึกษาท่านใดทำการทดลองการสอนอ่านภาษาอังกฤษด้วยการฝึกการอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับตามแนวทฤษฎีอรรถฐาน ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะทำการทดลองการฝึกการอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับตามแนวทฤษฎีอรรถฐาน เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับการสอนตามคู่มือครูว่าแตกต่างกันหรือไม่ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการอ่านของผู้เรียนต่อไป

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับตามแนวทฤษฎีอรรถฐาน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับตามแนวทฤษฎีอรรถฐาน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา และปรับปรุงการสอนทักษะการอ่านให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสอนอ่านในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์หลุยส์ อำเภอมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์หลุยส์ อำเภอมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ได้มาโดยวิธี

การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 2 ห้องเรียน จาก 3 ห้องเรียน ในแต่ละห้องจะความสามารถเก่งปานกลาง และอ่อนด้วย GPA ห้องละ 40 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 80 คน แล้วจัดกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจากห้องเรียนที่สุ่มมาโดยการสุ่มอีกครั้งหนึ่ง

3. ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ใช้เวลาทดลองกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นเนื้อหาที่มีคำศัพท์ โครงสร้างประโยค และไวยากรณ์ที่มีความยากง่ายในระดับเดียวกับเนื้อหาในหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษหลัก (อ 014) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ อนุญาตให้ใช้เป็นแบบเรียน โดยใช้หลักการของแนวทฤษฎีอรรถฐานในการเลือกเนื้อหา 2 ชนิด คือ เรื่องที่เกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition) และเรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) ชนิดละ 4 เรื่อง เป็นจำนวน 8 เรื่อง

5. ตัวแปรที่ศึกษา

5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอน ซึ่งแบ่งเป็น 2 วิธีคือ

5.1.1 การสอนโดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ

(Retelling) ตามแนวทฤษฎีอรรถฐาน

5.1.2 การสอนตามคู่มือครู

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

5.2.1 ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

5.2.2 ความเชื่อมั่นในตนเอง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเล่าเรื่องย้อนกลับ (Retelling) หมายถึง การเล่าเรื่องจากเรื่องที่อ่าน โดยเน้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกเล่าเรื่อง ลำดับเหตุการณ์ สรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ด้วยคำพูดของตนเอง และครูใช้คำถามแนะแนวทางในการเล่าเรื่อง

2. อรรถลักษณะภาษา (Genre) หมายถึง แบบหรือชนิดของเนื้อความต่าง ๆ ในแต่ละบริบทของสถานการณ์ และวัฒนธรรม ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนตายตัวในการให้ผู้รับภาษาประสบความสำเร็จในการใช้ภาษา

3. แนวทฤษฎีวรรณฐาน (Genre Based Approach) หมายถึง แนวทฤษฎีการใช้ชนิดของเนื้อความในการสื่อความหมายในชีวิตประจำวันที่มีลักษณะหลากหลาย ตามจุดมุ่งหมายของผู้สื่อสารตามกาลและเทศะต่าง ๆ มาเป็นหลักในการจัดรูปแบบภาษา และฝึกฝนผู้เรียนตามรูปแบบดังกล่าว โดยใช้อรรถลักษณะภาษามาเป็นแนวการจัดสื่อการเรียนการสอน แนวทฤษฎีดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนได้รูปแบบของโครงสร้างทางภาษา และการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันที่ชัดเจน และนำไปใช้ได้จริงในสังคม

ในการทดลองศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้อรรถลักษณะ 2 ชนิด คือ เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition) และเรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) เพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ตลอดจนเวลาที่ใช้ในการวิจัย

4. การฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ ตามแนวทฤษฎีวรรณฐาน หมายถึง การสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถทางการอ่าน กล่าวคือ มีความเข้าใจบริบทภาษาที่ผู้เขียนมุ่งหมายจะสื่อสารให้สามารถเข้าใจเนื้อความของเรื่องได้แจ่มแจ้ง ทั้งความหมายที่ปรากฏอย่างชัดเจน และความหมายที่แฝงอยู่ในข้อความที่อ่าน เข้าใจการจัดลำดับของเรื่อง ทราบถึงความคิดสำคัญ และบอกรายละเอียดของเรื่องได้โดยการให้ผู้เรียนได้รับปัจจัยย้อน (เนื้อความ) ที่มีรูปแบบของภาษาที่ถูกต้อง มีเป้าหมายที่ชัดเจนในตัวเองที่จะสื่อความให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเนื้อความที่ได้อ่านชัดเจนแน่นอนขึ้นว่าผู้เขียนมีเจตนาอย่างไรในการสื่อความ โดยผู้สอนใช้คำถามที่เหมาะสมกับชนิดของเนื้อความเป็นเครื่องมือในการกระตุ้นผู้เรียนให้สามารถจับใจความสำคัญของเรื่อง การหารายละเอียดของเรื่อง รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับเนื้อความที่อ่านได้ง่ายขึ้น การลำดับความคิดตามเนื้อความจะเป็นไปได้โดยง่ายเมื่อเล่าเรื่องย้อนกลับ ซึ่งมีขั้นตอนการสอนที่ปรับจากงานวิจัยของ คอสกินเนน และคนอื่น ๆ (Koskinen and others. 1988 : 6 – 9) มีลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังนี้

1. ขั้นปฐมนิเทศ และการนำเข้าสู่บทเรียน (Orientation and Introduction)

1.1 เฉพาะในคาบเรียนแรก ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยอธิบายความสำคัญ และประโยชน์ของการเล่าเรื่องย้อนกลับ โดยอธิบายว่า การเล่าเรื่องย้อนกลับคืออะไร พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบการอธิบายว่าทำไมการเล่าเรื่องย้อนกลับจึงเป็นทักษะที่มีประโยชน์ เช่น บ่อยครั้งที่เราเล่าเรื่องย้อนกลับให้กับเพื่อน ๆ และครอบครัวฟัง การเล่าเรื่องย้อนกลับจะช่วยให้เล่าเรื่องได้ดีขึ้นกว่าเดิม และนอกจากนี้ยังจะช่วยให้เราเข้าใจ และจดจำเรื่องได้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิมอีกด้วย

1.2 ทุกคาบครูนำเข้าสู่บทเรียนโดย ครูอธิบายรายละเอียดของเนื้อความตามอรรถลักษณะ 2 ชนิด คือ เรื่องที่เกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition) และเรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) โดยให้นักเรียนดูตัวอย่างประกอบกับการใช้แผนภูมิเพื่อสรุปโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ และลักษณะของภาษาที่ใช้แตกต่างกันไปตามอรรถลักษณะของเนื้อความ

1.3 ครูเตรียมเอกสารให้นักเรียนค้นคว้าเรื่องอื่น ๆ ซึ่งมีอรรถฐาน เช่นเดียวกับที่นักเรียนได้ศึกษาไป ให้ครูนำเสนอเรื่องในกลุ่มย่อย และอธิบายว่าเป็นเนื้อความชนิดใดโดยนักเรียนสังเกตจากลักษณะ โครงสร้างในการดำเนินเรื่อง และลักษณะของภาษาที่ใช้เป็นหลัก

2. ขั้นให้รูปแบบของการเล่าเรื่องย้อนกลับ (Model Retelling)

2.1 ครูอธิบายกระบวนการ และให้รูปแบบของการเล่าเรื่องย้อนกลับ โดยแสดงแผนภูมิลำดับของคำถามในการดำเนินเนื้อเรื่องของอรรถลักษณะที่ใช้เป็นแบบเรียน (Narrative/Exposition) โดยเน้นเข้าใจความหลักเท่านั้นที่จะนำมาเล่าเรื่องย้อนกลับ ในกรณีที่เนื้อความเป็นเรื่องอ่านเล่น อาจรวมทั้งเรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narration) จะเน้นที่ปัญหาของเรื่อง คำโครงหลักของแต่ละตอน (บท) การคลี่คลายของปัญหาและตอนจบของเรื่อง สำหรับเรื่องที่เป็นสาระจริง (Nonfiction) จะเน้นการเล่าใจความหลักและรายละเอียด (The Main Idea and Details) ลำดับการนำเสนอของกระบวนการ หรือการบอกรายละเอียด (Description)

2.2 ครูให้แบบอย่างของการเล่าเรื่องย้อนกลับโดยเริ่มตั้งแต่ครูอ่านเรื่องก่อนซึ่งเนื้อเรื่องอาจมีความยาวประมาณ 50 - 100 คำ

2.3 ครูสาธิตการเล่าเรื่องสรุปใจความสำคัญหลักและรายละเอียดที่สำคัญของเรื่องที่อ่านโดยสรุปให้เหลือเพียง 2 - 3 ประโยค ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถที่จะใช้วิธีการนี้ได้ดีขึ้น

3. ขั้นการชี้แนะในการฝึกหัด (Guided Practice)

3.1 ครูให้นักเรียนฝึกการเล่าเรื่อง โดยใช้คำถามกระตุ้นสำหรับเรื่องราวที่เป็นเรื่องเล่า หรือบรรยายเชิงจินตนาการ (A Narrative Text) ซึ่งอาจสรุปได้ดังนี้

- Where and when did the story take place ?
- Who are the main characters ?
- What action started the story ?
- What was the story problem ?
- What important events happened in the story ?
- How did the story end ?

สำหรับเรื่องที่เป็นสาระจริง (Nonfiction) ครูกระตุ้นผู้เรียนโดยใช้คำถาม ดังนี้

- What was the main thing the author was trying to tell you ?
- What details, facts, happenings or examples were used to explain the main idea?

สำหรับเรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Expository Text) ครูจะใช้คำถามดังนี้

- What is the topic of the selection ?
 - What are the important ideas in the selection?
- การใช้คำถามในการเล่าเรื่องจะเป็นเครื่องมือของครูในการกระตุ้นผู้เรียนในการเล่าเรื่องย้อนกลับ

4. ขั้นประยุกต์ใช้อย่างอิสระ (Independent Application)

4.1 ครูให้เวลาผู้เรียนทำงานอย่างอิสระ โดยการฝึกการเล่าเรื่องย้อนกลับเป็นคู่ ๆ (Pair Work) หรือเป็นกลุ่มย่อยไม่เกิน 6 คน

4.2 นักเรียนผู้หนึ่งอ่าน และเล่าเรื่องย้อนกลับ (Storyteller) ให้คู่ของตนฟัง ขณะที่ผู้ฟัง (Listener) จะเปลี่ยนบทบาทมาเป็นถามคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดที่ไม่ชัดเจนหรือต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติม

4.3 ผู้ฟังประเมินผลกลับ (Give Feedback) โดยบอกเล่าสิ่งที่ตนชอบที่สุดเกี่ยวกับตอนหรือประโยคที่คู่ของตนได้เล่าเรื่องให้ฟัง

4.4 สลับบทบาทโดยผู้เล่าเรื่อง (Storyteller) เปลี่ยนมาเป็นผู้ฟัง (Listener) และผู้ฟังเปลี่ยนมาเป็นผู้เล่าเรื่องบ้าง

4.5 ครูสุ่มแต่ละคู่ หรือแต่ละกลุ่มให้ออกมาเล่าเรื่อง หน้าชั้นเรียน โดยแต่ละกลุ่มส่งตัวแทน พลัดกันเล่าเรื่องย้อนกลับ ผู้เล่าเรื่องอาจใช้อุปกรณ์ช่วย เช่น สมุดภาพเล่าเรื่องย้อนกลับ หรือ หุ่นมือเป็นต้น เพื่อให้การเล่าเรื่องเป็นไปอย่างมีชีวิตชีวา และผู้ฟังจะบอกเล่าถึงความรู้สึก หรือฉากที่ฟังแล้วชอบมากที่สุดของเรื่อง

5. การสอนตามคู่มือครู หมายถึง การสอนตามแผนการสอนที่จัดกิจกรรมให้นักเรียนฝึกทักษะการอ่านตามขั้นตอนการเรียนการสอนตามคู่มือครู ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยใช้เนื้อหาเช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียนโดยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจโดยใช้รูปภาพ สนทนา ชักถาม สร้างสถานการณ์ หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดแก่ผู้เรียน

ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์ ให้นักเรียนทราบจุดมุ่งหมายของบทเรียนเพื่อนักเรียนจะได้ทราบจุดมุ่งหมายปลายทางของการเรียนการสอน

ขั้นที่ 3 ทบทวนความรู้เดิมที่จำเป็นต้องนำมาใช้ โดยการใช้คำถามหรือแสดงรูปภาพ อุปกรณ์ และสถานการณ์ เพื่อถามนักเรียนเป็นการทบทวนในด้านคำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่จะเรียน

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ โดยการอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตามครู อธิบายความหมาย คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ต่าง ๆ โดยใช้อุปกรณ์ เช่น รูปภาพ บัตรคำ

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ โดยครูบอกแนวทางให้ผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมด้วยตนเอง เช่น แนะนำวิธีการทำกิจกรรม แนะนำแหล่งค้นคว้า การตั้งคำถาม เป็นการนำทางหรือให้แนวไปคิดเอง

ขั้นที่ 6 ขั้นการปฏิบัติ ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเอง และทำแบบฝึกหัดตลอดจนกิจกรรมตามจุดประสงค์ที่วางไว้

ขั้นที่ 7 แจ้งผลการปฏิบัติ โดยครูตรวจแก้ไขสิ่งที่ผู้เรียนทำผิด ให้คำชมเชยแก้ไขและอธิบายเพิ่มเติม

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการเรียนรู้ว่า ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามจุดประสงค์ได้หรือไม่ โดยสังเกตการอ่าน และตอบคำถามจากแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำ และการถ่ายโยงการเรียนรู้ เป็นการสรุปย้ำทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา โดยให้ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

6. ความสามารถในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เน้นด้านจับใจความสำคัญ บอกรายละเอียดของเรื่อง ดีความ และเรียงลำดับข้อความหรือเนื้อเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งวัดได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามจุดประสงค์รายวิชา

7. ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมของผู้เรียน ในการกล้าพูด กล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น การพึ่งตนเองมีความเพียรพยายาม มีความวิตกกังวลน้อย สามารถควบคุมอารมณ์ให้อยู่ในสภาพปกติได้ มีความรับผิดชอบในการให้ความร่วมมือกับผู้อื่น การเป็นตัวของตัวเอง และปรับตัวให้เข้าสิ่งแวดล้อม ซึ่งวัดได้โดยใช้แบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยแยกตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวกับการอ่าน
 - 1.1 ความหมายของการอ่าน
 - 1.2 ความเข้าใจในการอ่าน
 - 1.3 องค์ประกอบที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ
 - 1.4 เทคนิคในการวัดความสามารถในการอ่าน
 - 1.5 หลักการและขั้นตอนในการสอนอ่าน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ (Retelling)
3. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับแนวทฤษฎีวรรณฐาน
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเอง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1.1 ความหมายของการอ่าน

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

เดล (Dale. 1976 : 4 - 5) กล่าวถึง การอ่านว่า คือการให้ความหมายแก่สัญลักษณ์ที่พิมพ์หรือเขียนขึ้น เพื่อที่จะถอดความหมายจากสัญลักษณ์นั้น ๆ และในขณะที่อ่านผู้อ่านจะรับเอาความคิดตลอดจนอารมณ์ ความรู้สึกของผู้เขียนไว้ด้วย

สตริคแลนด์ (Strickland. 1979 : 4) กล่าวถึงการอ่านว่าเป็นกระบวนการให้ความหมายและหาความหมาย การอ่านจะเริ่มต้นและจบลงด้วยการเข้าใจข้อความที่เป็นตัวอักษร

ดูบิน (Dubin. 1982 : 15) ก็ได้กล่าวถึงการอ่านไว้ว่า การอ่านไม่ว่าจะเป็นภาษาแม่ ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศก็ตาม หมายถึง การสื่อความหมาย

ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน และในระหว่างที่อ่านจะมีปฏิสัมพันธ์ อันสำคัญยิ่งบางประการระหว่างภาษากับความคิดเกิดขึ้น กล่าวคือ ผู้เขียนจะใส่รหัส (Encode) ความคิดหรือความหมายตาม ที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อและผู้อ่านจะถอดรหัส (Decode) ความคิดหรือความหมายนั้นออกมา จนเป็นที่เข้าใจกัน

มอริส (Morris. 1984 : 14) กล่าวว่า การอ่านคือกระบวนการซึ่งผู้อ่าน รับรู้ข้อมูลข่าวสารซึ่งถูกเสนอไว้ในรูปรหัสพิเศษ ผู้เขียนเป็นผู้ส่งข่าวผู้อ่านจึงเป็นผู้แปรรหัส เหล่านั้นตามความรู้และประสบการณ์เดิมของตน อันจะก่อให้เกิดการนำไปสู่เป้าหมายหลัก ของการอ่านที่ว่า ผู้อ่านต้องคิดเป็นและเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน

กูดแมน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 84 ; อ้างอิงมาจาก Goodman. 1982 ; Smith. 1971, 1973 ; Morris and Stewart - Dore. 1984) กล่าวว่า การอ่าน คือการสร้างความหมายจากสัญลักษณ์ โดยผ่านกระบวนการทางความคิด และเป็น กระบวนการปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน

คูเปอร์ และคนอื่น ๆ (Cooper and others. 1988 : 13) กล่าวว่า การอ่าน คือกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเนื้อหา เพื่อจัดรูปแบบของความหมายโดยอาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน เป็นกระบวนการในการสร้างความหมายจากเนื้อหา นั้น

วิกซอน และคนอื่น ๆ (Richek and others. 1989 : 7 ; citing Wixon and others. 1987 : 750) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ กระบวนการของการสร้างความหมายผ่านการปฏิสัมพันธ์ที่มีอยู่ตลอดเวลา (Dynamic Interaction) ระหว่างผู้อ่าน เนื้อหา และบริบทของสถานการณ์แห่งการอ่าน (The Context of the Reading Situation)

เอกรินทร์ สีมหาศาล (2532 : 1) ได้กล่าวถึงการอ่านว่า เป็นพฤติกรรม การสนทนาโต้ตอบระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน โดยสื่อสารผ่านข้อเขียนที่ปรากฏเป็นข้อความภาษา ที่มีรูปแบบ และจุดประสงค์แตกต่างกันไปแทนการพูดคุยโดยตรง ผู้อ่านต้องมีความรู้และความ สามารถทางภาษาจึงจะเข้าใจข้อความที่ได้อ่าน รวมทั้งต้องมีความคิดและภูมิหลัง ทาง ประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อใช้เป็นสมมติฐานเบื้องต้นสำหรับการคาดเดา และใช้เป็น แนวทางค้นหาความรู้ ความคิดของผู้เขียน

จากความหมายดังกล่าวพอสรุปได้ว่า การอ่านคือกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน ซึ่งผู้อ่านจะต้องแปลความหมาย และสร้างความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน โดยผ่านกระบวนการทางความคิด และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน จนสามารถเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อได้

1.2 ความเข้าใจในการอ่าน

เบอร์ตัน (Burton. 1956 : 321) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องความเข้าใจในการอ่านว่า ต้องอาศัยความสามารถหลายด้านประกอบกันคือ

1. การเข้าใจความหมายของศัพท์
2. การเรียงลำดับความได้
3. จับความคิดสำคัญได้
4. การสังเกตความสัมพันธ์ของข้อความที่อ่าน
5. แยกประเภทได้และคาดการณ์ล่วงหน้าได้

ชวาล แพรัตกุล (2520 : 134) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่านว่า เป็นความสามารถในการผสมแล้วขยายความรู้ ความจำให้ได้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุผล ซึ่งจะต้องมีคุณสมบัติ 4 ประการ คือ

1. รู้ความหมายและรายละเอียดย่อย ๆ ของเรื่องนั้นมาก่อนแล้ว
2. รู้ความเกี่ยวข้อง ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นความรู้ย่อย ๆ เหล่านั้น
3. สามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นด้วยภาษาของตนเอง
4. เมื่อพบสิ่งอื่นใด ที่สภาพทางองเดียวกับที่เคยเรียนรู้มาแล้ว ก็สามารถตอบ

และอธิบายได้

ความเข้าใจสามารถแสดงออกได้ดังนี้

1. การแปลความ (Translation) คือ สามารถแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้โดยแปลตามลักษณะ และนัยของเรื่องราว ซึ่งเป็นความหมายถูกต้อง และใช้ได้ดีสำหรับเรื่องราวนั้น ๆ โดยเฉพาะ

2. การตีความ (Interpretation) คือ สามารถจับความสัมพันธ์ระหว่างชั้นส่วนย่อย ๆ ของเรื่องนั้นจนสามารถนำมากล่าวแบบนัยหนึ่งได้

3. การขยายความ (Extrapolation) คือ ความสามารถขยายความหมาย และนัยของเรื่องนั้น ให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงเดิมได้

สมุทร เชนเชาวนิช (2535 : 73) กล่าวว่า ความเข้าใจ (Comprehension) คือความสามารถที่จะอนุมานข้อสันเทศหรือความหมายอันพึงประสงค์ จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการศึกษา และประสบการณ์ต่าง ๆ หลาย ๆ ด้านของแต่ละคนแล้ว ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการอ่าน เพราะการอ่านเป็นเรื่องของการสร้าง มโนภาพจากตัวหนังสือให้เกิดเป็นรูปธรรมขึ้นมาให้ได้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ถ้าหากเห็นภาพ ได้รวดเร็วเท่าใด ก็จะอ่านและเข้าใจได้เร็วมากยิ่งขึ้นเท่านั้น

พลัด (สายสุนีย์ เดิมสินสุข. 2535 : 17 ; อ้างอิงมาจาก Flood. 1986 : 735) กล่าวไว้ว่า การอ่านจะเกิดความเข้าใจได้เมื่อผู้อ่านนำประสบการณ์เดิมที่มี อยู่แล้วมาสัมพันธ์กับข้อเขียนที่อ่าน และได้เน้นอีกว่าความเข้าใจการอ่านเนื้อหา (Text) นั้น จำเป็นที่ผู้สอนจะต้องเตรียมโครงสร้างข้อเขียนแก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วย

บอนด์ และทิงก์เกอร์ (Bond and Tinker. 1967 : 234 - 235) กล่าวถึงองค์ประกอบพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่านว่าจะต้องประกอบด้วย

- 1) ความเข้าใจความหมายของคำ (Word Meanings)
- 2) ความเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ (Thought Units)
- 3) ความเข้าใจประโยค (Sentence Comprehensions)
- 4) ความเข้าใจอนุเลข (Paragraph Comprehensions)
- 5) ความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเลข (Comprehending Larger Units)

การที่ผู้อ่านจะสามารถเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ นอกจากจะเข้าใจระดับคำ กลุ่มคำ ประโยคแล้ว ยังต้องทำความเข้าใจความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่รวมกัน เป็นข้อความจึงจะทำให้จัดลำดับความคิดของผู้เขียนได้ดี และมีส่วนช่วยให้เข้าใจเนื้อหาที่อ่าน ได้อย่างมีความหมาย

คาร์เรลล์ (Carrell. 1984 : 332 - 343) ได้ให้ความเห็นว่าความ เข้าใจในการอ่านเป็นกระบวนการของความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาของเรื่องกับพื้นความรู้ของ

ผู้อ่าน ซึ่งพื้นความรู้ประกอบด้วยความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ สถานที่ต่าง ๆ ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ ความคิดรวบยอดหรือมโนทัศน์ รวมทั้งความรู้สึกและทัศนคติด้วย

แฮร์ริส และสมิธ (Harris and Smith. 1980 : 226 - 227) ได้แบ่ง บัณฑิตต่าง ๆ ที่ผู้อ่านใช้เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านว่า ประกอบด้วยบัณฑิตภายใน ซึ่ง ได้แก่ พื้นความรู้ของผู้อ่านในเรื่องที่อ่าน ความสามารถทางภาษา ความสามารถในการคิด ความสนใจ แรงจูงใจ ทัศนคติ ความเชื่อซึ่งเป็นเรื่องของจิตใจ และจุดประสงค์ของการอ่าน และบัณฑิตภายนอก ซึ่งได้แก่ ลักษณะของตัวเรื่องเอง สำหรับบัณฑิตภายในที่กล่าวไปแล้วทั้งหมด แฮร์ริสและสมิธให้ความสำคัญกับบัณฑิต 2 ประการ ซึ่งได้แก่ พื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านและความสามารถทางภาษาเป็นพิเศษ โดยให้ความเห็นว่า ในเรื่องพื้นความรู้และประสบการณ์นั้น หากผู้อ่านไม่เคยมีพื้นความรู้หรือประสบการณ์ในเรื่องที่อ่านมาก่อน เรื่องที่อ่านนั้นก็ไม่มี ความหมายสำหรับผู้อ่าน เพราะอ่านไม่รู้เรื่อง นอกจากนั้น ผู้อ่านจะต้องมีความสามารถทาง ภาษาพอสมควรด้วย จึงจะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้และทำให้เรื่องนั้นมีความหมาย

เกลเซอร์ และเซียร์ฟอสส์ (Glazer and Searfoss. 1988 : 24 - 26) ได้กล่าวถึงความเปลี่ยนแปลงในเรื่องความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจว่าในปัจจุบัน ได้มุ่งเน้นที่กระบวนการทางความคิดและความสามารถทางภาษาเป็นสำคัญ ความคิดของผู้อ่าน เกิดจากประสบการณ์ที่ประมวลเข้าไปในความทางจำและความนึกคิดของตนเอง ความคิดและภาษามีบทบาทและความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในเวลา que ผู้อ่านพยายามหาความหมายจากข้อความ ที่อ่าน ความเข้าใจในการอ่านเป็นกระบวนการที่นักเรียนใช้ความสามารถในการถอดรหัสทาง ภาษา ซึ่งจะไปกระตุ้นความคิด ความทรงจำที่สะสมไว้ออกมาช่วยตีความหรือแปลความหมาย เรื่องราวที่อ่าน

จากคำจำกัดความของนักการศึกษาหลาย ๆ ท่านดังกล่าว สรุปได้ว่า ความ เข้าใจในการอ่านหมายถึงความสามารถทางด้านสมองในการจับใจความสำคัญ แปลความ ตีความ ขยายความ และลำดับเรื่องราวในเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยให้ ผู้อ่านเกิดความเข้าใจได้ดี คือ ความสามารถทางภาษา และประสบการณ์เดิมในเรื่องที่อ่าน

1.3 องค์ประกอบที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ

แฮร์ริส และสมิธ (Harris and Smith. 1972 : 235) กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีผลต่อการอ่าน เพื่อความเข้าใจ ดังนี้

1. ประสบการณ์พื้นฐานของผู้อ่าน
2. ความสามารถทางด้านภาษา
3. ความสามารถในการคิด
4. เจตคติที่มีต่อสิ่งที่อ่าน
5. จุดประสงค์ในการอ่าน

สมุทร เจ็นเขวณิช (2535 : 74) ได้กล่าวว่า ความเข้าใจมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่ผ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นที่ต้องการใช้ประโยชน์ หรืออ้างอิงก็ทำได้โดยไมยาก
2. สามารถจับใจความสำคัญ ๆ ได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือสำคัญเกี่ยวข้องมากนักได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรบ้างที่ควรจะสนใจเป็นพิเศษ หรือไม่ก็ตัดทิ้งไปได้
3. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราว หรือข้อคิดเห็นที่ผ่านมาแล้วได้ว่ามีนัยสำคัญหรือลึกลับเพียงใด
4. สามารถสรุปลงความเห็นจากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้องมีเหตุผล และน่าเชื่อถือ
5. สามารถใช้วิจารณ์ของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุป หรือการอ้างอิงต่าง ๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบไม่สับสน
6. สามารถถ่ายโอน หรือประสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การอ่านกับความเข้าใจมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน องค์ประกอบที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจนั้น ต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ของผู้อ่าน สิ่งที่มีเขียนสื่อความหมายผ่านสื่อที่เป็นตัวเชื่อมและผ่านกระบวนการทางความคิด เพื่อให้ได้ความหมายของสิ่งที่ผ่านมาในลักษณะของการแปลความ ตีความ จับใจความสำคัญ สรุปความ และขยายความของเรื่องที่ได้

กูดแมน (Goodman. 1971 : 25) กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การอ่านประสบความสำเร็จมีอยู่ 4 ประการคือ

1. ความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) ในขั้นแรก ผู้อ่านจะเริ่มเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษร และ การรู้ความหมายของคำแต่ละคำ การอ่านจะเปลี่ยนไป เมื่อผู้อ่านมีประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้น และเมื่ออ่านเก่งแล้วก็จะสามารถอ่านเอาความหมายได้ ยิ่งผู้อ่านมีความชำนาญในภาษาต่างประเทศมากเท่าใด ก็ยิ่งจะมีทักษะในการอ่านมากขึ้นเท่านั้น

2. ประสบการณ์ โลกทัศน์ ความรู้ ความเชื่อต่าง ๆ (Schema) ซึ่งรวมไปถึงความรู้และความพร้อมในเนื้อหาที่ผู้อ่านมีต่อสิ่งที่อ่านด้วย

3. ความสมบูรณ์ของเนื้อเรื่องหรือข้อเขียนนั้น (Conceptual or Semantic Completeness) ความเข้าใจจะเกิดขึ้นได้ยาก ถ้าเรื่องที่อ่านนั้นไม่มีเนื้อความที่สมบูรณ์ในตัวเอง ยกเว้นในกรณีที่ผู้อ่านมีความพร้อมในเนื้อหาที่กำลังอ่าน ซึ่งก็คือ ส่วนหนึ่งของประสบการณ์จากการเรียนรู้

4. ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของข้อเขียน (Text Schema) จากการวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง (Discourse Analysis) ทำให้ทราบว่าข้อเขียนแต่ละชิ้นแต่ละประเภทมีลักษณะโครงสร้างแตกต่างกัน ข้อเขียนของแต่ละบุคคลยังสะท้อนความเชื่อ ตลอดจนวัฒนธรรมของผู้เขียนด้วย ถ้าข้อเขียนนั้นเสนอเรื่องราวที่ต่างไปจากวัฒนธรรมหรือประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน การอ่านก็จะประสบความสำเร็จได้ยาก เนื่องจากประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เขียน และผู้อ่านต่างกัน

วิลเลียมส์ (Williams. 1986 : 3 - 7) ได้กล่าว ถึงองค์ประกอบที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพว่าประกอบด้วย

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of the Writing System) ด้านการสะกดคำ และการอ่านออกเสียง

2. ความรู้ในเรื่องภาษา (Knowledge of the Language) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของคำ การเรียบเรียงคำ โครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษา

3. ความสามารถในการตีความ (Ability to Interpret) ซึ่งหมายถึง ความสามารถเข้าใจจุดประสงค์ของข้อความ รู้วิธีการเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความที่ต่อเนื่องกัน และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค

4. ความรู้รอบตัวทั่วไป (Knowledge of the World) ได้แก่ ลักษณะของข้อเขียน วัฒนธรรม เหตุการณ์ปัจจุบัน ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ

5. เหตุผลในการอ่าน และวิธีการอ่าน (Reason for Reading and Reading Styles) ผู้อ่านแต่ละคนมีเหตุผลและความต้องการในการอ่านแตกต่างกัน ซึ่งจะมีผลต่อการเลือกวิธีการอ่าน ดังนั้นเมื่อต้องการอ่าน ผู้อ่านต้องทราบว่า ตนกำลังอ่านอะไร อ่านไปเพื่ออะไร และจะเลือกวิธีอ่านอย่างไรให้เหมาะสม

นัททอล (เอกรินทร์ สีมหาศาล. 2532 : 2 - 21 ; อ้างอิงมาจาก Nuttall. n.d.) กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพว่าประกอบด้วย

1. องค์ประกอบด้านความรู้เกี่ยวกับภาษา (Language Forms) ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำและหน่วยคำ ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างประโยคและการใช้วรรคตอน และความรู้เกี่ยวกับลักษณะโครงสร้างอนุเจต หรือย่อหน้า

2. องค์ประกอบด้านความสำคัญ และคุณค่าของข้อเขียน (Signification and Value of Text) ได้แก่ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างข้อเขียน ลีลา และแบบแผนการใช้โวหารของข้อเขียน และภาพลักษณ์ของเนื้อความ และประเภทของบทอ่าน

3. องค์ประกอบด้านภูมิหลังความรู้ (Schemata) ของผู้อ่าน เช่น ความรู้รอบตัวและความถนัดเฉพาะสาขาวิชา ความเข้าใจด้านภูมิหลังทางวัฒนธรรม ความรู้ด้านภูมิหลังและประสบการณ์ของผู้เขียน เป็นต้น

สรุปได้ว่าองค์ประกอบที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพจะต้องอาศัยองค์ประกอบอย่างน้อย 2 ประการ คือ องค์ประกอบที่เกี่ยวกับความรู้ทางภาษาทั้งทางด้าน การเรียบเรียงคำ โครงสร้างทางภาษา ความสัมพันธ์ของข้อความ และเครื่องหมายวรรคตอน องค์ประกอบอีกประการหนึ่งคือ ภูมิหลังความรู้ของผู้อ่านในด้านความรู้รอบตัวทั่วไป ประสบการณ์เดิม โลกทัศน์ วัฒนธรรม ตลอดจนความเชื่อ ถ้าผู้รับสารมีภูมิหลังใกล้เคียงกับผู้ส่งสาร ก็จะทำให้เข้าใจความหมายของการอ่านได้มากขึ้น

1.4 เกณฑ์ในการวัดความสามารถในการอ่าน

ลอว์เรนซ์ และเฮย์เดน (อ้อยทิพย์ รุจิเรข. 2524 : 24 ; อ้างอิงมาจาก Lawrence and Hayden. 1972) ได้กล่าวถึงเกณฑ์ในการวัดระดับความสามารถในการอ่าน โดยอาศัยผลจากการทดสอบ เกณฑ์ดังกล่าวมี 5 ระดับคือ

1. ระดับการอ่านอิสระ (Independent Level) นักเรียนสามารถอ่านได้เองและเข้าใจเรื่องที่อ่านเป็นส่วนใหญ่ นักเรียนต้องได้คะแนนความเข้าใจไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90

2. ระดับการอ่านแบบสำรวจ (Exploration Reading) นักเรียนสามารถอ่านข้อความเองได้ เข้าใจเรื่องที่อ่านเป็นส่วนใหญ่ จะต้องได้คะแนนความเข้าใจไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90 เช่นเดียวกับการอ่านระดับการอ่านอิสระ

3. ระดับการอ่านที่ต้องสอน (Instructional Level) นักเรียนอ่านเองแต่เข้าใจเรื่องที่อ่านเป็นส่วนใหญ่ ครูต้องอธิบายความหมายบางตอนให้นักเรียนเข้าใจ เมื่อทำการทดสอบแล้วนักเรียนต้องทำคะแนนความเข้าใจได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

4. ระดับที่ต้องอ่านให้ฟัง (Capacity Level) ครูต้องเป็นผู้อ่านข้อความให้นักเรียนฟัง แล้วถามคำถามนักเรียน นักเรียนต้องตอบได้ร้อยละ 75 ขึ้นไป

5. ระดับการอ่านที่คับข้องใจ (Frustration Level) นักเรียนอ่านข้อความด้วยความยากลำบาก เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดจะต้องได้คะแนนความเข้าใจไม่เกินร้อยละ 50

เบตส์ (Betts. 1957 : 446 - 452) ได้แบ่งระดับความสามารถในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับการอ่านอิสระ (Independent Level) ผู้อ่านสามารถอ่านเองได้โดยที่คิดเพียงเล็กน้อย มีความเข้าใจในเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่ และสามารถอ่านเองได้ด้วยความมั่นใจ เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดคือ คะแนนจากการอ่านออกเสียงปากเปล่าได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 99 และคะแนนความเข้าใจ การตีความไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90

2. ระดับการอ่านที่ต้องสอน (Instructional Level) ผู้อ่านจะต้องได้คะแนนออกเสียงปากเปล่า ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 และคะแนนความเข้าใจ-การตีความไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

3. ระดับการอ่านที่คับข้องใจ (Frustration Level) เป็นระดับที่ผู้อ่านอ่านด้วยความลำบาก เกณฑ์การวัดคือ ได้คะแนนออกเสียงปากเปล่าร้อยละ 90 หรือต่ำกว่า และคะแนนความเข้าใจ-การตีความร้อยละ 50 หรือต่ำกว่า

ฟินอคเชียโร และซาโกะ (Finochiaro and Sako. 1983 : 16) ได้แนะนำแบบทดสอบที่ใช้ในการประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษที่นิยมใช้มี 2 แบบ คือ

1. แบบทดสอบแบบอัตนัย (Subjective Test) ได้แก่ แบบทดสอบความเรียงโดยให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน โดยเขียนคำตอบเป็นประโยคหรือข้อความยาว ๆ

2. แบบทดสอบแบบปรนัย (Objective Test) ได้แก่ แบบทดสอบแบบเลือกตอบ แบบถูกผิด แบบจับคู่ แบบเติมคำ เป็นต้น

ในการประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านนั้น ส่วนมากนิยมใช้แบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) เนื่องจากแบบทดสอบชนิดนี้มีข้อดีที่เหมาะสมในการประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ ฟินอคเชียโร และซาโกะ (Finocchiaro and SaKo. 1983 : 221) ได้กล่าวถึงข้อดีของการทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบดังนี้

1. มีความสะดวกรวดเร็วในการตรวจให้คะแนน โดยใช้กระดาษคำตอบเพียงแผ่นเดียวเจาะรูเป็นช่องเฉพาะคำตอบที่ถูกต้องก็สามารถใช้ตรวจกระดาษคำตอบเป็นจำนวนมาก ๆ ได้ หรือถ้าต้องการความรวดเร็วมากไปกว่านั้นก็ใช้ตรวจโดยเครื่องจักร เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ก็ได้

2. มีความเที่ยงตรงของการคิดค่าคะแนน ใครเป็นผู้ตรวจก็ได้ คะแนนจะออกมาเป็นผลที่เที่ยงตรงเหมือนกันทุกประการ

แมดเซน (Madesen. 1983 : 97) กล่าวถึงข้อดีของแบบทดสอบ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบไว้ดังนี้

1. เป็นวิธีการทดสอบแบบบูรณาการคือสามารถถามได้ครอบคลุมเนื้อหาในหลาย ๆ ด้าน
2. มีความเป็นปรนัยโดยเฉพาะการให้คะแนน จะไม่มีอคติในการให้คะแนน
3. สะดวกและง่ายในการตรวจให้คะแนน
4. สามารถใช้วัดกับผู้สอบได้เหมาะสมทุกระดับ

อัจฉรา วงศ์โสธร (2529 : 115 - 116) ได้สรุปถึงข้อดีของแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบไว้ดังต่อไปนี้

1. เป็นแบบทดสอบที่มีค่าความเชื่อมั่นสูง เนื่องจากให้คะแนนเหมือนกัน ไม่ว่าใครจะเป็นผู้ตรวจ

2. สะดวกในการให้คะแนนเพราะมีเพียงคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว
3. ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบน้อย

แต่อย่างไรก็ตาม แบบทดสอบชนิดนี้ ก็มีข้อเสียบ้างคือ การสร้างแบบทดสอบชนิดนี้ให้เป็นแบบทดสอบที่ดีนั้น เป็นไปได้ยากทั้งเกี่ยวกับข้อคำถามและตัวเลือกจึงใช้เวลาในการสร้างแบบทดสอบมาก (Madsen. 1983 : 97)

จากข้อดีต่าง ๆ ข้างต้นของแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบนั้นมีหลายประการเมื่อเปรียบเทียบกับข้อเสียแล้ว โดยเฉพาะการตรวจให้คะแนนที่มีความเป็นปรนัยสูง อันจะส่งผลดีต่อการแปลผลของการทดสอบได้เที่ยงตรงและยุติธรรม ดังนั้นแบบทดสอบชนิดนี้จึงเหมาะสมในการนำไปใช้ ทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

การประเมินความเข้าใจในการอ่านโดยใช้แบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบนั้นมุ่งประเมินผลความสามารถในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ แมกเซน (Madsen. 1983 : 89 - 92) ได้กล่าวแนะการประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. โครงสร้างประโยค โดยประเมินผลในระดับตีความประโยค หรือ ข้อความ (Paraphrase) ด้วยการกำหนดประโยคหรือวลีมาให้ แล้วให้เลือกประโยคหรือวลีที่มีโครงสร้างแตกต่างจากประโยคที่กำหนดให้ แต่ยังคงรักษาเนื้อหา และความหมายเดิมไว้
2. ใจความสำคัญ และรายละเอียดสำคัญ เช่น ให้เลือกชื่อเรื่องที่เหมาะสมกับข้อความที่อ่านในการประเมินผลระดับนี้ ผู้อ่านจะต้องวิเคราะห์ประโยคต่าง ๆ ที่อ่านมากกว่า 1 ประโยค จึงจะตั้งชื่อเรื่องได้

3. ใจความของเรื่องซึ่งปรากฏโดยนัย คือ ไม่ปรากฏโดยตรงในเนื้อเรื่องที่อ่าน แต่ผู้อ่านจะต้องตีความหมายได้ถูกต้องตามที่ผู้เขียน เขียนไว้

ฮิวจส์ (Hughes. 1989 : 116 - 117) ได้แนะนำสิ่งที่ควรจะทดสอบเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านดังนี้

1. ข้อมูลสำคัญในข้อความ
2. รายละเอียดสนับสนุนข้อมูลสำคัญ
3. ความสัมพันธ์ของข้อความโดยพิจารณาจากคำสรรพนามที่ใช้ในข้อความ
4. ความหมายของคำศัพท์ โดยการเดาจากบริบท

5. การตีความของข้อความ โดยเริ่มตั้งแต่ต้นเรื่อง การดำเนินเรื่อง จนกระทั่งสรุปเรื่องในตอนจบ

ฟินอคเชียโร และซาโกะ (Finocchiaro and Sako. 1983 : 131 - 135) ได้เสนอแนะการประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้แบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบนั้น ควรครอบคลุมสิ่งต่อไปนี้

1. คำศัพท์ โดยมุ่งให้สามารถเดาคำศัพท์ โดยใช้ข้อความบริบทที่อยู่รอบ ๆ เพื่อให้ได้ความหมายที่ถูกต้องเหมาะสมกับคำศัพท์นั้น ๆ
2. ใจความสำคัญของเนื้อหาที่อ่าน
3. รายละเอียดในเนื้อหาที่อ่าน
4. การตีความใจความที่ปรากฏโดยนัย
5. อารมณ์ ความรู้สึก และเจตนาของผู้เขียน
6. ความสัมพันธ์ของข้อความหรือประโยคที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง
7. โครงสร้างของประโยคโดยการแปลความประโยค

จึงอาจสรุปได้ว่า การประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ สามารถประเมินความเข้าใจในด้านต่าง ๆ ได้ดังนี้ คือ ความหมายของคำศัพท์ในบริบท การแปลความหมายของประโยค ใจความสำคัญและรายละเอียดจากเนื้อเรื่อง ความสัมพันธ์ของใจความในเนื้อเรื่อง และการสรุปตีความใจความของเรื่องที่ไม่ปรากฏในบริบท

1.5 หลักการและขั้นตอนในการสอนอ่าน

ฟินอคเชียโร (เรวดี หิรัญ. 2536 : 151 - 152 ; อ้างอิงมาจาก Finocchiaro. 1974 : 77) ได้เสนอแนะวิธีสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการอ่านไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมผู้เรียนให้มีการเพิ่มพูนคำศัพท์ ด้วยการแนะนำคำที่มีรากศัพท์เดียวกันรวบรวมคำที่คล้ายคลึงกันเป็นกลุ่ม หากคำที่อยู่ในประเภทเดียวกัน ฝึกให้ผู้เรียนเดาความหมายของคำใหม่ โดยอาศัยตัวชี้แนะจากบริบท (Context Clues)
2. ช่วยให้ผู้เรียน เข้าใจโครงสร้างหรือแบบประโยค ใช้วิธีการทำนองเดียวกันกับการเพิ่มพูนคำศัพท์

3. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เพื่อที่จะได้เข้าใจความหมายของคำได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ด้วยการใช้อุปกรณ์เท่าที่ทำได้ เช่น รูปภาพ ของจำลอง หรือสิ่งของอื่น ๆ ครูอาจจะอธิบายเป็นภาษาแม่ (ภาษาไทย) ก็ได้

4. ใช้คำถามเป็นเครื่องมือ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ ข้อความที่อ่านยิ่งขึ้น คำถามของครูควรเริ่มต้นจากคำถามง่าย ๆ ประเภทตอบรับ หรือปฏิเสธ (Yes/No Questions) นอกจากนี้ยังมีคำถามที่ให้ผู้เรียนบอกใจความสำคัญ (Main Idea) ของข้อความที่อ่าน หรือหาคำที่บรรยายลักษณะเหตุการณ์เกี่ยวกับคน สิ่งของจากเรื่องที่อ่าน

5. ช่วยฝึกให้ผู้เรียนสามารถอ่านเร็ว และรู้จักปรับอัตราเร็วในการอ่านตามแต่ประเภทของเรื่องที่อ่าน และวัตถุประสงค์ในการอ่าน ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

- 5.1 จับเวลาหรือกำหนดเวลาสั้น ๆ ทุกครั้งที่นักเรียนอ่านในใจ
- 5.2 พยายามลดเวลาที่กำหนดให้อ่านข้อความหนึ่ง ๆ ให้เหลือน้อยลง
- 5.3 ระวังมิให้นักเรียนอ่านโดยปากกุ่มบวมิบ หรือใช้นิ้วชี้ไปตามข้อความที่กำลังอ่าน เป็นต้น

5.4 บอกวัตถุประสงค์ของการอ่านทุกครั้ง เช่น ให้อ่านเพื่อให้หาคำตอบ หาคำที่ต้องการ หาข้อความที่ช่วยเฉลยปัญหา หาใจความสำคัญ (Main Idea หรือ Central Thought) หรืออ่านเพื่อตั้งชื่อเรื่อง เป็นต้น

5.5 ให้ผู้เรียนมีสมุดบันทึกความก้าวหน้าในการอ่านเร็ว (Speed Reading) รวมทั้งคะแนนทดสอบ ที่ได้จากความเข้าใจในการอ่านเรื่อง หากทำเป็นสมุดกราฟได้จะช่วยให้เห็นความก้าวหน้าในการอ่านของผู้เรียนแต่ละคนได้เป็นอย่างดี และเด่นชัดยิ่งขึ้น

โย๊ป และโย๊ป (Yopp and Yopp. 1992 : 16 - 68) ได้เสนอแนะลำดับขั้นในการสอนอ่านไว้ 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขั้นก่อนการอ่านก่อน (Prereading)

<u>จุดมุ่งหมาย</u>	<u>กิจกรรม</u>
- เพื่อสร้างพื้นฐานความรู้ในหัวข้อเรื่องหรือ ความคิดรวบยอดที่บรรจุในหนังสือ	- การเดาล่วงหน้า (Anticipation Guides)
- เพื่อกระตุ้นพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน	- การแสดงความคิดเห็น/การใช้แบบ สอบถาม (Opinionnaires/ Questionnaires)
- เพื่อล้วงความรู้สึกของผู้เรียน	
- เพื่อเสริมสร้างลักษณะเฉพาะของตัวละคร	- การใช้แผนภูมิแสดงความขัดแย้ง (Contrast Charts)
- เพื่อตั้งจุดหมายในการอ่าน	- การเขียนแผนภูมิความหมาย (Semantic Maps)
- เพื่อกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็น	
- เพื่อจูงใจผู้เรียน	

2. ขั้นการอ่าน (During Reading)

<u>จุดมุ่งหมาย</u>	<u>กิจกรรม</u>
- เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน	- แผนภูมิผลงานเขียน (Literature Maps)
- เพื่อรวมความสนใจ	- แผนภูมิตัวละคร (Character Maps)
- เพื่อกระตุ้นให้เกิดปฏิกิริยาทางความคิด	- บันทึกประจำวัน (Journal)
- เพื่อเรียกร้องความสนใจต่อภาษา	- แผนภูมิความรู้สึก (Feelings Charts)
- เพื่อให้เกิดการตอบสนองเป็นรายบุคคล	- แผนภูมิข้อขัดแย้ง (Contrast Charts)

3. ขั้นหลังการอ่าน (Postreading)

<u>จุดมุ่งหมาย</u>	<u>กิจกรรม</u>
- เพื่อกระตุ้นให้เกิดปฏิกิริยาสะท้อนกลับ	- ขั้วตรงกันข้าม (Polar Opposites)
- เพื่อส่งเสริมให้เกิดการวิเคราะห์และ สังเคราะห์	- บัตรรายงานเนื้อความ (Literary Report Cards)
- เพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับข้อมูลใหม่	- แผนภูมิแสดงความรู้ (Knowledge Charts)
- เพื่อขยายความเข้าใจให้มากขึ้น	- แผนผังคาบเกี่ยวกัน (Venn Diagrams)
- เพื่อก่อให้เกิดแหล่งค้นคว้าข้อมูล	- แผนภูมิหนังสือ (Book Charts)

แฮร์ริส และซิเปย์ (Harris and Sipay. 1979 : 141 - 142)

กล่าวว่า ในการสอนอ่านครูผู้สอนควรยึดหลักการสอนในลักษณะดังต่อไปนี้

1. การสอนอ่านต้องพยายามสร้างกิจกรรมที่สนุกสนาน (Reading Must be an Enjoyable Activity)
2. การสอนที่เป็นระบบนั้น ต้องให้ทักษะการค้นหาคำความหมายที่เหมาะสม เจาะจง อย่างใดอย่างหนึ่ง เช่นในระดับประถมฝึกอ่านเพื่อพัฒนาด้านคำศัพท์ ทักษะการค้นหาคำความหมาย เป็นต้น
3. กิจกรรมที่ใช้ในการสอนควรเปิดโอกาสให้มีกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเพียงพอ เช่น การฝึกอ่านออกเสียง อ่านในใจ หรือการฝึกผู้เรียนอ่านด้วยตัวเอง หรือครูเป็นผู้ฝึกให้ก็ ควรฝึกให้ผู้เรียนหัดอ่านด้วยตนเองอย่างละเท่า ๆ กัน
4. บทเรียนและกิจกรรม ต้องสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะ แต่ละคนมีพื้นฐานความสามารถในการอ่านไม่เท่ากัน
5. ให้ความสนใจใส่ผู้เรียนที่มีปัญหา ครูต้องใช้เวลาและช่วยพัฒนาการอ่านของเขาเหล่านั้น
6. ควรมีแผนงาน (Plan) เพื่อสนับสนุนการอ่านของผู้เรียนตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงมัธยม

ในการสอนอ่านภาษาที่สองนั้น กูดแมน (Goodman. 1982 : 31 - 32) ได้กล่าวว่า หลักการสอนอ่านภาษาที่สองนั้นครูผู้สอนควรคำนึงในเรื่องต่อไปนี้

1. การอ่านภาษาที่สองนั้น สำหรับบางคนแล้วจะรู้สึกง่ายขึ้นหากมีการเปรียบเทียบกันระหว่าง สิ่งที่เหมือนกันกับสิ่งที่แตกต่างกัน หรือกับภาษาของตนเอง
2. การอ่านจะทำให้ได้ความรู้สึกยาก หากเนื้อหาที่อ่านไม่คุ้นโครงสร้างไวยากรณ์ คือหากโครงสร้างยากเกินไปสำหรับเขา ผู้อ่านจะรู้สึกยากและท้อแท้ใจ เบื่อหน่ายที่จะอ่าน
3. การอ่านสิ่งที่มีความหมาย (Strong Semantic) ถึงแม้จะอ่านในสิ่งที่เขียนด้วยโครงสร้างง่าย ๆ ก็จะเป็นการพัฒนาความสามารถทางการอ่านได้ด้วยดีนั่นคือ สิ่งที่น่าสนใจให้อ่านต้องเป็นสิ่งที่น่าสนใจ มีความหมายต่อชีวิตของผู้เรียน สอดคล้องกับภูมิหลัง ประสบการณ์ของผู้เรียนด้วย

4. สิ่งที่จะให้ผู้เริ่มเรียนภาษาฝึกรู้ ควรหลีกเลี่ยงสื่อการเรียนที่ใช้ภาษาเป็นพิเศษเฉพาะตัว เช่น หลีกเลี่ยงเรื่องเกี่ยวกับวรรณคดี (Literature) สื่อการเรียนที่จะให้เด็กอ่านควรเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป เช่น ป้ายต่าง ๆ คำสั่ง คำบรรยายบทสนทนา เป็นต้น การจะเลือกสื่อการเรียนในลักษณะใดก็ต้องแล้วแต่ภูมิหลัง (Background) ของผู้เรียนด้วย

5. การอ่านจะช่วยให้ง่ายขึ้นถ้าเขาได้พูด (Speak) สิ่งที่จะอ่านเสียก่อน สำหรับผู้เรียนในชั้นเริ่มต้นนั้น ควรจะจัดเนื้อหาให้เป็นขั้นตอนสำหรับพูดก่อน หลังจากนั้นจึงให้เขาอ่าน เช่นเดียวกับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในระดับกลาง (Medium) ก็ควรจัดกิจกรรมให้ฝึกพูดเรื่องนั้น ๆ ก่อนจึงค่อยให้อ่านภายหลัง

6. สำหรับการสอนอ่านต่อผู้ที่เริ่มเรียนภาษานั้น การสอนควรเป็นไปตามธรรมชาติ มุ่งหาความหมายในสิ่งที่อ่านหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่จำเป็นอื่น ๆ ก่อนเพียงมุ่งกระบวนการเพื่อให้เกิดความเข้าใจเท่านั้น

นอกจากนี้ กูดแมน และดอโรธี (Goodman . 1978 : 164) ได้เสนอ ขั้นตอนในการสอนอ่านดังต่อไปนี้

1. Sampling คือ การอ่านที่ผู้อ่านเลือกใช้ตัวชี้แนะจากข้อความที่เขาอ่าน และเลือกใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ของตนเพื่อหาความหมายจากข้อความที่อ่าน
2. Prediction เป็นการคาดคะเนหรือเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่อ่านนั้นเป็นอย่างไร จะดำเนินไปในลักษณะใด
3. Confirmation เป็นการหาข้อมูลยืนยันในสิ่งที่คาดคะเนไว้นั้นว่าถูกต้องหรือไม่
4. Correction เป็นการแก้ไขหรือปรับจัดระดับความคิดอีกครั้งหนึ่ง เมื่อผู้อ่านพบว่าสิ่งที่ตนเดาคาดคะเนไว้นั้นไม่ถูกต้อง

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ (Retelling)

การเล่าเรื่องย้อนกลับ (Retelling) เป็นกลยุทธ์หนึ่งที่ใช้ในการพัฒนาทั้งด้านความเข้าใจและการตระหนักในโครงสร้างของเนื้อความได้ถูกย้อนกลับมาใช้ตั้งแต่เริ่มต้นพูดได้แต่ไม่ค่อยนำมาใช้ในชั้นเรียน อย่างไรก็ตาม การเล่าเรื่องย้อนกลับได้รับการพิสูจน์แล้วว่า มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านให้ดีขึ้น และการรับรู้โครงสร้างของ

เนื้อความสำหรับผู้เรียนส่วนใหญ่ และผู้เรียนที่เป็นเด็กพิการ (Gunning. 1992 : 225 ; citing Koskinen and others. 1988 ; Rose, Cundick and Higbee. 1983) และการเล่าเรื่องย้อนกลับยังพัฒนาทักษะภาษาอีกด้วย ตามที่งานวิจัยของ มอโรว์ (Morrow. 1985) พบว่าเด็กที่เล่าเรื่องย้อนกลับใช้ประโยคความสัมพันธ์ (Syntactically) มากกว่า สังกรประโยค (Complex Sentences) ได้เปรียบในการรับรู้โครงสร้างของเรื่องมากกว่า และความเข้าใจปรากฏชัดกว่าผู้เรียนที่วาดภาพจากเรื่องที่ได้อ่านไป การเชื่อมโยงคำถามกับการเล่าเรื่องย้อนกลับส่งเสริมให้เทคนิคนี้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เด็กอนุบาลที่เล่าเรื่องย้อนกลับ และตอบคำถามทำได้ดีกว่าเด็กที่เล่าเรื่องย้อนกลับ หรือตอบคำถามเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่ง อย่างเดียวและนอกจากนี้ ยังมีความเชื่อมั่นเพิ่มมากขึ้น ทั้งยังลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้ดีขึ้น

การเล่าเรื่องย้อนกลับยังเป็นการนำกิจกรรมการพูดมาใช้เสริมการอ่าน ซึ่งใช้เสริมหลังการอ่าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงการเล่าเรื่องย้อนกลับที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ดังนี้

สตรีกแลนด์ และมอโรว์ (Stickland and Morrow. 1989 : 260 - 261) กล่าวถึงกิจกรรมการเล่าเรื่องย้อนกลับ หลังจากการอ่านว่าทำให้เด็กมีความเจริญเติบโตในการใช้ภาษา เด็กจะใช้คำศัพท์ และโครงสร้างจากบทอ่านในการเล่าเรื่องด้วยภาษาส่ววนของตนเอง

แกมเบรล (Gambrell. 1985 : 216 - 217) กล่าวถึง การเล่าเรื่องว่าเป็น การตีความหมายของเนื้อความเพื่อรวบรวมและเชื่อมโยงความคิดทั้งหลายจากบทอ่าน แล้วสร้างเค้าโครงความคิดรวบยอด โดยอาศัยพื้นฐาน ความรู้ความสามารถ และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน เพื่อสะท้อนความเข้าใจภาพรวมของเรื่อง (Holistic Comprehension) ซึ่งตรงกับ การตอบคำถามหลังจากการอ่าน ผู้อ่านจะได้รับข้อมูลรายละเอียดเฉพาะแต่ละส่วน ไม่เป็นข้อมูลที่สัมพันธ์กันทั้งหมด

มอโรว์ (Morrow. 1985 : 647 - 648) กล่าวว่า "การเล่าเรื่องย้อนกลับเป็น เครื่องช่วยความเข้าใจและสร้างความคิดรวบยอดของโครงสร้างของเรื่อง (Story Structure) โดยใช้ภาษาพูด การเล่าเรื่องทำให้นักเรียนได้มีบทบาทในการสร้างเรื่องใหม่ และมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เล่าและผู้ฟัง นอกจากนี้ มอโรว์ (Morrow. 1986 : 136) ยังกล่าวถึงการเล่าเรื่องย้อนกลับอีกว่า ทำให้ผู้อ่านได้ระลึกได้ (Recall) ถึงสิ่งที่อ่าน

การให้ผู้เรียนได้พูดเนื้อหาที่ได้อ่าน โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ ในการนำรายละเอียดต่าง ๆ มาบูรณาการใหม่ ทำให้ผู้เรียนจำเรื่องได้ดี

จากการกล่าวอ้างข้างต้นของนักการศึกษา จะเห็นได้ว่า การเล่าเรื่องย้อนกลับมีส่วนช่วยพัฒนาการอ่านเพื่อทำความเข้าใจความคิดรวบยอดและการระลึกเรื่องที่อ่านได้ การเล่าเรื่องย้อนกลับมิได้หมายถึง การจำเนื้อหาจากเรื่องที่อ่าน แต่หมายถึงการเล่าเรื่องย้อนกลับด้วยภาษาของตนเอง ในการเล่าเรื่องผู้เล่าอาจเปลี่ยนเสียงเล่าตามบุคลิกภาพของตัวละคร พร้อมทั้งการแสดงออกทางสีหน้า และท่าทาง ทำให้เรื่องเล่ามีชีวิตชีวาและเป็นธรรมชาติ

(Strickland and Morrow. 1989 : 260 - 261)

นอกจากนี้ คาล์มบาค (Kalmbach. 1986 : 326 - 333) ได้กล่าวถึงโครงสร้างของการเล่าเรื่องย้อนกลับ ในขณะที่เล่าเรื่องผู้เล่าจะใช้รูปแบบภาษาที่เป็นของตนเองในการดำเนินเรื่อง โดยยึดข้อมูลรายละเอียดเดิมจากเรื่องที่อ่าน และใช้รูปแบบต่อไปนี้ในการเล่าเรื่อง

1. ใช้คำศัพท์ง่าย ๆ ธรรมดา ๆ รวมทั้งประโยคที่ไม่ซับซ้อน
2. ใช้วิธีการดำเนินเรื่องที่สะดวกสำหรับตนเองในการเล่าเรื่อง
3. โครงสร้างของเรื่อง เรื่องเล่าที่สมบูรณ์จะประกอบด้วยส่วนประกอบบางส่วนหรือส่วนประกอบทั้งหมด 3 ส่วนใหญ่ ๆ ซึ่ง วิลเลียม ลาบอฟ (William Labov) ได้เสนอแนะทฤษฎีโครงสร้างของเรื่อง (William Labov's Theory of Story Structure) ได้แก่ องค์ประกอบส่วนที่หนึ่ง คือ คำโครงเบื้องต้นของเรื่อง (Transitional Elements) ซึ่งประกอบด้วย การสรุปความ (Abstract) เป็นการสรุปย่อใจความสำคัญ ๆ ของเรื่อง แนวทางของเรื่อง (Orientation) เป็นการแนะนำเกี่ยวกับเวลา สถานที่ บุคคลโดยเฉพาะบุคคลสำคัญ หรือตัวเอกของเรื่องรวมทั้งเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดในเรื่อง และตอนจบของเรื่อง (Coda) เป็นการสรุปเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในตอนจบของเรื่อง องค์ประกอบอีกส่วนหนึ่งคือ ตัวเนื้อเรื่อง (The Story's Body) เป็นการเชื่อมโยงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเนื้อเรื่อง ตั้งแต่เหตุการณ์ที่ซับซ้อนจนถึงการประเมินผลและการตัดสินใจ (Complicating Action Evaluation Resolution) และองค์ประกอบส่วนสุดท้าย คือ การประเมินผล (Evaluation) เป็นกฎเกณฑ์ไปสู่ความคลี่คลายของเรื่อง หรือเหตุการณ์ในเรื่อง

ส่วน กอร์ดอน และบราว (Gordon and Braun. 1983 : 116 - 121) ได้เสนอโครงสร้างของเรื่องเล่า ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบหลักดังนี้ ฉาก (Setting) แนวเรื่อง (Theme) โครงเรื่อง (Plot) และข้อสรุปของเรื่อง (Resolution) นอกจากองค์ประกอบหลักที่ได้กล่าวไปแล้ว ยังมีองค์ประกอบย่อย ๆ ดังนี้ คือ เหตุการณ์ที่เป็นจุดเริ่มต้น (Starter Event) เป็นการกระทำ หรือสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ซึ่งทำให้สภาพแวดล้อมในเรื่องเปลี่ยนแปลงไปหรือทำให้ตัวละครในเรื่องมีปฏิกิริยาตอบสนอง ความรู้สึกตอบโต้ภายใน (Inner Response) เป็นอารมณ์ ความคิดเป้าหมาย หรือแผนของตัวละครการกระทำ (Action) เป็นความพยายามในการให้แผนบรรลุเป้าหมาย สิ่งที่เกิดขึ้น (What Happens) เป็นความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการกระทำ และปฏิกิริยาโต้ตอบ (Reaction) เป็นความรู้สึก ความคิด หรือการตอบโต้ผลที่ได้รับหรือการกระทำที่เกิดขึ้นก่อน

การใช้กลวิธีการเล่าเรื่องย้อนกลับในชั้นเรียน

การเล่าเรื่องย้อนกลับในชั้นเรียน มักจะเป็นการชี้แนะ (guided) กล่าวคือครูจะเป็นผู้ช่วยให้คำแนะนำการเล่าเรื่องให้แก่ักเรียน คอสคิเนน (Koskinen. 1988 : 6 - 9) ได้เสนอแนะขั้นตอนในการเล่าเรื่องย้อนกลับในชั้นเรียนดังนี้

1. ครูบอกจุดประสงค์ในการอ่านเรื่องและบอกความสำคัญของการเล่าเรื่อง (Share a Rationale for Retelling) เช่น ช่วยให้อ่านและเข้าใจเรื่องที่อ่านได้
2. ครูให้แบบอย่างของการเล่าเรื่อง (Model Retelling) เริ่มตั้งแต่ครูอ่านเรื่องก่อน ซึ่งเนื้อเรื่องอาจมีความยาวประมาณ 50 - 100 คำ และครูสาธิตการเล่าเรื่องโดยอาจเล่าเรื่องสรุปเหลือเพียง 2 - 3 ประโยค
3. ให้นักเรียนฝึกเล่าเรื่องย้อนกลับ โดยครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ (Guide Students' Proctice) เช่น แนะนำในการเก็บรายละเอียด หรือครูใช้คำถาม เช่น เมื่อผู้เรียนไม่สามารถเล่าเรื่องได้หรือลำดับรายละเอียดของเรื่องไม่ได้ ครูใช้คำถามผู้เรียนทีละขั้นตอนตามรายละเอียดของเนื้อเรื่อง เพื่อเป็นการกระตุ้นช่วยผู้เรียนให้สามารถเล่าเรื่องต่อไปได้ เช่นครูขึ้นต้นประโยค "Once upon a time" หรือ "Once there was....." เพื่อเป็นการช่วยให้นักเรียนเริ่มต้นเล่าเรื่องได้ ต่อจากนั้นครูถามคำตอบให้นักเรียนดำเนินการเล่ารายละเอียดของเรื่อง เช่น ครูใช้คำถาม "What was the story about ?"

"What did the story happen ?" "Where did the story happen ?"

"How did he/she try to solve her problem ?" "How was the problem solved ?" หรือ "How did the story end ?" และในกรณีที่ผู้เรียนหยุดเล่าเรื่องกลางคันเพราะไม่สามารถดำเนินเรื่องต่อไปได้ ครูช่วยกระตุ้นผู้เรียนโดยใช้คำถาม

"Then what happened ?" เป็นต้น

เพราะการใช้คำถามเล่าเรื่องจะเป็นเครื่องมือของครู ในการกระตุ้นผู้เรียนในการเล่าเรื่องย้อนกลับ

4. เมื่อผู้เรียนเกิดความชำนาญแล้ว ก็ให้ผู้เรียนฝึกเล่าเรื่องด้วยตนเองให้เพื่อนฟัง โดยไม่ต้องอาศัยความช่วยเหลือจากครู (Allow for Independent Practice and Application) ในการเล่าเรื่องอาจกระทำได้หลายวิธี เช่น พลัดกันเล่าเรื่องเป็นคู่ ใช้กระบวนการกลุ่มโดยกลุ่มส่งตัวแทนของแต่ละกลุ่มพลัดกันเล่าเรื่องย้อนกลับ หรือเล่าเรื่องลงในเทปบันทึกเสียงเป็นรายบุคคล เพื่อเป็นการประหยัดเวลา

นอกจากนี้ คอสคิเนน (Koskinen. 1988 : 6 - 9) ยังได้กล่าวถึงบทบาทของผู้ฟังในการเล่าเรื่อง การเลือกเรื่องที่ให้กับกิจกรรมการเล่าเรื่องย้อนกลับตลอดจนการใช้อุปกรณ์ ในการเล่าเรื่องย้อนกลับดังนี้

ผู้ฟังการเล่าเรื่องย้อนกลับ ควรปฏิบัติตนในการฟังการเล่าเรื่อง ดังนี้คือ ควรมีจุดมุ่งหมายในการฟัง เช่น ครูอาจบอกให้ผู้ฟังบอกจุดที่ชอบที่สุดในเรื่องเล่าหลังจากฟังการเล่าเรื่องย้อนกลับจบแล้ว สังเกตลักษณะวิธีการเล่าเรื่องย้อนกลับของเพื่อนที่ทำหน้าที่เป็นผู้เล่าเรื่อง เพื่อนมาเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการเล่าเรื่องของตนเอง และผลัดเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้เล่าเรื่องบ้างหลังจากเป็นผู้ฟังการเล่าเรื่องย้อนกลับแล้ว

การเลือกเรื่องที่จะนำมาใช้ในกิจกรรมการเล่าเรื่องย้อนกลับ ควรเลือกเรื่องที่มีความยาวพอเหมาะไม่ยาวเกินไปหรือสั้นเกินไป เลือกเรื่องที่มีโครงสร้างของเรื่องดี ชัดเจน ไม่ซับซ้อนจนเกินไป และเรื่องที่เลือกควรใช้เวลาในการเล่าประมาณ 10 - 15 นาที หลังจากอ่านเรื่องจบแล้ว

อุปกรณ์ที่สามารถนำมาช่วยในการเล่าเรื่องย้อนกลับ ตามปกติครูจะใช้คำถามเป็นเครื่องมือช่วยผู้เรียนในการเล่าเรื่องย้อนกลับดังได้กล่าวมาแล้ว นอกจากคำถามของครูแล้ว อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้ช่วยในการเล่าเรื่องย้อนกลับในชั้นเรียนนั้นมีอีกหลายอย่าง

เช่น การใช้รูปภาพ ภาพถ่าย สมุดภาพเล่าเรื่องย้อนกลับ (Retelling Picture Books) ซึ่งจะช่วยให้เด็กเกิดความคิดในการเล่าเรื่อง ตักดา หุ่นมือ หรือหุ่นนิ้วมือ เป็นอุปกรณ์ช่วยให้การเล่าเรื่องย้อนกลับเป็นไปอย่างมีชีวิตชีวา การใช้อุปกรณ์ในการเล่าเรื่องนี้จะช่วยให้ผู้เล่ามีความรู้สึกปลอดภัย และมีความมั่นใจในการเล่าเรื่องย้อนกลับอีกด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ

งานวิจัยในประเทศ

สุนีย์ สิงห์ประไพ (2534 : 81 - 83) ได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่อง และกลุ่มที่ฝึกอ่านด้วยการเขียนเรื่อง ผลปรากฏว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องไม่แตกต่างจากความเข้าใจ ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ฝึกอ่านด้วยการเขียนเรื่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผู้วิจัยยังพบว่านักเรียนที่ฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องจะมีคะแนนสูงสุดและค่าคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจมากกว่านักเรียนที่ฝึกอ่านด้วยการเขียนเรื่อง นอกจากนี้ในการทำกิจกรรมเล่าเรื่อง ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนาน และกระตือรือร้น ในการทำกิจกรรมมากกว่า

งานวิจัยต่างประเทศ

อาร์เรลแลนด์ และมาร์ติเนซ (Arelland and Martinez. 1992 : 3231) ได้ศึกษาผลของยุทธวิธีการสอนด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ โดยใช้เนื้อความเรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Expository Text) กับผู้พูดที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรก โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 76 คน จากโรงเรียนในประเทศสหรัฐอเมริกา ระดับเกรด 3 และระดับเกรด 6 ที่ไม่ได้พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรก โดยกลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับด้วยการบันทึกเทปกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการฝึกให้มีส่วนร่วมในการอธิบายเนื้อความ ผลการวิจัยพบว่าการใช้กลวิธีการสอนโดยการเล่าเรื่องย้อนกลับมีการปรับปรุงความเข้าใจในการอ่านในตัวผู้เรียนแตกต่างกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อีโมรี และฮับบาค (Emory and Hubbard. 1992 : 805) ได้ศึกษาผลของความเข้าใจในการอ่าน โดยการเล่าเรื่องย้อนกลับปากเปล่า และกลวิธีการเขียนเล่าเรื่องย้อนกลับของนักเรียนเกรด 4 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 45 คน ที่มีความสามารถเฉลี่ยต่าง ๆ กัน ผลการวิจัยพบว่าความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับปากเปล่า และกลุ่มที่ฝึกอ่านด้วยการเขียนเรื่องย้อนกลับ โดยใช้เนื้อความเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น (expository text) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนววรรณฐาน

แนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบวรรณฐาน (Genre-Based Approach)

การสอนภาษาตามแนวทฤษฎีนี้ ยึดบทเรียนหรือกิจกรรมน่าเป็นหลัก ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยเบื้องต้นที่สำคัญในการให้รูปแบบภาษาแก่ผู้เรียน ดังนั้นบทเรียนหรือกิจกรรมน่าเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้อง และเหมาะสมที่จะเป็นปัจจัยป้อน (Input) เพื่อให้เป็นรูปแบบของภาษาที่เหมาะสมด้วย และยึดหลักการพัฒนาจากแนวทฤษฎีทางภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistics) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2534 : 24 - 27)

ทฤษฎีและหลักการ

แนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบวรรณฐาน (Genre-Based Approach) ได้รับการพัฒนามาจากกลุ่มนักภาษาศาสตร์ชาวออสเตรเลียในกลุ่มหนึ่ง ได้แก่ Jim Martin Joan Rothery Frances Christie Brian Gray และ Mary Macken (Martin and Rothery. 1980, 1981 ; Christie. 1987, 1989) แนวทฤษฎีนี้จะยึดหลักการเกี่ยวกับทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistics Theory) ของ M.A.K. Halliday ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางภาษาศาสตร์ระดับโลก และเป็นที่ยอมรับนับถือกันโดยทั่วไปในกลุ่มของนักภาษา และผู้สอนภาษาในสมัยปัจจุบัน ทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบดังกล่าว จะเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อเนื้อความจากบริบทภาษาในกาลและเทศะต่าง ๆ ที่ใช้กันในสังคมหรือชุมชน ซึ่งย่อมจะมีสถานการณ์แวดล้อม และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันไป และมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาของบุคคลต่าง ๆ ในสังคมหรือชุมชนนั้น ๆ หลักการสำคัญของแนวทฤษฎีการสอนภาษา

แบบบรรทัดฐานจะอิงหลักการสำคัญของแนวทฤษฎีการสอนภาษาศาสตร์เชิงระบบ ดังจะแยกกล่าวตามประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. ภาษาและความหมาย (Language and Meaning)

ในสังคมหรือชุมชนหนึ่ง ๆ ย่อมมีภาษา เพื่อใช้ในการสื่อความหมายในการสื่อสารระหว่างบุคคลต่าง ๆ รูปของภาษาอันได้แก่ เสียง ระเบียบไวยากรณ์ คำ ซึ่งอาจเป็นคำพูด ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ ที่ใช้เป็นสื่อในการติดต่อสื่อสาร ย่อมจะผิดแผกแตกต่างกันไปด้วยแล้วแต่สภาพแวดล้อมของสถานการณ์ต่าง ๆ วัฒนธรรม สังคม และธรรมชาติ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการพัฒนารูปแบบภาษานั้น ๆ ให้เป็นที่เข้าใจ และยอมรับกันในสังคมหรือชุมชน ยกตัวอย่างเช่น ภาษาไทย มีรูปพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในการกำหนดเสียงแตกต่างจากภาษาอื่น ๆ เช่น ภาษาจีน และภาษาอังกฤษ ระเบียบไวยากรณ์ก็แตกต่างกัน การเรียงคำประโยคก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วย เช่น ภาษาไทย ใช้คำคุณศัพท์วางไว้หลังคำนาม แต่ภาษาอังกฤษ คำคุณศัพท์ส่วนมากจะวางไว้หน้านาม เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม แม้ว่ารูปของภาษาที่ใช้ในแต่ละสังคมหรือชุมชนจะแตกต่างกันในแต่ละภาษาทุกมุมโลก แต่เป้าหมายของการสื่อสารที่จะใช้ภาษานั้น ๆ จะเหมือนกัน นั่นคือ ความเข้าใจเนื้อความ (Text) ที่ต้องการติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาเป็นสื่อ ไม่ว่าจะเป็น การฟัง การพูด การอ่าน การเขียนหรือแม้แต่การใช้ภาษาใบ้ หรือภาษากาย "ความหมาย" ของภาษาจึงเป็นหัวใจสำคัญในการใช้ภาษา การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลต่าง ๆ ในสังคมจะประสบความสำเร็จได้ ก็ด้วยความเข้าใจความหมายในการติดต่อสื่อสาร ความสามารถในการเข้าใจเนื้อความของเรื่องในการสื่อสาร จึงนับว่าเป็นทักษะสำคัญของมนุษย์ในชุมชนหรือสังคมที่พึงตระหนักเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนได้ในสังคมจากการติดต่อสื่อสาร

2. ภาษาและบริบทภาษา (Language and Context)

ความเข้าใจความหมายของภาษาในการติดต่อสื่อสาร ย่อมขึ้นอยู่กับบริบทภาษา หรือความแวดล้อมในสถานการณ์และวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในกาลและเทศะต่าง ๆ กัน การเข้าใจเนื้อความจากการติดต่อสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียน บริบทภาษา (Context) ย่อมจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นอันดับแรก เพราะบริบทภาษาจะเป็นองค์ประกอบสำคัญ ที่จะทำให้เนื้อความเป็นที่เข้าใจได้อย่างถูกต้องเหมาะสม "ความหมาย" ของภาษาจึงจะชัดเจนในการติดต่อสื่อสาร ยกตัวอย่างเช่น

ประโยคภาษาไทยที่ว่า ไก่ "จัน" เวลาเช้า และเขา "จัน" นี้อุตให้เน้น คำว่า "จัน" ทั้งสองประโยค มีรูปภาษาคือ เสียงตัวอักษร และสระแบบเดียวกันทุกประการ แต่ "ความหมาย" ของคำว่า "จัน" ในสองประโยคนี้ไม่เหมือนกันเลย "จัน" ในประโยคแรก นั้น หมายถึง อาการส่งเสียงของไก่ในเวลาเช้า ส่วน "จัน" ในประโยคที่สองนั้น หมายถึง อาการที่หมุนเพื่อทำให้แน่น

หรือในประโยคภาษาอังกฤษที่ว่า She is a "kind" Person และประโยค What "kind" of tree is that? คำว่า "kind" ทั้งสองประโยค มีรูปแบบคือ เสียง ตัวอักษร และ สระ เหมือนกันทุกประการ แต่ความหมายของคำว่า "kind" แต่ความหมาย ของคำว่า "kind" ในสองประโยคนี้ไม่เหมือนกันเลย "kind" ในประโยคแรก มีความหมาย ว่า ใจดี มีเมตตา แต่ "kind" ในประโยคที่สอง มีความหมายว่า ประเภทหรือชนิด

ดังนั้น การเข้าใจภาษาจึงไม่ใช่เพียงการเข้าใจแต่เพียงคำ ระเบียบไวยากรณ์ หรือเสียงแยกเดี่ยว ออกมาจากบริบทภาษาได้ ความเข้าใจภาษาจะเกิดได้ต่อเมื่อเรามีความ เข้าใจบริบทภาษา ซึ่งจะช่วยให้เนื้อความแจ่มแจ้งขึ้น (Halliday. 1985 : 5)

เนื้อความของภาษาอาจมีความสำคัญ 2 ประเด็น คือ

(1) เป็นผล (Output หรือ Product) ของการสื่อความ (Halliday. 1983 : 10) หมายถึง เนื้อความจะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราวได้ชัดเจนขึ้นว่า หมายถึงสิ่งใด

(2) เป็นกระบวนการ (Process) ของการใช้ภาษา หมายถึง เนื้อความจะทำให้เข้าใจได้ว่าควรใช้ภาษาอย่างไร เพื่อให้การสื่อความหมายเป็นที่เข้าใจได้ในแต่ละชนิด ของลักษณะการพูดหรือการเขียน

ลักษณะของบริบทภาษาที่มีบทบาทในการทำให้เนื้อความมีความสำคัญ และได้ ความหมายที่ชัดเจนคือ บริบทภาษาของสถานการณ์ต่าง ๆ (Context of Situation) และ บริบทของวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง (context of Culture) บริบทภาษาของสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นบริบทภาษาที่สำคัญมาก เพราะจะเป็นสื่อเนื้อความของสังคมหรือชุมชนให้เห็นลักษณะของ การใช้ภาษาอย่างจริงจังในสภาพแวดล้อม กาลและเทศะ บริบทภาษาของสถานการณ์ต่าง ๆ จะประกอบไปด้วยองค์ประกอบของภาษา 3 ประการ ซึ่งจะมีอิทธิพลทำให้ความหมายของภาษา เปลี่ยนแปลงไปได้ ดังนี้

(1) เรื่องราว (Field) หมายถึง เนื้อหาของสิ่งที่เรากำลังพูดหรือข้อความที่อ่าน หรือเขียนเพื่อการติดต่อสื่อสาร ซึ่งเราถือว่าเป็น ข้อความต่อเนื่อง (Discourse) โดยอาจเป็นได้ทั้งภาษาพูด และภาษาเขียน เรื่องราวในข้อความต่อเนื่องนี้ จะบอกว่าจะไรที่กำลังเกิดขึ้น เช่น เรากำลังพูดถึงกีฬาชนิดหนึ่ง เรื่องกีฬาจะเป็นเรื่องราวที่เรากำลังสื่อข้อความนั้น

(2) ความสัมพันธ์ของผู้ใช้ภาษา (Tenor) หมายถึง การใช้ภาษาระหว่างผู้ใช้ภาษาในข้อความต่อเนื่องเพื่อการสื่อสาร ซึ่งจะทำการใช้ภาษา เช่น การเลือกใช้คำ การวางโครงสร้าง ประโยค การใช้เสียง ฯลฯ แตกต่างกันไปได้ในแต่ละสถานการณ์ เช่น ผู้ที่กำลังรายงานเกี่ยวกับกีฬา เป็นผู้รายงานข่าววิทยุ ภาษาที่ใช้ของผู้รายงานข่าวก็จะมีลักษณะเป็นการรายงาน ไม่มีการใช้คำสรรพนาม หรือคำนามเฉพาะเจาะจงกับผู้ใดผู้หนึ่ง จะพูดกล่าวโดยทั่ว ๆ ไป ความสัมพันธ์ของคนรายงานข่าวกับผู้ฟัง จะเป็นการกำหนดการใช้ภาษาในลักษณะดังกล่าว หากผู้พูด 2 คน ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทกันพูดคุยกันเกี่ยวกับเรื่องกีฬา แสดงความเห็นเกี่ยวกับกีฬาที่แข่งขันกันมา ผู้พูดนั้นก็จะมีลักษณะภาษาอีกแบบหนึ่ง แตกต่างจากการรายงานข่าวของผู้รายงานข่าวกับผู้ฟัง การใช้ภาษาของผู้ใช้ภาษาระหว่างคน 2 คนพูดคุยกันั้น ย่อมจะใช้ภาษาที่แตกต่างกันไปได้ แม้จะเป็นเรื่องเดียวกันก็ตาม

(3) วิธีในการใช้ภาษา (Mode) หมายถึง วิธีการสื่อความหมายของภาษา ภาษาที่ใช้ในบริบทต่าง ๆ จะมีวิธีการสื่อความหมายได้หลายอย่าง เช่น เป็นภาษาพูด ภาษาเขียน หรือใช้ภาษาภาพจากการ์ตูน เป็นต้น

ตัวอย่าง การรายงานเรื่องการแข่งขันฟุตบอลของนักข่าวที่เสนอต่อผู้ฟัง ใช้ภาษาพูดไม่ใช้ภาษาเขียน แต่ถ้านักข่าวรายงานให้ผู้อ่าน เช่น ลงข่าวหนังสือพิมพ์ ภาษาที่ใช้จะเป็นภาษาเขียน ซึ่งย่อมจะมีลักษณะภาษาในการใช้ภาษาต่างกันทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบทั้ง 3 อย่าง ในบริบทของสถานการณ์ภาษานั้น มีอิทธิพลทำให้การใช้ภาษาแตกต่างกันไปในลักษณะต่าง ๆ ทั้งสิ้น ซึ่งจะทำให้ข้อความในแต่ละบริบทนั้นแตกต่างกันไปด้วยตามกาลและ เทศะของการใช้ภาษาที่เหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อม

บริบททางวัฒนธรรม (Context of Culture) ในแต่ละสถานการณ์ที่เราใช้ภาษากันนั้นย่อมเกี่ยวข้องกับเรื่องราวในชีวิตประจำวัน ซึ่งย่อมจะเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมที่

ยอมรับกันในแต่ละสังคมหรือชุมชนด้วย การใช้คำ สำนวนต่าง ๆ ย่อมจะแตกต่างกันไปตามวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องในสังคมหรือชุมชนนั้น ๆ เนื้อความในบริบททางวัฒนธรรมย่อมจะแตกต่างกันไปด้วยในแต่ละสังคมหรือชุมชน ยกตัวอย่างเช่น ในภาษาไทยที่ใช้กันในภาคอีสาน คำว่า "ภูตัว" เมื่อเราอาบน้ำ คนอีสานจะพูดว่า "ภูจี่โคล" หรือในภาษาอังกฤษ "First Floor" หมายถึง ชั้นที่ 1 ของตึก แต่ในสหรัฐหมายถึง ชั้นใต้ดิน (Basement) เป็นต้น เมื่อเราเข้าใจว่า วัฒนธรรมกับเนื้อความที่ใช้อยู่ นั้น มีความหมายอย่างไรในแต่ละบริบทหนึ่ง ๆ ความเข้าใจความหมายที่แท้จริงของการใช้ภาษานั้นก็ย่อมจะชัดเจนขึ้น

3. ภาษาและท่าเนียบภาษา (Language and Register)

เมื่อบริบทภาษามีอิทธิพลทำให้ "เนื้อความ" ของสารที่สื่อสารกันเป็นที่เข้าใจ และมีความหมายชัดเจนขึ้น องค์ประกอบของบริบทภาษาก็มีอิทธิพลที่จะทำให้ลักษณะของการใช้ภาษาต่างกัน บริบทภาษาในแต่ละสถานการณ์หรือวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันไป ท่าเนียบภาษา (Register) หรือคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในแต่ละสถานะก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วย เช่น เมื่อพูดถึงพระเจ้าแผ่นดิน ท่าเนียบภาษาที่ใช้เฉพาะ อันได้แก่ คาราวาสัพท์ ก็จำเป็นที่จะต้องนำมาใช้ให้ถูกต้องเหมาะสม เมื่อกล่าวถึงพระภิกษุ ท่าเนียบภาษาที่ใช้กับพระภิกษุสงฆ์ก็จำเป็นต้องนำมาใช้ ท่าเนียบภาษาจึงเกิดขึ้นควบคู่กันไปกับบริบททางภาษาที่แตกต่างกันไปตามกาลและเทศะ ตามเรื่องราวที่กล่าวถึง ตามความสัมพันธ์ของผู้ใช้ภาษา และตามลักษณะวิธีการใช้ภาษาเพื่อการฟัง การพูด การอ่าน หรือการเขียน เป็นต้น ท่าเนียบภาษาจึงแตกต่างไปตามลักษณะของบริบทภาษาที่ใช้

4. การเรียนรู้ภาษาในบริบท (Language Learning in Context)

การเรียนรู้เพื่อการใช้ภาษา ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน ควรเริ่มจากการรับรู้รูปแบบภาษาที่ถูกต้อง ตามลักษณะของบริบทภาษาต่าง ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อความของภาษาในบริบทนั้นได้อย่างถูกต้อง จึงจะนับได้ว่า ผู้เรียนเรียนภาษาได้อย่างมีความหมาย

ลักษณะของบริบทภาษาและเนื้อความต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับรูปแบบที่ถูกต้องจากการเลียนแบบการฝึกหัด ภายใต้การควบคุมของผู้สอน และจากการหาประสบการณ์ ฟัง พูด อ่านและเขียนด้วยตนเอง จากตัวอย่างรูปแบบภาษาที่เคยเรียนไป แบบหรือชนิดของภาษา หรืออรรถลักษณะนั้น นักภาษาศาสตร์การศึกษาใช้คำจากภาษาฝรั่งเศสว่า "Genre" ซึ่งหมายถึง

แบบหรือชนิดของเนื้อความต่าง ๆ ในแต่ละบริบทของสถานการณ์และวัฒนธรรม ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนตายตัวในการให้ผู้รับใช้ภาษาประสบความสำเร็จได้ในการใช้ภาษา ซึ่งนักวางหลักสูตรผู้สอน และผู้เรียนภาษาจำเป็นต้องยึดเป็นหลักในการเรียนการสอนภาษา ผู้สอนสามารถนำอรรถลักษณะของเนื้อความต่าง ๆ มาใช้เป็นรูปแบบของกิจกรรมในการเรียนการสอน ซึ่งผู้เรียนจะมีโอกาสฝึกฝน และใช้ภาษาเป็นอิสระได้เป็นของตนเองในที่สุด

อรรถลักษณะของภาษา (Genre)

อรรถลักษณะของภาษาจะมีเป้าหมายในตัวเองที่ชัดเจน ที่จะสื่อความให้ผู้ฟัง (หากเป็นภาษาพูด) และผู้อ่าน (หากเป็นภาษาเขียน) สามารถเข้าใจเนื้อความที่ได้ฟัง หรือได้อ่านชัดเจนแน่นอนขึ้นว่า ผู้พูด หรือผู้เขียนมีเจตนาอย่างไรในการสื่อความ เช่น ผู้พูดหรือผู้เขียนกำลังจะกล่าวถึงเรื่องโดยทั่วไป หรือเฉพาะเจาะจงเป็นความรู้สึกส่วนตัว หรือเป็นความเห็นกลาง ๆ โดยทั่วไป เป็น

การเข้าใจอรรถลักษณะของเนื้อความต่าง ๆ จะทำให้การฟังหรือการอ่านชัดเจนขึ้น การจับใจความสำคัญของเรื่อง การหารายละเอียดของเรื่อง รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับเนื้อความที่อ่าน จะทำได้ง่ายขึ้น เพราะคนฟังหรือคนอ่านมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แน่นอน และชัดเจน นอกจากนั้นแล้วการลำดับความคิดตามเนื้อความจะเป็นไปได้ง่ายขึ้นด้วย หากผู้ฟังหรือผู้อ่านเข้าใจอรรถลักษณะต่าง ๆ เนื้อความนั้น เพราะในแต่ละอรรถลักษณะจะมีลำดับของการดำเนินเนื้อความที่แน่นอน เป็นขั้นเป็นตอนตั้งแต่เริ่มเนื้อความในบริบท จนกระทั่งจบ ลำดับของการดำเนินเนื้อความในแต่ละอรรถลักษณะจะมีการลำดับเนื้อความแตกต่างกันไปไม่เหมือนกัน การใช้ภาษาในแต่ละอรรถลักษณะโดยเฉพาะอย่างยิ่งทำเนียบ ภาษา จะเปลี่ยนแปลงไปตามอรรถลักษณะในแต่ละเนื้อความของบริบทหนึ่ง ๆ ด้วย เช่น การเขียนเรื่องที่มีอรรถลักษณะเป็นการรายงานเพื่อให้ความรู้ ภาษาที่ใช้จะเป็นภาษากลาง ๆ ไม่ใช้คำสรรพนามเฉพาะเจาะจง เช่น จะไม่ใช่คำสรรพนามบุรุษที่ 1 แต่จะใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 3 แทน เป็นต้น ระเบียบไวยากรณ์ต่าง ๆ ที่จะต้องสัมพันธ์กันในการวางประโยคก็จะแตกต่างกันไปด้วย ทำให้การใช้ไวยากรณ์ระบบและเปลี่ยนแปลงไปตามอรรถลักษณะของเนื้อความที่พูดหรือเขียน เช่น การใช้คำสันธาน การใช้คำบุพบท และการใช้คำวิเศษณ์ต่าง ๆ

ในภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ อรรถลักษณะของภาษาทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน มีหลายชนิด ดังจะยกตัวอย่างอรรถลักษณะที่สำคัญที่ใช้กันอยู่ทั่วไปในการสื่อความ ดังนี้

1. เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount) ✓ ๑, ๒, ๓
2. รายงาน (Report) ✓ ๑
3. การอธิบาย (Explanation) ✓ ๑, ๒, ๓
- ④ เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition) ✓ ๑, ๒
5. วิธีการ (Procedure)
- ⑥ เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative)
7. อภิปราย (Discussion) / ๑, ๒, ๓
8. การสังเกต (Observation)

อรรถลักษณะดังกล่าวโดยทั่วไปจะมีรายละเอียดของโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ เพื่อการสื่อความหมายของภาษา และลักษณะของภาษา ดังนี้

1. เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount) เป็นเรื่องที่เขียนเล่าถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมา และจากประสบการณ์ของผู้เขียน

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

- ก. เริ่มด้วยบทนำ
- ข. มีลำดับของเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง
- ค. มีบทสรุป

ลักษณะของภาษา

- ก. มีคำวิเศษณ์บอเวลาและลำดับของเหตุการณ์
- ข. อ้างถึงบุคคลอย่างเฉพาะเจาะจง
- ค. เป็นเรื่องเล่า ซึ่งจะเป็นเรื่องในอดีต
- ง. มีคำเชื่อม เพื่อบอกลำดับการเกิดของเหตุการณ์ก่อนหลัง และให้ใจความ

สัมพันธ์ต่อเนื่องกัน เช่น แล้ว ดังนั้น จากนั้น ต่อจากนั้น ก่อนที่จะ หลังจาก ฯลฯ

- จ. ตอนท้ายของเรื่องจะบอกค่านิยมหรือความเห็นส่วนตัว

ตัวอย่าง

FISHING

Carlos Gonzalez

My favorite hobby is fishing. I like to go fishing alone. I like the quiet lake and the sound of the water on the rocks. I can sit and think of many things.

When I feel my line go under the water, I get excited and sometimes a little scared. I don't want to lose the fish. I wait for the right moment and then pull up my line quickly. The fish is strong and beautiful. It fights, but in the end it is mine.

I fell proud when I take my fish home. Sometimes I have many, and sometimes none. I hope I will still be fishing when I am and old man ,

(A New Beginning An ESL Reader. 1988 : 40 - 41)

2. รายงาน (Report) เป็นการเขียนเพื่อให้ความรู้แก่ผู้อ่าน

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

ก. จะมีบทนำ โดยกล่าวถึงเรื่องโดยทั่ว ๆ ไป ซึ่งอาจจะให้คำจำกัดความหรือนิยามทั่วไปของเรื่อง

ข. บอกรายละเอียดของเรื่องนั้น ๆ เช่น ประเภทลักษณะ ทำที่ หรือลักษณะของพฤติกรรม คุณค่าที่มีต่อมนุษย์ ฯลฯ

ลักษณะของภาษา

ก. ใช้คำหรือภาษาเป็นกลางไม่เฉพาะเจาะจง

ข. มีคำกริยาแสดงอาการ การกระทำ การแสดง ความเป็นเจ้าของ เช่น เป็น อยู่ คือ ฯลฯ

- ค. อาจมีหัวข้อกล่าววน่าเป็นเรื่อง ๆ
- ง. มักเป็นประโยคบอกเล่า

ตัวอย่าง

Water is hydrogen and oxygen. *It* boils at one hundred degrees celsius (100 C) and it freezes at zero degrees celsius (0 C)

Without water there could be no life on Earth. On another planet is there as much of it as on our own. Seventy - one per cent of the surface *of the planet* is water and more than seventy per cent of our bodies is water.

The oceans and the rivers of the world contain most of the water. The five oceans and the many seas together have 97 - 2 per cent. The Pacific Ocean alone is larger than all the land in the world. And on the land there are lakes. Many of them are larger than countries the size of Belgium. There are also huge rivers, thirty of them more than two thousand kilometres long.

The great areas of ice in the world, such as Antarctica, contain another 2 - 15 per cent of the world's water ; the rest is in rocks and underground.

(Between the Lines. 1989 : 52)

3. การอธิบาย (Explanation) เป็นการเขียนเกี่ยวกับสาเหตุ และกระบวนการของการเกิดปรากฏการณ์ต่าง ๆ โดยให้รายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ และผลว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร และเหตุใดจึงเกิดขึ้น

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

- ก. บอกหลักการสาเหตุและผล บอกลักษณะของเหตุการณ์นั้น ๆ
- ข. มีบทสรุปจากหลักการ

ลักษณะของภาษา

- ก. เป็นประโยคบอกเล่า
- ข. ใช้ภาษาเป็นกลางไม่เฉพาะเจาะจง
- ค. มีคำสันธานเชื่อมประโยค เพื่อบ่งบอกความเป็นเหตุเป็นผลต่อกัน
- ง. ใช้คำวิเศษณ์เพื่อการขยายความของการกระทำให้ชัดเจนขึ้น

ตัวอย่าง

Football started in Britain. The University of Cambridge made the first rules in 1848. In fact, many other countries played a game like football for many centuries before that. The Chinese played tsu chu over two thousand years ago. 'Tsu' means to kick, and 'chu' means ball. Before the nineteenth century, often hundreds of people played at one time. These games were very often dangerous, and they became illegal. In the nineteenth century the game was very popular in English schools and universities. Finally, in 1863, a group of people started the Football Association. The word 'soccer' comes from the word 'association', and in England many people call the game by this name.

(Between the lines. 1989 : 59)

4. เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition) เป็นการเขียนแสดงความคิดเห็นส่วนตัวหรือความคิดของตนเองหรือของผู้อื่นที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจจะเป็นการถกเถียงหรือโต้แย้ง

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

ก. แสดงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่เขียนหรือแสดงความคิดเห็น (เช่น เขียนแสดงให้เห็นถึงประโยชน์หรือความสำคัญ)

ข. มีข้อความหรือประโยคสนับสนุนเหตุและผลที่เสนอในแต่ละความคิด

ค. มีบทสรุปย้ำการแสดงความคิดเห็นของตน เพื่อเน้นความสำคัญของเรื่องให้น่าสนใจและน่าเชื่อถือ

ลักษณะของภาษา

ก. มีข้อความหรือเนื้อความเกี่ยวกับความคิดเห็นของตนเอง

ข. มีประโยคสนับสนุนหรือมีการขยายความในแต่ละความคิด

ค. ใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 3 ในการกล่าวถึง

ง. มีคำแสดงเจตคติ

ตัวอย่าง

MY MAID, THE COMPUTER

In the future, computers will help at home. There are lots of things they can do well. For example, if you want to turn on the oven, you won't need to walk all the way to the kitchen. Just tell the computer, and the computer will do it. The computer can also answer the door for you. The computer might say, "Will you wait a minute, please? someone will be here right away,"

Or if you aren't at home, just call your home. The computer will answer the phone. Then tell the computer what you want to do. The computer can start cooking for you or turn up the heat or turn on the lights.

And if there is trouble at home, the computer can call you! Is your dinner burning? Did the heat go off? Did the kids come home from school early? Is there too much noise? You'll find out right away. And when you tell the computer to do something, the computer can't say. "Sorry, I'm busy"

(A New Beginning. An ESL Reader. 1988 : 111 - 112)

5. วิธีการ (Procedure) เป็นการเขียนแนะนำการปฏิบัติ ซึ่งจะกล่าวถึงวิธีการ กระบวนการ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจน

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

- ก. ต้องมีจุดมุ่งหมายในการเขียนที่แน่นอน
- ข. ให้รายละเอียดของวัสดุ อุปกรณ์ที่ต้องใช้
- ค. เรียงลำดับขั้นตอนในการปฏิบัติ

ลักษณะของภาษา

- ก. เป็นประโยคคำสั่ง
- ข. ใช้คำกริยาที่บ่งบอกการปฏิบัติ
- ค. ใช้ภาษาเป็นกลาง ๆ ไม่เฉพาะเจาะจงไม่อ้างอิงตัวบุคคล
- ง. ใช้คำนาม

ตัวอย่าง : How to Make a Pencil Holder

You will read an interview in which Sydney Kinnaman describes how to make a pencil holder. As you read, think about these question: What things do you need to make a pencil holder? What do you do to make a pencil holder? What do you do with a pencil holder after you have made it?

Sydney : Today, I will show you how to make a pencil holder.
Everyone needs a pencil holder. If you are a student, a doctor, a businessman, or a truck driver, you need a pencil holder to hold your pencils.

Interviewer : What things do you need to make a pencil holder?

Sydney : What you need first of all is a can, a simple coffee can. You need a bag of macaroni. You need a bottle of glue. Also, you need a jar of glitter and a jar of paint. Don't forget a pair of scissors and one paintbrush.

Interviewer : How do you make a pencil holder?

Sydney : First, get glue, and pour glue all over the can.

Interviewer : All over the can?

Sydney : Yes, pour glue all over the can, but never under the can. If you pour glue under the can, you will stick the can to the table you are working on. Don't use a lot of glue. Just use a little.

Interviewer : What do you do next?

Sydney : After you pour the glue around the can, open the bag of macaroni with the scissors. Then, put several pieces of macaroni on the can. You can use any design.

Interviewer : What do you do then?

Sydney : Then, sprinkle glitter on the macaroni

Interviewer : Do you sprinkle a lot of glitter on the macaroni?

Sydney : Yes, sprinkle a lot. After that, open the jar of paint and paint the can. Paint all around the can, but you don't have to paint the can completely. Finally, sprinkle some more glitter on the paint, and you are finished.

Interviewer : That's a beautiful pencil holder, Sydney. What will you do with it?

Sydney : I will give it to a friend. I won't sell it because people usually don't buy these pencil holders.

Interviewer : Why not?

Sydney : It is easy and fun to make these pencil holders, so people would rather make them than buy them.

6. เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) เป็นการเขียนเรื่องเล่า จินตนาการส่วนมากจะเป็นเรื่องนิทานหรือนิยาย

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

ก. มีการนำเรื่อง กล่าวความเป็นไปของเรื่อง บ่งบอกตัวบุคคล สถานที่ หรือ เวลา

ข. มีลำดับของเหตุการณ์ในเรื่อง

ค. แสดงปัญหาของเรื่อง

ง. แสดงความคลี่คลายของเรื่อง หรือการแก้ปัญหา

จ. อาจให้คติพจน์ หรือข้อเตือนใจท้ายเรื่อง

ลักษณะของภาษา

ก. เป็นเรื่องเล่าในอดีตหรือเป็นเรื่องที่ผ่านมาแล้ว

ข. ใช้บุพบทบ่งบอกเวลา สถานที่

ค. ใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 ในการกล่าวถึงหรืออ้างอิงบุคคลหรือสิ่งของอื่น ๆ

ง. อาจมีการซ้ำ ย้ำเรื่อง

จ. ใช้คำสันธานเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเรื่องและบ่งบอกความเป็นเหตุเป็น
ผล ความคล้ายตาม และความขัดแย้ง ฯลฯ

ตัวอย่าง

The Promise

Long ago, in a distant land beside the sea, people often spotted mermaids. The mermaids had fantastic treasures. Sometimes the mermaids would swim to shore. They would spread their treasures around them on the sand. If anyone came near, however, they would jump back in the sea.

One day, two little girls walking on a beach spied a mermaid. To their surprise, she did not swim away when she saw them. Instead, she smiled and called them over. She gave each a bundle of treasure. "Do not open them until you get home," She warned. The girls promised not to. Then off they went, happy and excited.

One girl soon grew impatient. When she was out of sight of the mermaid, she decided to open her gift. To her disappointment, she found only ashes and dust.

The other girl kept her promise. She did not look inside until she got home. In her bundle she found gold, silver, and sparkling jewels. Her family was delighted, and they never forgot their good fortune.

'(Student's Test Materials. 1992 : 147)

7. อภิปราย (Discussion) เป็นการเขียนเพื่อแสดงถึงเหตุผล และความจำเป็นชี้ให้เห็นข้อดี ข้อเสีย เป็นการจูงให้ผู้อ่านคล้อยตาม

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

- ก. เริ่มบทนำด้วยการให้หลักการหรือความสำคัญของเรื่องให้ชัดเจน
- ข. กล่าวถึงข้อขัดแย้ง หรือสนับสนุนโดยมีการอ้างอิงแสดงผล
- ค. ตอนท้ายกล่าวเสนอแนะเชิงสรุปว่า ควรทำหรือสนับสนุนอย่างไร โดย

ย้ำหลักการ หรือความสำคัญของเรื่องเช่นเดียวกับในบทนำ

ลักษณะของภาษา

- ก. มีข้อความแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องของตนเองและผู้อื่น
- ข. ใช้ประโยคบอกเล่า
- ค. มีข้อความสนับสนุนหรืออ้างอิงหรือให้เหตุผล
- ง. ใช้คำเชื่อม เช่น คำสันธาน คำบุพบท คำวิเศษณ์ เพื่อแสดงความขัดแย้ง

คล้อยตามหรือเป็นเหตุเป็นผลแก่กัน

ตัวอย่าง

Give up smoking !

You know Marlboro, Winston or Krongthip. They are the names of cigarettes. Cigarettes are a form of habit-forming drug. If you smoke them, you will need them very often, more and more. Smoking isn't good for anyone. Althouth, it is bad, people still smoke. It can destroy your lungs if you smoke every day for a long time. Day after day you will have bad health. You may become a cancer patient. That's not all. Anyone around you can get the smoke of cigarettes and that is bad for their health too. The smoke can spread very far in the air and make air pollution. And cigarette

ends make the floor dirty. But there are ways to quit smoking. The first is to decrease the amount you smoke in one day. The second is avoid smoking public places such as hospitals and restaurants. But the most important is your mind. If you really want to give up, you can. Don't think about it in your spare time. Try to find something to do. If you want to live in this beautiful world for a long time, give up smoking today.

8. การสังเกต (Observation) เป็นการเขียนเพื่อให้ความเห็นและให้รายละเอียดของการสังเกตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

- ก. มีบทนาเกี่ยวกับสิ่งที่สังเกต บ่งเวลาหรือสถานที่
- ข. มีลำดับของการบอกรายละเอียด
- ค. ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสังเกต

ลักษณะของภาษา

- ก. มีคำวิเศษณ์บ่งบอกเวลาหรือสถานที่ และลำดับของการบอกรายละเอียด
- ข. ใช้คำคุณศัพท์บอกลักษณะของคำนามต่าง ๆ
- ค. ใช้ภาษาเป็นกลาง ๆ ไม่เฉพาะเจาะจงในการอ้างอิง

ตัวอย่าง

Juicy Fruit

An orange makes a good snack. The part that you eat is called the flesh. Each piece of the flesh is a segment. To get at the flesh, you must peel away the rind or skin. The outermost part of the rind is the zest. This is sometimes used in cooking to flavor other foods. What else is in an orange? The pips, or seeds, are in the center.

อรรถลักษณะ	ลำดับของคำถามในการดำเนินเนื้อเรื่อง
6. เรื่องอธิบาย	เรื่องอะไรที่จะพูดถึง→สำคัญอย่างไร → → { ทำได้อย่างไร { ทำให้ไม่ถึงเป็นอย่างนั้น เกิดขึ้นได้อย่างไร { เหตุใดจึงเกิดขึ้นได้
7. เรื่องวิธีการ	เป็นวิธีการทำอะไร→มีอุปกรณ์อะไรบ้าง→ทำอย่างไร (ลำดับการกระทำทีละตอน)
8. เรื่องเกี่ยวกับการสังเกต	จะ { พูดเกี่ยวกับอะไร→ที่ไหน→มีลักษณะอย่างไร → เขียน →ลำดับลักษณะของสิ่งนั้นทีละตอน →สรุปผู้สังเกตคิดได้อย่างไร

ภาพประกอบ 1 ตัวอย่างคำถามที่ใช้ในการดำเนินเรื่องของอรรถลักษณะต่าง ๆ
แหล่งที่มา : เสาวลักษณ์ รตนวิษฐ์ (2534 : 36)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนววรรณฐานในประเทศไทย

ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม (2534 : 134) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบวรรณฐาน กับวิธีสอนตามคู่มือ ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบวรรณฐาน มีความสามารถในการอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความคิดสร้างสรรค์ทางภาษานั้น นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

วิภาดา ประสารทรัพย์ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในเชิงพัฒนาการของการเขียนภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนเขียนตามแนววรรณฐานกับวิธีการสอนเขียนตามคู่มือครู ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนววรรณฐาน มีความสามารถในการพัฒนาของการเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างจากกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนเขียนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเจตคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสองกลุ่มนั้นแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บุหงา คณาวรงค์ (2536 : 111) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ และมนุษยสัมพันธ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนรู้ภาษาชุมชนตามแนวทฤษฎีวรรณฐานกับการสอนตามคู่มือครู ได้ข้อค้นพบซึ่งสรุปได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนรู้ภาษาชุมชนตามแนวทฤษฎีวรรณฐานมีความสามารถทางการฟัง และความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนตามแนววรรณฐานในต่างประเทศ

อีแลนด์ (Hyland. 1990) ได้ทำการวิจัยศึกษาผลของการสอนคำอธิบายอรรถลักษณะ ที่มีต่อการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง (Argumentative Essay) พร้อมทั้งนำเสนอรูปแบบภาษาของการเขียนในการเรียงความลักษณะนี้ ซึ่งปรากฏว่ามีประโยชน์มาก และส่งผลต่อคุณภาพของงานเขียนมากทีเดียว

เลวิส (Lewis. 1983) ได้ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทของความสนใจที่มีต่อความคล่องในการเขียน และคุณภาพของงานเขียน จากการที่ได้สัมภาษณ์และให้กรอกแบบสอบถามเกี่ยวกับความสนใจของนักเรียนมัธยม ทั้งนักเรียนที่ใช้ภาษาคล่องและไม่คล่อง พบว่า เด็กผู้หญิงมีความสนใจอรรถลักษณะต่าง ๆ โดยเฉพาะการแสดงความคิดเห็น และเขียนเรื่องราวส่วนตัว ส่วนเด็กผู้ชายชอบอรรถลักษณะต่าง ๆ พอ ๆ กัน แต่สรุปว่า การที่เด็กชอบที่จะเรียนวิธีการใช้ภาษาตามสถานการณ์ต่าง ๆ หลากรูปแบบ หรือหลายอรรถลักษณะ ส่งผลทำให้เด็กชอบการมอบหมายงานเขียน และเขียนได้คล่องขึ้น

เชคเตอร์ และเชคเตอร์ (Shecter and Schechter. 1987 : 23 - 25) ได้ศึกษาความสามารถทางการอ่าน และเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบวรรณฐานของ เด็กนักเรียนในเมือง ซึ่งต่างวัฒนธรรมในห้องเรียนเดียวกับ จำนวน 30 คน ระดับ 5 ใช้

การวิจัยแบบสังเกตพฤติกรรม (Ethnographic Observation) ใช้เวลา 1 ปี เนื้อหาที่ใช้ในการสอนคือ วรรณคดี 2 ชนิด ได้แก่ เรื่องนวนิยายวิทยาศาสตร์ และเรื่อง จินตนาการ (Science Fiction Versus Fantasy) จากนั้นผู้สอน และผู้วิจัยทำการประเมินผลการเรียนรู้ภาษา และความเข้าใจเรื่องราวจากการสัมภาษณ์ และการเขียนเล่าเรื่อง ผลการวิจัยพบว่า บริบทที่นำมาใช้นั้นช่วยทำให้นักเรียนมีความเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาได้อย่างดียิ่ง

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเอง

4.1 ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเอง

สมิท (Smith. 1961 : 185) ได้ให้ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเองว่า หมายถึง การพึงพอใจในตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเองหรือการยอมรับตนเอง ความเชื่อมั่นในตนเอง ความเชื่อมั่นในตนเองจะมีในบุคคลมากน้อยเพียงใดนั้น สามารถพิจารณาได้จากความขัดแย้งระหว่างตนตามอัตภาพกับตนตามปณิธาน ถ้าความขัดแย้งเกิดขึ้นมาก จะเป็นเหตุให้ตนรู้สึกว่ามีค่า ไม่เหมาะสม ไม่พึงพอใจในตน อันหมายถึง ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง เกิดความวิตกกังวล ขาดความอบอุ่นใจ และชอบฟังผู้อื่นเสมอ

ซูชิฟ อ่อนโคกสูง (2516 : 7) ให้ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเองว่าเป็นความแน่ใจหรือมั่นใจหรือความกล้าหาญของบุคคลที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงได้ตามที่บุคคลนั้นตั้งใจไว้ แม้จะมีเหตุการณ์หรือสิ่งอื่นใดมาเป็นอุปสรรคก็ไม่เกิดความท้อแท้แต่อย่างใด ยังคงตั้งใจกระทำสิ่งนั้น ๆ ต่อไปโดยมั่นใจว่าตนสามารถกระทำสิ่งที่กำลังกระทำอยู่สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความถูกต้องเหมาะสม

มาลี วงษ์แก้ว (2526 : 12) ได้ให้ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเองว่าเป็นคุณลักษณะในตนเองของบุคคลที่แสดงให้เห็นถึงความกล้าในความคิด พุด กระทำ มีใจเชื่อมั่นคง ไม่เชื่อคนง่าย มีเหตุผล มีความรอบคอบ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นผู้นำและชอบช่วยเหลือผู้อื่น

สมพงษ์ ติรพัฒน์ (2517 : 6) ได้ให้ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเองไว้ว่า หมายถึง ความมั่นใจที่จะทำการใด ๆ อย่างองอาจ ซึ่งถ้าตั้งใจกระทำการสิ่งใดแล้ว จะไม่มีการลังเลหรือวิตกกังวลในความสามารถของตนเอง และไม่มีอาการหวั่นไหวกลัวว่าจะถูกคนอื่นติเตียน หรือหาว่านอกกลุ่มนอกทาง แม้จะมีอุปสรรคมาขัดขวางก็ไม่ยอมล้มเลิกหรือเปลี่ยนใจแต่อย่างใด ทั้งสิ้น

สรุปได้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออก ด้วยการกระทำที่เหมาะสม มีความรับผิดชอบ ยอมรับข้อผิดพลาดของตนเอง ควบคุมตนเอง ได้ดี คิดและตัดสินใจด้วยความรอบคอบ และมีเหตุผลเสมอ

4.2 ลักษณะของบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง

ซูซีฟ อ่อนโคกสูง (2516 : 25 - 27) ได้สรุปคุณลักษณะของผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองไว้ดังนี้

1. มั่นใจในการทำงานของตน และมั่นใจว่าจะพบความสำเร็จในสิ่งที่กระทำลงไป
2. ไม่หลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่เป็นปัญหา และมีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี
3. กล้าแสดงความคิดเห็น กล้าตัดสินใจ และกล้าเผชิญความจริง
4. มีความรับผิดชอบสูง
5. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
6. ไม่เชื่อผู้อื่นโดยไร้เหตุผล
7. ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ใหม่ได้ง่าย

สุชา จันทน์เอม (2510 : 147) กล่าวว่า ผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะมีบุคลิกภาพที่ดี มองโลกในแง่ดี มีความรู้สึกปลอดภัย และกล้าแสดงออกในทางที่ถูกที่ควร มีความรับผิดชอบในหน้าที่การงานของตน มีความสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ ซึ่งสอดคล้องกับ วินัย ธรรมศิลป์ (2527 : 27) ที่กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองว่า จะมี ความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน และประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงาน สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี

4.3 การสร้างความมั่นใจในตนเอง

ความเชื่อมั่นในตนเองของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง จะเกิดขึ้นได้จากการที่บุคคลนั้น ประสบผลสำเร็จในการกระทำสิ่งต่าง ๆ เสมอ ๆ บุคคลยิ่งประสบผลสำเร็จมากเท่าไร ย่อมมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้นเท่านั้น เมื่อบุคคลมีความเชื่อมั่นในตนเองเขาจะรู้สึกว่า ตัวเอง

ไม่ถูกข่มขู่จากผู้อื่น (Child Study Association of America. 1952 : 185 - 186) และเบรคเคนริดจ์ (Breckenridge. 1955 : 80, 249) ได้อ้างถึงการศึกษาศาสตร์ของ สโตรทเธอร์ (Strother) แจ็ค (Jack) และเพจ (Page) ที่กล่าวว่า การได้รับการยอมรับจากครอบครัวจะเป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้เด็กสามารถพัฒนาความคิดเรื่องการนับถือตนเอง และความเชื่อมั่นในตนเอง เด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง จะมีความสามารถในการควบคุมตนเอง มีความรับผิดชอบและสามารถแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมด้วย นอกจากนี้สาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้เด็กเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง ได้แก่ การฝึกฝนอบรมเพิ่มเติมเป็นพิเศษอยู่เสมอ ๆ จนมีทักษะ และความสามารถสูง ในที่สุดจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองขึ้น นอกจากนี้ความเชื่อมั่นในตนเองยังขึ้นอยู่กับระดับอายุ ระดับพัฒนาการและกลุ่มเด็กที่ร่วมเล่นหรือร่วมทำงานด้วย ตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำลังเผชิญอยู่ และสมพงษ์ ติระพัฒน์ (2517 : 13) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเองเกิดจากการที่ได้รับความรักเอาใจใส่จากบิดามารดา การส่งเสริมให้เด็กแสดงความคิดเห็น มีอิสระในการตัดสินใจด้วยตนเอง เมื่อพบปัญหาก็สามารถแก้ไขปัญหาได้

เดโช สนวนานท์ (2516 : 255) ได้เสนอแนวทางปฏิบัติเพื่อสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง ไว้ดังนี้

1. ไม่แยแสต่ออดีตที่ผิดพลาด และเริ่มต้นใหม่ตั้งแต่นี้เป็นต้นไป
2. ไม่ยอมพูดในคำและเรื่องที่ทำให้เกิดความรู้สึกท้อแท้ ถดถอย
3. เชื่อในความสามารถพิเศษที่มีอยู่ในตัวเอง ความสามารถส่วนที่ยังปิดบังซ่อนเร้นในตัวของเราแล้วยังมีอยู่อีก

4. จงคิดแต่ในด้านที่ไม่เป็นอุปสรรค และพึงคิดถึงอุปสรรคแต่เพียงพอ

สถานประมาณ

5. สร้างภาพความเป็นผู้มีชัยในความคิดเสมอ
6. สะสมความสำเร็จเล็ก ๆ น้อย ๆ ในชีวิตเพื่อเป็นบันไดก้าวไปสู่ความเชื่อมั่นในตนเองอย่างแท้จริงในบั้นปลาย

นอกจากนี้ วิสันต์ บัณเฑาะวงศ์ (2523 : 38 - 45) ยังกล่าวว่า การที่จะสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ตนเองจนเกิดเป็นนิสัยนั้น ปฏิบัติได้ดังนี้

1. สรรวจข้อบกพร่องของตนเองด้วยใจบริสุทธิ์ เพื่อแก้ไข
2. พยายามหัดแก้ไขอุปสรรคที่ละเอียดถี่ถ้วนเรื่อยไป
3. ให้เวลาแก่ตนเองตามสมควรในการที่จะกระทำสิ่งใดให้สำเร็จผลตามประสงค์
4. แสวงหาภาระการณั้ที่จะทำให้เกิดอุปสรรคอยู่เสมอเพื่อเป็นการบริหารจิตใจให้เกิดความแข็งแกร่งอยู่เสมอ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเอง

งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองในต่างประเทศ ได้มีผู้สนใจศึกษาค้นคว้าไว้ดังต่อไปนี้

เพนเตอร์ (Painter. 1968 : 760-B) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการจูงใจกับความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาระดับวิทยาลัย 10 คน พบว่าระดับความเชื่อมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความสามารถในการจูงใจ กล่าวคือ คนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงจะมีความสามารถในการจูงใจสูงด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สไตรส์ (Stires. 1970 : 3551-A) ที่พบว่า ยิ่งบุคคลมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงเท่าไร ยิ่งจะเรียกความศรัทธาจากผู้ร่วมงานได้มากเท่านั้น

มูสเสน (Mussen. 1969 : 261) ได้ศึกษาพบว่า เด็กที่พ่อแม่ปล่อยให้เป็นอิสระในการช่วยเหลือตนเอง และสนองความต้องการในด้านความอยากรู้อยากเห็น จะทำให้เด็กรู้สึกเป็นตัวของตัวเอง ฟังตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กล้าคิด กล้าตัดสินใจ กล้าพูด กล้าแสดงออก สามารถเผชิญสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้โดยไม่วิตกกังวล และมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง

เมดินัส และจอห์นสัน (Medinus and Johnson. 1969 : 595) ได้ศึกษาคุณสมบัติของผู้นำพบว่า ผู้นำมีคุณสมบัติประกอบด้วย ลักษณะเด่นหลายประการ เช่น สติปัญญา ความรู้ดี ปรับตัวเก่ง มีความคิดสร้างสรรค์ มีความรับผิดชอบ และมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงด้วย

งานวิจัยในประเทศ

สำหรับในประเทศไทย มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องความเชื่อมั่นในตนเองไว้หลายคน เช่น วันเพ็ญ อายุการ (2512 : 89 - 90) ศึกษาลักษณะและความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่แสดงออกถึงบุคลิกภาพกับตัว หรือแสดงการยอมรับตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดชลบุรี จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า วัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของเด็กมาก โดยเฉพาะการอบรมสั่งสอนของพ่อแม่ ครูอาจารย์ ถ้าเข้มงวดกวดขันในเรื่องระเบียบวินัยมากจะทำให้เด็กไม่กล้าแสดงความคิดเห็น จะคอยทำตามคำสั่งของผู้ใหญ่เท่านั้น จะไม่มีความริเริ่มและลักษณะความเป็นผู้นำ เด็กจะขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชูชีพ อ่อนโศกสูง (2516 : 96) ที่ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเอง และคุณธรรมแห่งความเป็นพลเมืองดี ซึ่งสรุปได้ว่า การได้รับการยอมรับจากครอบครัว และความสำเร็จที่ได้รับ เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้บุคคลเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง

สมาลี วงศ์ปลุกแก้ว (2526 : 54) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าถึงความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในชั้นเรียน ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ม.2) ปีการศึกษา 2526 จำนวน 364 คน ผลการศึกษาพบว่า ปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน และความเชื่อมั่นในตนเองกับความรู้สึกรับผิดชอบ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ อัจฉรา เนตรล้อมวงศ์ (2531) ยังได้ทำการศึกษาค้นคว้าถึงผลของการใช้บทบาทสมมุติที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนันทรวิทยา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2530 จำนวน 16 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้บทบาทสมมุติมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ

ผลจากการวิจัยเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นบุคลิกภาพทางสังคมอย่างหนึ่งที่ส่งผลให้บุคคลมีความรับผิดชอบ กล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจ กล้ายอมรับข้อผิดพลาดของตนเอง กล้าเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ แต่คุณสมบัติดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้เป็นผลมาจากการอบรม เลี้ยงดู การฝึกฝน ประสบการณ์ และความสำเร็จที่ได้รับ ตลอดจนสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็ก ด้านนี้ความเชื่อมั่นในตนเองจึงเป็นบุคลิกภาพที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ควรปลูกฝังให้แก่เด็กเพื่อให้เป็นพลเมืองดีของประเทศ

สมมติฐานในการวิจัย

1. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับตามแนวทฤษฎีวรรณฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
2. ความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับตามแนวทฤษฎีวรรณฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้า ตามลำดับดังนี้

1. กำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง
3. สร้าง และหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. ดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูล
5. วิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. กำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์หลุยส์ อำเภอมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์หลุยส์ อำเภอมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 2 ห้องเรียน จาก 3 ห้องเรียน ในแต่ละห้องคณะกรรมการกลาง และอ่านด้วย GPA ห้องละ 40 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 80 คน แล้วจัดกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจากห้องเรียนที่สุ่มมาโดยการจับสลาก

2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนการสอนฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับตามแนวทฤษฎีอรรถฐาน

จำนวน 8 แผน

2. แผนการสอนอ่านตามคู่มือครู จำนวน 8 แผน

3. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

4. แบบสอบถามวัดความเชื่อมั่นในตนเอง

3. สร้าง และหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 การเขียนแผนการสอน ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1.1 ศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษมัธยมศึกษา

ดอนตัน พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) จุดประสงค์รายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 4 (อ 014) ศึกษาศัพท์ โครงสร้างในหนังสือต่าง ๆ หนังสือพิมพ์ วารสาร ที่มีความยากง่ายในระดับเดียวกับหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษหลัก (อ 014) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งกระทรวงอนุนาตให้ใช้เป็นแบบเรียน โดยใช้หลักการของแนวทฤษฎีวรรณในการเลือกเนื้อความ 2 ชนิด คือ เรื่องที่เกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition) และเรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) ชนิดละ 4 เรื่อง เป็นจำนวน 8 เรื่อง

3.1.2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่จะใช้ในการทดลอง 4 จุดประสงค์

1. Students are able to tell the main idea of the text or the aim of the writer.
2. Students are able to retell the story to show the details of the text or to show the reasons supporting the main idea.
3. Students are able to tell the linguistic features of the text and also give some examples of their own.
4. Students are able to retell the story according to their own idea through the diagram and the appropriate use of the linguistic structure.

3.1.3 ศึกษาและคัดเลือกเนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง จำนวน 8 เรื่อง จากหนังสือ แบบเรียน วารสาร สิ่งตีพิมพ์ และหนังสือต่าง ๆ โดยมีความยากง่ายในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาดังกล่าวแล้ว โดยมีเนื้อหาดังต่อไปนี้

Narrative Genre

: Nithan Chadok : Jataka Tales

1. The Honest Woodcutter
2. Seven Stars
3. The Thieving Crow

: Nithan Son Khati Tam : Tales to Make You Think

4. If It Belongs to Us, It will come to Us

(Thai Tales : Folktales of Thailand. 1994)

Exposition Genre

1. My Maid, The Computer (A New Beginning ; An ESL Reader. 1988)
2. Mom Doesn't Understand (A New Beginning ; An ESL Reader. 1988)
3. It's a New World of Shopping (Interactions Access ; A Reading/Writing Book. 1993)
4. Phuket (ORACLE No.5 English Language Center. Assumption University, Bangkok : 1996)

3.1.4 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่คัดเลือกมา แล้วสร้างแผนการสอน จำนวน 8 แผน คือ

3.1.4.1 แผนการสอนฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ ตาม แนวทฤษฎีอรรถฐาน ผู้วิจัยได้ศึกษาการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ (Retelling) ของ Patricia S. Koskinen Linda B. Gambrell, Barbara A. Kapinus และ Betty S. Heathington (1988) แล้วสร้างแผนการสอนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ คัดเลือกในข้อ 3.1.3 จำนวน 8 แผน ซึ่งมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นปฐมนิเทศ และการนำเข้าสู่บทเรียน (Orientation and Introduction)

1.1 เฉพาะในคาบเรียนแรก ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยอธิบายความสำคัญ และประโยชน์ของการเล่าเรื่องย้อนกลับ โดยอธิบายว่า การเล่าเรื่องย้อนกลับคืออะไร พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบการอธิบายว่าทำไมการเล่าเรื่องย้อนกลับจึงเป็นทักษะที่มีประโยชน์ เช่น บ่อยครั้งที่เราเล่าเรื่องย้อนกลับให้กับเพื่อน ๆ และครอบครัว ฟัง การเล่าเรื่องย้อนกลับจะช่วยให้เล่าเรื่องได้ดีขึ้นกว่าเดิม และนอกจากนี้ยังจะช่วยให้เราเข้าใจ และจดจำเรื่องได้ดีขึ้นกว่าเดิมอีกด้วย

1.2 ทุกคาบครูนำเข้าสู่บทเรียนโดย ครูอธิบายรายละเอียดของเนื้อความตามอรรถลักษณะ 2 ชนิด คือ เรื่องที่เกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition) และเรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) โดยให้นักเรียนดูตัวอย่างประกอบกับการใช้แผนภูมิเพื่อสรุปโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ และลักษณะของภาษาที่ใช้แตกต่างกันไปตามอรรถลักษณะของเนื้อความ

1.3 ครูเตรียมเอกสารให้นักเรียนค้นคว้าเรื่องอื่น ๆ ซึ่งมีอรรถฐานเช่นเดียวกับที่นักเรียนได้ศึกษาไปให้นักเรียนนำเสนอเรื่องในกลุ่มย่อย และอธิบายว่าเป็นเนื้อความชนิดใดโดยนักเรียนสังเกตจากลักษณะ โครงสร้างในการดำเนินเรื่อง และลักษณะของภาษาที่ใช้เป็นหลัก

ขั้นตอนที่ 2. ขั้นให้รูปแบบของการเล่าเรื่องย้อนกลับ (Model Retelling)

2.1 ครูอธิบายกระบวนการ และให้รูปแบบของการเล่าเรื่องย้อนกลับ โดยแสดงแผนภูมิลำดับของคำถามในการดำเนินเนื้อเรื่องของอรรถลักษณะที่ใช้เป็นแบบเรียน (Narrative/Exposition) โดยเน้นว่าใจความหลักเท่านั้นที่จะนำมาเล่าเรื่องย้อนกลับในกรณีที่เป็นเนื้อความเป็นเรื่องอ่านเล่น อาจารย์รวมทั้งเรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narration) จะเน้นที่ปัญหาของเรื่อง คำโครงหลักของแต่ละตอน (บท) การคลี่คลายของปัญหาและตอนจบของเรื่อง สำหรับเรื่องที่เป็นสาระจริง (Nonfiction) จะเน้นการเล่าใจความหลักและรายละเอียด (The Main Idea and Details) ลำดับการนำเสนอของกระบวนการ หรือการบรรยายละเอียด (Description)

2.2 ครูให้แบบอย่างของการเล่าเรื่องย้อนกลับโดยเริ่มตั้งแต่ครูอ่านเรื่องก่อนซึ่งเนื้อเรื่องอาจมีความยาวประมาณ 50 - 100 คำ

2.3 ครูสาธิตการเล่าเรื่องย้อนกลับโดยอาจเล่าเรื่องสรุปเหลือเพียง 2 - 3 ประโยค ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้วิธีการนี้ได้ดีขึ้น

ขั้นตอนที่ 3. ขั้นการชี้แนะในการฝึกหัด (Guided Practice)

3.1 ครูให้นักเรียนฝึกการย่อเรื่อง โดยใช้คำถามกระตุ้นสำหรับเรื่องราวที่เป็นเรื่องเล่า หรือบรรยายเชิงจินตนาการ (A Narrative Text) ซึ่งอาจสรุปได้ดังนี้

- Where and when did the story take place ?
- Who are the main characters ?
- What action started the story ?
- What was the story problem ?
- What important events happened in the

story ?

- How did the story end ?

ผู้เรียนโดยใช้คำถาม ดังนี้

สำหรับเรื่องที่เป็นสารจริง (Nonfiction) ครูกระตุ้น

What was the main thing the author was trying to tell you ?

What details, facts, happenings or examples were used to explain the main idea?

สำหรับเรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Expository Text) ครูจะใช้คำถามดังนี้

- What is the topic of the selection ?
- What are the important ideas in the

selection?

การใช้คำถามในการเล่าเรื่องจะเป็นเครื่องมือของครูในการกระตุ้นผู้เรียนในการเล่าเรื่องย้อนกลับ

ขั้นตอน 4. ขั้นประยุกต์ใช้อย่างอิสระ (Independent Application)

4.1 ครูใช้เวลาผู้เรียนทำงานอย่างอิสระ โดยการฝึกการเล่าเรื่องย้อนกลับเป็นคู่ ๆ (Pair Work) หรือเป็นกลุ่มย่อยไม่เกิน 6 คน

4.2 นักเรียนผู้หนึ่งอ่าน และเล่าเรื่องย้อนกลับ (Storyteller) ให้คู่ของตนฟัง ขณะที่ผู้ฟัง (Listener) จะเปลี่ยนบทบาทมาเป็นถามคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดที่ไม่ชัดเจนหรือต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติม

4.3 ผู้ฟังประเมินผลกลับ (Give Feedback) โดยบอกเล่าสิ่งที่ตนชอบที่สุดเกี่ยวกับตอนหรือประโยคที่คู่ของตนได้เล่าเรื่องให้ฟัง

4.4 สลับบทบาทโดยผู้เล่าเรื่อง (Storyteller) เปลี่ยนมาเป็นผู้ฟัง (Listener) และผู้ฟังเปลี่ยนมาเป็นผู้เล่าเรื่องบ้าง

4.5 ครูสุ่มแต่ละคู่ หรือแต่ละกลุ่มให้ออกมาเล่าเรื่องหน้าชั้นเรียน โดยแต่ละกลุ่มส่งตัวแทน ผลัดกันเล่าเรื่องย้อนกลับ ผู้เล่าเรื่องอาจใช้อุปกรณ์ช่วย เช่น สมุดภาพเล่าเรื่องย้อนกลับ หรือ หุ่นมือเป็นต้น เพื่อให้การเล่าเรื่องเป็นไปอย่างมีชีวิตชีวา และผู้ฟังจะบอกเล่าถึงความรู้สึก หรือฉากที่ฟังแล้วชอบมากที่สุดของเรื่อง

ตัวอย่างของใบงาน แสดงแนวคำถาม Narrative Genre

แหล่งที่มา : Thomas G. Gunning (1992 : 226)

Setting Where does the story take place?

When does the story take place?

Characters Who are the main people in the story?

Problem What problems does the main character face?

Goal What is the main character's goal?

What is he are she trying to do?

Plot What are the main things that happened in the story?

Outcome How was the story problem resolved?

ตัวอย่างของใบงานแสดงการปฏิสัมพันธ์ของการเล่าเรื่องย้อนกลับ

(Example of a Retelling Reaction Sheet)

แหล่งที่มา : Koskinen and others (1988 : 895)

Name _____ Date _____ I listened to _____ Choose one thing your partner did well. 1. He or she told about the characters. _____ 2. He or she told about the setting. _____ 3. He or she told about the events in the story. _____ 4. His or her story had a beginning. _____ 5. His or her story had an ending. _____ Tell your partner one thing that was good about his or her story. _____ _____ _____ _____

3.1.4.2 แผนการสอนตามคู่มือครู ผู้วิจัยได้ยึดแนวการสอนและการจัดกิจกรรมรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 4 (อ 014) ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษาเป็นหลัก แล้วสร้างแผนการสอนโดยใช้จุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาเดียวกันกับที่ใช้ในแผนการสอนของกลุ่มทดลอง ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียนโดยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจโดยใช้รูปภาพ สนทนา ซักถาม สร้างสถานการณ์ หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดแก่ผู้เรียน

ขั้นที่ 2 แจกจุดประสงค์ ให้นักเรียนทราบจุดมุ่งหมายของบทเรียน เพื่อให้นักเรียนจะได้ทราบจุดมุ่งหมายปลายทางของการเรียนการสอน

ขั้นที่ 3 ทบทวนความรู้เดิมที่จำเป็นต่อนำมาใช้ โดยการใช้คำถาม หรือแสดงรูปภาพ อุปกรณ์ และสถานการณ์ เพื่อถามนักเรียนเป็นการทบทวนในด้านคำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่จะเรียน

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ โดยการอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตามครู อธิบายความหมาย คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ต่าง ๆ โดยใช้ อุปกรณ์ เช่น รูปภาพ บัตรคำ

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ โดยสรุปบอกแนวทางให้ผู้เรียนสามารถ ทำกิจกรรมด้วยตนเอง เช่น แนะนำวิธีการกิจกรรม แนะนำแหล่งค้นคว้า การตั้งคำถาม เป็นการ นำทางหรือให้แนวไปคิดเอง

ขั้นที่ 6 ขั้นการปฏิบัติ ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเอง และทำ แบบฝึกหัด ตลอดจนกิจกรรมตามจุดประสงค์ที่วางไว้

ขั้นที่ 7 แจ้งผลการปฏิบัติ โดยครูตรวจแก้ไขสิ่งที่ผู้เรียนทำผิด ให้คำชมเชยแก้ไขและอธิบายเพิ่มเติม

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการเรียนรู้ว่า ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตาม จุดประสงค์ได้หรือไม่ โดยสังเกตการอ่าน และตอบคำถามจากแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความมั่นใจ และการถ่ายโยงการเรียนรู้ เป็นการสรุปย่ำทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา โดยให้ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

3.1.4.3 นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อใช้กับกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม ทั้ง 16 แผน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญสาขาการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน คือ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย Dr. Stephen Conlon และ Mr. Martin Grose ตรวจ ความเที่ยงตรงแบบเนื้อหา โดยพิจารณาจากจุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนที่จะช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมายและการประเมินผล

3.1.4.4 นำแผนการสอนที่ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจแก้ไขในข้อ

3.1.4.3 แล้วมารับปรับปรุง และนำไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่ม ตัวอย่าง จำนวน 40 คน เพื่อหาข้อบกพร่อง และทดสอบหาเวลาที่เหมาะสมเกี่ยวกับแผน การสอน จากนั้นผู้วิจัยนำมาปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องให้เรียบร้อยก่อนนำไปทดลองสอนจริง

3.2 การสร้างแบบสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบปรนัยชนิด

4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างดังต่อไปนี้

3.2.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบจากหนังสือ Modern Language

Testing ของ แวลเลตต์ (Vallette. 1977 : 349 - 356) หนังสือ Language Test at School ของ ออลเลอร์ (Oller. 1979) หนังสือ Technique in Testing ของ เมคเสน (Madsen. 1983 : 212) เทคนิคการเขียนข้อสอบของ ขวาล แพร์ตกุล (2520) และเทคนิคการสร้างข้อทดสอบ สำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2529 : 230 - 242)

3.2.2 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่ได้คัดเลือกไว้ตามเกณฑ์เดียวกันกับ

เนื้อหาที่ใช้ในการสอน ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบชนิด 4 ตัวเลือก ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ใช้ในการสอน จำนวน 20 ข้อ โดยออกข้อสอบวัดพฤติกรรมการอ่านด้วย คือ การจับใจความสำคัญ การแปลความ การตีความ การขยายความ และการบอกรายละเอียดของเรื่อง

3.2.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญสาขาการสอนภาษาอังกฤษ

จำนวน 3 ท่าน คือ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย Dr. Stephen Conlon และ Mr. Martin Grose เพื่อตรวจสอบด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาว่า ข้อสอบที่สร้างขึ้นมานั้น สอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังต่อไปนี้ (บุญเชิด ภิญโญนันต์พงษ์. 2526 : 88 - 91)

- 1 ข้อคำถาม มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 ไม่แน่ใจว่า ข้อความตามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่
- 1 ข้อความคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

บันทึกผลการพิจารณาถึงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหรือดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยผู้วิจัยจะคัดเลือกข้อทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ .5 ซึ่งแสดงว่าข้อนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งแบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87

3.2.4 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบไปทดลองสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 100 คน

3.2.5 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่ได้จากการทดลองมาตรวจให้คะแนนโดยข้อที่ตอบถูก ให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 แห่ง ในข้อเดียวกันให้ 0 คะแนน เมื่อตรวจให้คะแนนแล้ว นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย และหาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้เทคนิค 27% ของ จุง เตห์ ฟาน (Fan. 1952 : 6 - 32) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไปไว้ จำนวน 20 ข้อ ซึ่งแบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .22 - .89

3.2.6 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่วิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) จำนวน 20 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 100 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร Kr-20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 168 - 169) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .82

3.3 แบบสอบถามวัดความเชื่อมั่นในตนเอง

3.3.1 ศึกษาทรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อวิเคราะห์ความหมาย และขอบข่ายของความเชื่อมั่นในตนเอง และศึกษาการสร้างแบบสอบถามโดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของ ลิเคิร์ต (Likert)

3.3.2 สร้างแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง โดยปรับปรุงและดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของ ราตรี รัตนพัลลภ (2530 : 82 - 86) สุมาลี ใจดี (2538 : 55 - 61) วินัย ธรรมศิลป์ (2527 : 109 - 115) จากนั้นจึงสร้างแบบสอบถามวัดความเชื่อมั่นในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งประกอบด้วยรายการที่ประเมิน 3 อันดับ ได้แก่ เห็นด้วยที่สุด เห็นด้วยเป็นบางครั้ง และไม่เห็นด้วย โดยข้อคำถามจะครอบคลุมลักษณะของพฤติกรรม

กล้าพูด กล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น การเป็นตัวของตัวเอง การมีความรับผิดชอบ และการมีความสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม

3.3.3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามประเมินค่าที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 ท่าน คือ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย และ รศ.อังคณา สายยศ ตรวจสอบความเที่ยงตรง ตลอดจนความชัดเจน และความเหมาะสมของข้อความและภาษาที่ใช้แล้วทำการปรับปรุงแก้ไข

3.3.4 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามวัดความเชื่อมั่นในตนเองที่สร้างขึ้นแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนเซนต์หลุยส์ อาเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ไม่ใช่อีกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 42 คน

ตัวอย่างแบบสอบถามวัดความเชื่อมั่นในตนเอง

คำชี้แจง

แบบทดสอบถามนี้ต้องการถามเกี่ยวกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนหรือความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับสถานการณ์หรือเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งอาจเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของนักเรียน โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย ที่สุด	เห็นด้วย บางครั้ง	ไม่เห็นด้วย
1	เมื่อตั้งใจทำอะไรแล้วนักเรียนไม่เปลี่ยนความตั้งใจนั้นง่าย ๆ			
2	นักเรียนชอบทำงานเป็นกลุ่มมากกว่าทำตามลำพัง			
3	เมื่อถูกผู้ใหญ่ว่ากล่าวตักเตือนนักเรียนรู้สึกท้อถอยและหมดกำลังใจ			

โดยกำหนดน้ำหนักในการตรวจให้คะแนนการตอบตัวเลือกของแต่ละข้อความไว้ดังนี้

1. แบบสอบถามที่มีความหมายเชิงนิยาม กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยที่สุด 3 คะแนน

เห็นด้วยบางครั้ง 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วย 1 คะแนน

2. แบบสอบถามที่มีความหมายเชิงนิเสธการให้คะแนนจะกลับกัน คือ

เห็นด้วยที่สุด 1 คะแนน

เห็นด้วยบางครั้ง 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วย 3 คะแนน

3.3.5 น้าผลการตรวจให้คะแนนของแบบสอบถาม มาหาค่าอำนาจจำ

แนกของข้อความป็นรายข้อ โดยตรวจและรวมคะแนนทุกข้อของแต่ละคนเข้าด้วยกัน แล้วนำมาเรียงลำดับคะแนนของผู้ที่ตอบได้คะแนนสูงสุดถึงต่ำสุด จากนั้นนำมาแบ่งเป็นกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ แล้วใช้สูตร t-test (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 185) ทดสอบความแตกต่างของแบบสอบถามรายข้อ แล้วพิจารณาเลือกข้อที่ระดับนัยสำคัญที่ .05 จำนวน 22 ข้อ จากนั้นนำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วไปหาความเชื่อมั่นทั้งฉบับก่อนนำไปใช้จริง โดยคำนวณจากสูตร Alpha - Coefficient ของ Cronbach (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 170 - 172) แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1.76 - 6.60 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .84

4. การดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research)

แบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 216 - 217) ซึ่งมีแบบแผนการทดลองดังแสดงในตาราง

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T ₁	X	T ₂
CR	T ₁	~X	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

T ₁	หมายถึง	การสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)
T ₂	หมายถึง	การสอบหลังการทดลอง (Post-test)
R	หมายถึง	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random Assignment)
E	หมายถึง	กลุ่มทดลอง (Experimental Group)
C	หมายถึง	กลุ่มควบคุม (Control Group)
X	หมายถึง	การได้รับตัวแปรทดลองได้รับการสอนฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่อง ย้อนกลับตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ
~X	หมายถึง	การไม่ได้รับตัวแปรทดลองแต่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

4.2 การดำเนินการทดลอง

4.2.1 จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน เป้าหมายของการเรียน จุดประสงค์ของการเรียนในครั้งนี้ และวิธีประเมินผลการเรียนรู้

4.2.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น และแบบสอบถามวัดความเชื่อมั่นในตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4.2.3 ดำเนินการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้เนื้อหาเดียวกัน และระยะเวลาที่เท่ากัน คือ ใช้เวลาสอนสัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลารวม 4 สัปดาห์ และแต่ละกลุ่มใช้เวลาในการทดสอบก่อนการสอน 2 คาบ และหลังการสอน 2 คาบ รวมทั้งสิ้นกลุ่มละ 20 คาบ โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองใช้การสอนโดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ (Retelling) ตามแนวทฤษฎีอรรถฐาน ส่วนกลุ่มควบคุมใช้การสอนตามคู่มือครู

4.2.4 ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความเชื่อมั่นในตนเอง ฉบับเดียวกับที่ทดสอบก่อนการทดลอง

4.2.5 ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความเชื่อมั่นในตนเอง แล้วนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS/PC+

5. วิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่นในตนเอง ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Difference Score

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความแปรปรวน

6.1.1 หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (ถ้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2536 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
	X	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

6.1.2 หาความแปรปรวน โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา
สายยศ. 2536 : 63)

$$s^2 = \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N - 1)}$$

เมื่อ s^2	แทน	ความแปรปรวน
f	แทน	ความถี่ของคะแนนแต่ละตัว
N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
x^2	แทน	คะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
x	แทน	คะแนนแต่ละตัว

6.2 หาคูณภาพของเครื่องมือ

6.2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์
การเรียนรู้ในแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2526 :
88 - 91)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับ จุดประสงค์การเรียนรู้
$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แต่ละคน
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

6.2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร KR-20 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 :
168 - 169)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{pq}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
n	แทน	จำนวนข้อสอบในแบบทดสอบ
p	แทน	สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ
q	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบผิด ($q = 1 - p$) ในข้อหนึ่ง ๆ
s_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับนั้น

6.2.3 หาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัด
ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค 27% ของ จุง เตห์ ฟาน (Fan.
1952 : 6 - 32)

6.2.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความเชื่อมั่นในตนเอง
โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (- Coefficient) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.
2536 : 171)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
n	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
s_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
s_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

6.2.5 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดความเชื่อมั่นในตนเอง
เป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% (t-test) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.
2536 : 185)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{n_H} + \frac{s_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ
	$\bar{X}_H$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	s_H^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มสูง
	s_L^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
	n_L	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

6.3 สถิติทดสอบสมมติฐาน

6.3.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่น
ในตนเองระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม โดยใช้ t-test ชนิด Difference Score

$$t = \frac{MD_1 - MD_2}{S_{MD_1 - MD_2}}$$

$$S_{MD_1 - MD_2} = \sqrt{\frac{s_{D_1}^2}{n_1} + \frac{s_{D_2}^2}{n_2}}$$

$$s_D^2 = \frac{\sum (D_1 - MD_1)^2 + \sum (D_2 - MD_2)^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบ t -distribution
	D	แทน	คะแนนของความแตกต่างระหว่างการทดสอบก่อน การเรียนกับหลังการเรียน
	MD_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบ หลังการเรียนกับก่อนการเรียนของกลุ่มทดลอง
	MD_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบ หลังการเรียนกับก่อนการเรียนของกลุ่มควบคุม
	$s^2_{D_1}$	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่าง การทดสอบหลังการเรียนกับก่อนการเรียนของกลุ่ม ทดลอง
	$s^2_{D_2}$	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่าง การทดสอบหลังการเรียนกับก่อนการเรียนของกลุ่ม ควบคุม
	n_1	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง
	n_2	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม

(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 87)

บรรณานุกรม

- การประถมศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา, สำนักงาน. รายงานการประเมินคุณภาพนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับจังหวัด ปีการศึกษา 2535. ม.ป.ท., ม.ป.ป.
อัสสัณา.
- จงใจ ขจรศิลป์. การศึกษาผลกระทบการจัดกิจกรรมศิลปสร้างสรรค์ และการเล่นตามมุมที่มี
ต่อความคิดสร้างสรรค์ และความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย. ปรินิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
อัสสัณา.
- ฉันทนา นันทเกล้า. การศึกษาพัฒนาการในด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจใฝ่
สัมฤทธิ์ในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการ
สอนซ่อมเสริมการอ่านด้วยวิธีวิเคราะห์คำที่เป็นปัญหา กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้และ
การสอนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัสสัณา.
- ชวาล แพร่ดุก. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ทักษ์อักษร, 2520.
- ชินวงศ์ ศรีงาม. เอกสารประกอบการสัมมนาผู้บริหารโรงเรียนเอกชน เรื่อง การปฏิรูป
การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นอนุบาลและชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ :
โรงแรมเอเชีย ราชเทวี, 2539.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่น
ในตนเองกับคุณภาพแห่งพลเมืองดี. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2516. อัสสัณา.
- เดโช สนวนนท์. "การสร้าง ความเชื่อมั่นในตนเอง," รวบรวมข้อเขียนและบทความทาง
จิตวิทยา. ม.ป.ท., 2516.
- บุญเชิด ภิญโญนันตพงศ์. การสอนอิงเกณฑ์ - แนวคิด และวิธีการ. กรุงเทพฯ :
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
MD	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลต่างคะแนนก่อนและหลังการทดลอง
SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการทดลอง
t	แทน	ค่าสถิติของการแจกแจงแบบที (t-Distribution)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
กลุ่มทดลอง	แทน	กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยการฝึกอ่านด้านการเล่าเรื่องย้อนกลับตามแนวทฤษฎีอรรถฐาน
กลุ่มควบคุม	แทน	กลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู

2. ผลการเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ ตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ ตามแนวทฤษฎีอรรถฐาน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง แล้วนำค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม มาเปรียบเทียบกันโดยใช้ $t - test$ ชนิด Difference Score ได้ผลดังแสดงไว้ใน

ตาราง 2

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	N	MD	SD	t
กลุ่มทดลอง	40	3.18	2.63	2.70**
กลุ่มควบคุม	40	1.65	2.41	

**มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 2 พบว่า ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ ตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1 โดยกลุ่มทดลองมีความสามารถสูงกว่ากลุ่มควบคุม

2. การเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ ตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู

ผู้วิจัยได้ทำการสอบถามวัดความเชื่อมั่นในตนเองก่อนและหลังการทดลอง แล้วนำค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมาเปรียบเทียบกันโดยใช้ t - test ชนิด Difference Score ได้ผลดังแสดงไว้ในตาราง 3

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ ตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่ม	N	MD	SD	t
กลุ่มทดลอง	40	2.95	3.49	2.17*
กลุ่มควบคุม	40	1.25	3.53	

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 3 พบว่า ความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ ตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 2 โดยกลุ่มทดลองมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับตามแนวทฤษฎีอรรถฐาน กับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสรุปผลได้ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อ เปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับตามแนวทฤษฎีอรรถฐาน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
2. ความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์หลุยส์ อาเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้เป็นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์หลุยส์ อำเภอมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 2 ห้องเรียน จาก 3 ห้องเรียน ซึ่งในแต่ละห้องละความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน ด้วย GPA. (Grade Point Average) ห้องละ 40 คน แล้วจัดกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจากห้องเรียนที่สุ่มมาโดยการจับสลาก รวมนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 80 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลองใช้การสอนโดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ (Retelling) ตามแนวทฤษฎีอรรถฐาน จำนวน 16 คาบ

3.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุมใช้การสอนตามคู่มือครู จำนวน 16 คาบ

4. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

4.1 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ บทความในแบบทดสอบเป็นอรรถลักษณะชนิดเรื่องเล่า หรือบรรยายเชิงจินตนาการ และเรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว โดยหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อใช้เทคนิค 27% แบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ได้หาค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .22 - .89 โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.82

4.2 แบบสอบถามวัดความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นแบบสอบถามวัดพฤติกรรม โดยมีคำถามในทางบวกและทางลบ จำนวน 22 ข้อ ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้ได้ผ่านการวิเคราะห์หาคุณภาพโดยการหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ใช้เทคนิค 25% แบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ แล้ว t-test ทดสอบค่าอำนาจจำแนก ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1.76 - 6.60 ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.84

วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนด้วยตนเองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง ดังนี้

1. ประเมินเพื่อชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน จุดประสงค์ของการเรียน และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ในการทดลองครั้งนี้
2. ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) กับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความเชื่อมั่นในตนเอง
3. ดำเนินการทดลองสอนกับกลุ่มตัวอย่าง ตามแผนการสอนที่สร้างไว้ โดยใช้เวลาสอนกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที สัปดาห์ละ 4 คาบ รวมเวลาทั้งสิ้น 4 สัปดาห์ และแต่ละกลุ่มใช้เวลาในการทดสอบก่อนการสอน 2 คาบ และหลังการสอน 2 คาบ รวมทั้งสิ้นกลุ่มละ 20 คาบ กลุ่มทดลองใช้การสอนโดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ (Retelling) ตามแนวทฤษฎีอรรถฐานด้วยกลุ่มควบคุมใช้การสอนตามคู่มือครู
4. ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) กับนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความเชื่อมั่นในตนเองฉบับเดียวกับที่ทำการ Pretest
5. รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC+

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปร ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความแปรปรวน (Variance) ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
2. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent ชนิด difference Score
3. เปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมโดยใช้ t-test แบบ Independent ชนิด Difference Score

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ ตามแนวทฤษฎีวรรณฐาน กับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับตามแนวทฤษฎีวรรณฐาน กับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับกับการสอนตามคู่มือครู จากผลการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ตามลำดับข้อ สมมติฐานของการวิจัยได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับตามแนวทฤษฎีวรรณฐาน กับการสอนตามคู่มือครู

จากผลการทดลองปรากฏว่า ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ ตามแนวทฤษฎีวรรณฐาน กับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีคะแนนเฉลี่ยของความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มควบคุม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 ทฤษฎีการสอน (Approach) ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบวรรณฐาน (Genre - Based Approach) ซึ่งยึดหลักการเกี่ยวกับการทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบที่มุ่งเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อเนื้อหาความจากบริบทภาษาในกาละเทศะต่าง ๆ ที่ใช้กันในสังคมหรือชุมชน ทั้งนี้ธรรมชาติของภาษาจะมีเป้าหมายในตัวเองที่ชัดเจน ที่จะสื่อความให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเนื้อหาความที่ได้อ่านชัดเจน แน่นอนขึ้นว่า

ผู้เขียนมีเจตนาอย่างไรในการสื่อความหรือผู้เขียนกำลังจะกล่าวถึงเรื่องโดยทั่วไป หรือ เฉพาะเจาะจง เป็นความรู้สึกส่วนตัว หรือมีความเห็นเป็นกลางโดยทั่วไป ดังนั้นการเข้าใจ ธรรมชาติลักษณะของเนื้อความต่าง ๆ จะทำให้การอ่านชัดเจนขึ้น การจับใจความสำคัญของเรื่อง การหารายละเอียดของเรื่อง รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับเนื้อความที่จะอ่าน จะทำได้ง่ายขึ้นเพราะคนอ่านมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แน่นอนและชัดเจน นอกจากนี้แล้วการ ลำดับความคิดตามเนื้อความจะเป็นไปได้ง่ายขึ้นด้วย เพราะในแต่ละธรรมชาติลักษณะของเนื้อความ นั้น จะมีลำดับของการดำเนินเนื้อความที่แน่นอนเป็นขั้นเป็นตอน ตั้งแต่เริ่มเนื้อความในบริบท จนกระทั่งจบ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2536 : 26 - 27) การที่นักเรียนกลุ่มทดลองได้มี โอกาสเรียนรู้และเข้าใจธรรมชาติลักษณะชนิดต่าง ๆ ทั้งในด้านโครงสร้างในการดำเนินเรื่อง ของเนื้อความ (Schematic Structure) และลักษณะของภาษา (Linguistic Features) ทำให้กลุ่มการสอนโดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับตามแนวทฤษฎีวรรณฐาน สามารถ จับใจความสำคัญและทราบรายละเอียดของเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น จึงมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มการสอน ตามคู่มือครู

นอกจากนี้แนวทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษแบบวรรณฐาน ยังเป็นการสอนที่อาศัย แนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบธรรมชาติด้วย กล่าวคือ ได้ยึดหลักการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้น การให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input) แก่ผู้เรียน โดยใช้กระบวนการสอน (Process) ที่เหมาะสมกับการรับรู้ภาษาของผู้เรียน (Language Acquisition) เป็นหลัก ผลของการเรียนรู้ (Output) จะประสบความสำเร็จดังที่คาดหมาย ได้โดยผู้สอนเข้าใจวิธีการให้ปัจจัยป้อนซึ่งในช่วงการนำเสนอเนื้อความที่ผู้วิจัยได้นำเสนอ โดยเน้นภาษาและความหมายที่เข้าใจได้ โดยการใช้ท่าทาง (Gesture) สีหน้า (Facial Expression) การแสดงท่าทางล้อเลียน (Mime) หรือใช้ภาพประกอบแล้วแต่กรณี เพื่อให้ เกิดความชัดเจน และมีความหมายเป็นที่เข้าใจได้ ในขณะเดียวกันผู้เรียนก็จะมีปฏิสัมพันธ์ ทางวาจาต่อผู้สอน โดยพูดภาษาไทยเดาศัพท์จากบริบทและจากการใช้ท่าทาง สีหน้า ของผู้สอน ซึ่งทำให้ผู้สอนประเมินได้ว่าผู้เรียนเข้าใจเนื้อความที่เป็นปัจจัยป้อน (Input) หรือไม่ การที่ ผู้สอนเข้าใจวิธีการให้ปัจจัยป้อน และการพัฒนาความคิดรวบยอดอย่างถูกต้อง เป็นไปตามลำดับ การพัฒนาทักษะภาษาของมนุษย์ ดังจะเห็นได้จากขั้นตอนที่ 2 ที่ครูให้แบบอย่างของการเล่าเรื่อง โดยครูอ่านเรื่องก่อน เมื่อผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดหรือความเข้าใจเรื่องแล้ว ผู้เรียนจึงจะ สามารถพัฒนาทักษะทางภาษาไปสู่ทักษะการฟังและพูด ในขั้นต่อมาโดยที่ผู้สอนมิได้แบ่งการสอน

ภาษาออกเป็นส่วน ๆ เหมือนการสอนตามแนวคู่มือครูที่ผู้สอนต้องสอนศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ ในขั้นที่ 4 ก่อนที่ผู้เรียนจะอ่านเรื่องในขั้นที่ 5 จึงเป็นการสวนทางหรือย้อนทางของกระบวนการรับรู้เรียนรู้โดยธรรมชาติ จึงส่งผลให้กลุ่มการสอนโดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับตาม แนวทฤษฎีอรรถฐาน มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มการสอนตามคู่มือครู

นอกจากนี้แนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐานยังสอดคล้องกับกระบวนการทำงานของสมองมนุษย์ ดังที่ แอชเชอร์ (Asher. 1982 : 19 ; อ้างอิงมาจาก Roger Sperry) กล่าวว่า สมองส่วนบนของมนุษย์จะทำหน้าที่ในการรับรู้ภาษาอยู่แล้วโดยธรรมชาติ ซึ่งจะทำหน้าที่แยกออกเป็น 2 ส่วน คือ สมองซีกซ้ายและสมองซีกขวา และสมองทั้ง 2 ซีก จะถูกเชื่อมด้วยใยประสาทเพื่อให้สมองทั้งสองส่วนสามารถรับรู้การทำงานซึ่งกันและกัน โดยสมองซีกซ้ายจะทำหน้าที่รับรู้ และสื่อความทางภาษา เช่น การฟัง และการพูด แยกแยะความเป็นเหตุเป็นผลดังที่ผู้เรียนต้องแยกแยะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ และลักษณะของภาษาในขั้นตอนการเรียนที่ 1 วิเคราะห์และจับใจความสำคัญตามแผนภูมิลำดับขั้นของคำถาม ในขั้นตอนการเรียนที่ 3 และ 4 ในขณะที่สมองซีกขวาจะทำหน้าที่ทางความคิด จินตนาการ ในขั้นตอนการเรียนที่ 2, 3 และ 4 ตามลำดับ การทำงานของสมองที่สมดุลกันเช่นนี้ก่อให้เกิดการเชื่อมโยงการรับรู้เข้าสู่ประสาทส่วนกลางที่ทำหน้าที่คล้ายเป็นสะพานเชื่อมโยงสมอง (Corpus Callosum) ทำให้เกิดความทรงจำระยะยาวขึ้น (Long-term Memory) ซึ่งแตกต่างไปจากการสอนตามคู่มือครู ที่กิจกรรมการเรียนการสอนไม่เอื้อให้ผู้เรียนได้ใช้สมองซีกขวาสมดุลกับซีกซ้าย จึงส่งผลให้นักเรียนเกิดความทรงจำระยะยาวในการเรียนรู้ได้ไม่เต็มที่ ซึ่งทำให้มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของกลุ่มควบคุมต่ำกว่ากลุ่มทดลอง

1.2 วิธีสอน (Method) วิธีสอนโดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ เป็นวิธีที่ผู้เรียน ต้องตีความหมายของเนื้อความ เพื่อรวบรวมและเชื่อมโยงความคิดทั้งหลายจากเนื้อความแล้วสร้างเค้าโครงความคิดรวบยอด โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน (Schema) เพื่อสะท้อนความเข้าใจภาพรวมของเรื่อง (Holistic Comprehension) ทั้งนี้ผู้เรียนยังได้รับการแนะแนวทางในการจับใจความสำคัญของเนื้อหา จากคำถามที่ครูใช้กระตุ้นผู้เรียนในการเล่าเรื่อง ซึ่งแตกต่างไปตามชนิดของเนื้อความ (อรรถลักษณะ) อีกด้วย

ในขั้นการให้รูปแบบของการเล่าเรื่องย้อนกลับ (Model Retelling)

เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนได้แยกแยะถึงความแตกต่างของเนื้อความในด้านโครงสร้างในการดำเนินเรื่องอย่างชัดเจนโดยอาศัยรูปแบบของคำถามที่ใช้ในการดำเนินเรื่องของอรรถลักษณะต่าง ๆ ดังที่ รอทคอปฟ์ (Dayton. 1977 : 125 - 132 ; citing Rothkopf. n.d.) ได้กล่าวว่า คำถามก่อนการอ่านจะทำหน้าที่เป็นตัวชี้แนะ (Cueing Function) ทำให้ผู้อ่านทราบว่าจะเนื้อหาตรงไหนสำคัญ ดังนั้นหลังจากได้ฟังคำถามแล้ว ผู้อ่านจะอ่านเนื้อหา โดยมุ่งค้นหาคำตอบและสอดคล้องกับที่ คราฟตัน (Crafton. 1982 : 296 - 297) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการให้นักเรียนถาม - ตอบคำถามหลังการอ่านว่าการตอบคำถามของนักเรียนจะเป็นการกระตุ้นให้เขารู้ว่าอะไรที่เขาต้องการรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและสามารถหาสิ่งที่ต้องการรู้ได้ที่ไหนและหาได้อย่างไร

เมื่อพิจารณากิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นการชี้แนะในการฝึกหัดและขั้นประยุกต์ใช้อย่างอิสระ จะพบว่าผู้เรียนเกิดการปฏิสัมพันธ์ทางภาษาระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน กล่าวคือ ผู้เรียนได้ฝึกการเล่าเรื่องย้อนกลับเป็นคู่ ๆ หรือเป็นกลุ่มย่อย โดยสลับบทบาทการเป็นผู้เล่าเรื่อง (Storyteller) และเป็นผู้ฟัง (Listener) ที่ต้องถามคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดที่ไม่ชัดเจน หรือต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติม ตลอดจนการเป็นผู้ประเมินผลกลับโดยบอกเล่าสิ่งที่ตนชอบที่สุดเกี่ยวกับตอนหรือประโยคที่คู่ของตนหรือสมาชิกในกลุ่มได้เล่าเรื่องให้ฟังไปนั้น และในขณะที่ผู้เรียนฝึกบทบาทของตนอยู่นั้น ผู้สอนจะเป็นผู้สังเกตการณ์และคอยช่วยเหลือตามกลุ่มต่าง ๆ ในการใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ

นอกจากนี้ สตริคแลนด์ และมอโรว์ (Stricklan and Morrow. 1989 : 260 - 261) กล่าวถึงกิจกรรมในการเล่าเรื่องหลังการอ่านว่าทำให้เด็กมีความเจริญเติบโตในการใช้ภาษา เด็กจะใช้คำศัพท์และโครงสร้างจากบทอ่านในการเล่าเรื่องด้วยภาษาและสำนวนของตนเอง

1.3 สื่อการเรียนการสอน นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการฝึกการอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ ตามแนวทฤษฎีอรรถฐานนั้นมีโอกาสที่จะได้รับสื่อที่เป็นเนื้อความจากอรรถลักษณะชนิดต่าง ๆ พร้อมทั้ง การศึกษาแผนภูมิลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ ลักษณะของภาษา และคำถามในการดำเนินเรื่องตามอรรถลักษณะ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียน

เกิดความคิดรวบยอดและเกิดกระบวนการทางความคิดในการหารายละเอียดของเนื้อความ ที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความเข้าใจในการอ่านเนื้อความได้ดี นอกจากนี้เนื้อความ ที่เป็นเรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative Text) และเนื้อความที่เป็นเรื่อง แสดงความคิดเห็น (Exposition Text) ยังเป็นเนื้อความที่ง่ายสำหรับผู้เรียนในการอ่าน มากกว่าบทความทางวิทยาศาสตร์, วิธีการ และการบรรยายเหตุการณ์เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ เพราะประสบการณ์เดิมของผู้เรียนสำหรับเนื้อหาแสดงความคิดเห็นนั้นจะพัฒนาต่อเนื่องจาก เนื้อความที่เป็นเรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Gunning. 1992 : 228)

จากการทดลองผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียนเล่าเรื่องย้อนกลับอย่างกระตือรือร้น และด้วยความสนุกสนาน โดยใช้คำศัพท์ และโครงสร้างจากบทอ่านในเรื่อง เรียบเรียงใหม่ด้วยสำนวนของตนเอง มีใจความสำคัญของเรื่องครบถ้วนตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งจบเรื่องอย่างเป็นลำดับขั้นตอนของ เหตุการณ์ และผู้ฟังก็มีความตั้งใจฟัง เพื่อคอยลุ้นว่าเพื่อนจะเล่าเรื่องได้ครอบคลุมเนื้อหาตาม แผนภูมิคำถามหรือไม่ และตามใบงานการปฏิสัมพันธ์ในการเล่าเรื่องย้อนกลับ (A Retelling Reaction Sheet) ทำให้บรรยากาศในห้องเรียนเต็มไปด้วยชีวิตชีวา และน่าตื่นเต้น ซึ่ง ตรงกันข้ามกับการสอนตามคู่มือครูที่ห้องเรียนมีบรรยากาศเคร่งขรึมกว่าเพราะผู้เรียนต้อง ศึกษาโครงสร้างไวยากรณ์ และทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

การใช้สมุดภาพเล่าเรื่องย้อนกลับ (Retelling Picture books)

หุ่นนิ้วมือ หุ่นมือ ที่ผู้เรียนทำขึ้นมาเองเป็นการบ้านนั้น เป็นอุปกรณ์ที่ช่วยให้ผู้ฟังสนุกสนาน เพลิดเพลิน และผู้เล่าเรื่องไม่เคอะเขินในการเล่าเรื่องเพราะไม่มีมือว่าง ผู้วิจัยสังเกตพบว่า บรรยากาศในห้องเรียนครื้นเครงขึ้นด้วยเสียงหัวเราะอย่างขบขัน และสีหน้า แววตา ของผู้ฟัง ที่คอยลุ้นการใช้อุปกรณ์ช่วยของเพื่อน และความตั้งใจในลีลาการเล่าเรื่องของเพื่อนแต่ละคน

2. การเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการ ฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ ตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู

จากผลการทดลอง พบว่า ความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการ สอน โดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการ สอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยของความ เชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม ซึ่งสอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

การสอนการอ่านโดยการฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ ตามแนวทฤษฎี ธรรมชาติฐานนั้น ขั้นตอนการสอนเอื้อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เป็นขั้นตอน อย่างมีระบบส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้ทำงานเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่ โดยมีผู้สอนเป็นผู้ช่วยเหลือแนะแนวทาง มีอุปกรณ์ในการตรวจสอบ ความมั่นใจทั้งแผนภูมิและใบงาน อีกทั้งอุปกรณ์ประกอบการเล่าเรื่อง เช่น สมุดภาพเล่าเรื่อง ย้อนกลับ หุ่นมือ หุ่นนิ้วมือ ฯลฯ สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นนี้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความ มั่นใจในตนเองมากขึ้น กล้าที่จะแสดงออกในกลุ่มย่อย หรือกับคู่มือฝึกของตน กล้าแสดงความคิดเห็น เพราะในใบงานระบุไว้ ทำให้ต้องฝึกฝนตนเองครั้งแล้วครั้งเล่า มีภาระงานที่ต้องรับผิดชอบใน การสร้างอุปกรณ์ประกอบการเล่าเรื่อง และเตรียมเล่าเรื่องเป็นการบ้าน เมื่อผู้สอนสุ่มให้ออก มาเล่าเรื่องหน้าชั้นเรียน การได้สังเกตและรับฟังการเล่าเรื่องของครู และเพื่อน ๆ เป็น กิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม เรียนรู้ที่จะให้ความร่วมมือกับผู้อื่น และ เรียนรู้ที่จะเป็นตัวของตัวเอง ในการใช้สำนวนของตนเอง และความคิดรวบยอดในการจับ ใจความเพื่อสะท้อนภาพรวมของเรื่องให้ผู้ฟังเข้าใจได้ สรุปได้ว่าการที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางใน การเรียนรู้เช่นนี้ จึงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนตาม คู่มือครู

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อ การเรียนการสอนดังนี้

1.1 ผลการศึกษาพบว่า การสอนโดยการฝึกการอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับ ตามแนวทฤษฎีธรรมชาติฐานส่งผลดีในด้านความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่น ในตนเอง ซึ่งจะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ที่จะนำไปสอนนักเรียนในระดับต่าง ๆ เพื่อฝึกฝนให้ผู้เรียนรักการอ่าน เกิดกระบวนการในการแสวงหาข้อมูลด้วยตนเองได้ และมีความ เชื่อมั่นในตนเองเพิ่มขึ้นในการที่จะใช้ภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสารในโลกแห่งความเป็นจริงกับ นานาชาติให้ทันโลกและทันต่อเหตุการณ์

1.2 ในการเล่าเรื่องย้อนกลับของผู้เรียน อาจมีการใช้ภาษาผิดไวยากรณ์หรือ ใช้คำศัพท์ที่ไม่เหมาะสม ผู้สอนไม่ควรที่จะขัดจังหวะผู้เรียนในขณะที่เล่าเรื่อง เพราะจะทำให้เกิด

การชะงักงันในการเรียนรู้ การสั่นไหวของภาษา ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาความสามารถทางภาษา และความเชื่อมั่นในตนเองของผู้เรียน ผู้สอนควรที่จะจดบันทึก ข้อผิดพลาดของผู้เล่าเรื่อง และชี้แนะผู้เรียนเป็นรายบุคคล (หรือช่วงสรุปผลหลังกิจกรรมการเล่าเรื่องสิ้นสุดลงแล้ว)

1.3 การใช้คำถามของครูในการกระตุ้นผู้เรียนให้เล่าเรื่องย้อนกลับนั้น ผู้วิจัยพบว่าครูไม่จำเป็นต้องใช้คำถามมากมายในการฝึกแต่ละบทเรียน จะใช้คำถามโดยเฉลี่ยประมาณ 10 คำถาม ใน Narrative Text และ ประมาณ 5 คำถาม ใน Exposition Text ซึ่งการใช้คำถามน้อย แต่มีคุณภาพในการจับใจความสำคัญ และก่อให้เกิดกระบวนการคิด และความคิดรวบยอดได้นับว่า มีคุณภาพกว่าการใช้ปริมาณคำถามมาก ๆ นอกจากนี้ผู้สอนควรให้ผู้เรียนตอบคำถามปากเปล่าก่อนที่จะให้ผู้เรียนบันทึกลงในใบงาน

1.4 การใช้ระยะแห่งการรอ (Using Wait time) นับเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งในการฝึกการอ่านโดยการเล่าเรื่องย้อนกลับตามแนวทฤษฎีอรรถฐาน ผู้วิจัยพบว่าขณะที่ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่ม, กิจกรรมคู่ หรือการออกมาเล่าเรื่องย้อนกลับหน้าชั้นเรียนนั้น ผู้เรียนส่วนใหญ่มักจะต้องการเวลาในการคิดไปเล่าเรื่องไป ทำให้การเล่าเรื่องไม่คล่องแคล่ว แต่การที่ผู้สอน และเพื่อนที่เป็นผู้ฟัง (Listener) ฟังอย่างสนใจ และรอให้ผู้เล่าเรื่อง (Storyteller) เล่าเรื่องต่อจนจบเป็นการเสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจ และเริ่มมั่นใจในตนเองเพิ่มขึ้น

1.5 การใช้เครื่องวิทัศน์ บันทึกภาพขณะผู้เรียนกำลังเล่าเรื่องหน้าชั้นเรียน หรือขณะทำกิจกรรมกลุ่ม เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เห็นผลย้อนกลับ (Feedback) ของตนเอง และส่งเสริมให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการเรียนเพิ่มขึ้น

1.6 เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนควรเลือกใช้วรรณคดีที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน หรือวรรณคดีที่ผู้เรียนสนใจ เช่น เรื่องเล่าจากประสบการณ์ หรือรายงาน เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับวิธีการสอน โดยการฝึกการอ่านด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับทักษะการเขียนด้วย

2.2 ควรศึกษาถึงผลของตัวแปรอื่น ๆ ด้วย เช่น ความรับผิดชอบ แรงจูงใจ หรือเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นต้น

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบโดยใช้เนื้อหาที่เป็นเรื่องราวงาน (Report) หรือการอธิบาย (Explanation) ที่สร้างเป็นหลักสูตรท้องถิ่น โดยใช้ข้อมูลในจังหวัด หรือท้องถิ่นของผู้เรียนเอง และใช้วิธีสอนโดยการฝึกการอ่าน ด้วยการเล่าเรื่องย้อนกลับตามแนวทฤษฎีอรรถฐานเป็นตัวแปรต้น เพื่อศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ของความสามารถทางการอ่าน และตัวแปรตามทางด้านจิตวิทยาอีกด้วย

2.4 ควรมีการนำวิธีการสอนนี้ไปใช้ทดลองในวิชาอื่น ๆ เช่น วิชาสังคมศึกษา ภาษาไทย เป็นต้น เพื่อศึกษาว่าจะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

2.5 ในการศึกษาครั้งนี้ครั้งต่อไป ควรมีการขยายเวลาให้เพิ่มขึ้น เป็นแผนการสอนละ 4 คาบ เพื่อเปิดโอกาสให้ในการฝึกฝนให้ผู้เรียนได้เลือกศึกษาเรื่องที่จะเล่าในขั้นตอนที่ 3 - และ 4 อย่างเป็นอิสระ โดยผู้สอนอาจเตรียมเนื้อหาในอรรถลักษณะชนิดเดียวกันไว้หลาย ๆ เรื่อง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกศึกษาและฝึกฝนตามความสนใจ

2.6 ควรมีการปรับปรุงวิธีการสอนโดยเพิ่มขั้นตอนที่ 5 ขึ้นกิจกรรมทางภาษา เพื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางภาษาอย่างต่อเนื่อง และยังสามารถฝึกกิจกรรมทางภาษาเพิ่มเติมจากเนื้อหาที่อ่านโดยผู้สอนคือโครงสร้างไวยากรณ์ ตลอดจนศัพท์ และสำนวนในเรื่อง มาจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์นั้นจนเข้าใจความหมายและหน้าที่ของคำและโครงสร้างนั้น ซึ่งนับเป็นการถ่ายโยงทักษะการอ่านไปสู่ทักษะการเขียน ดังที่ แคชเชน และ เทร์เรอร์ (Krashen and Terrell. 1983) กล่าวไว้ว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะหน้าที่มีความสำคัญมากในการพัฒนาภาษาและเป็นทักษะที่ช่วยให้การเขียนเกิดขึ้นตามมาได้ภายหลัง

บรรณานุกรม

- บุหงา คณาวรงค์. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ และ
มนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนรู้อาษา
ชุมชนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาโท กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- ประเวศ วะสี. "คานิยม," ใน ให้ลูกน้อยเป็นอัจฉริยะด้วยการอ่าน. กรุงเทพฯ :
เอช.เอน.การพิมพ์, 2530.
- ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษา
อังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับ
การสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับวิธีสอนตามคู่มือครู. ปริญญาโท
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
อัดสำเนา.
- มาลี วงษ์แก้ว. ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์ กรุงเทพมหานคร.
ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2526. อัดสำเนา.
- ราตรี รัตนพลผล. การเปรียบเทียบผลของการบำบัดด้วยหนังสือแบบกลุ่ม และรายบุคคลที่มี
ต่อความเชื่อมั่นในตนเอง และความคิดสร้างสรรค์ของเด็กในสถานสงเคราะห์
เด็กหญิงบ้านราชวิถี. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- เรวดี หิรัญ. แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : บริษัทศึกษาพร จำกัด, 2531.
. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : บริษัทศึกษาพร
จำกัด, 2536.
- วันเพ็ญ อายุการ. การศึกษาลักษณะและความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่แสดงออกถึง
บุคลิกภาพเก็บตัวหรือแสดงตัว กับการยอมรับตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียนวัยรุ่น ในโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดราชบุรี. ปริญญาโท กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533). กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2533.

_____. หลักสูตรมัธยมศึกษาปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง .ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2533.

วินัย ธรรมศิลป์. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านความเชื่อมั่นในตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดเชียงใหม่. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

วิภาดา ประสารทรัพย์. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในเชิงพัฒนาการของการเขียนภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียน ด้วยวิธีสอนเขียนตามแนววรรณฐานกับวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.

สมพงษ์ ดิรพัฒน์. ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการอบรมเลี้ยงดูความเชื่อมั่นในตนเอง และความรู้สึกรับผิดชอบ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517. อัดสำเนา.

สมุทร เข้มเขาวนิช. เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2535.

สายสุนีย์ เต็มสินสุข. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ และความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่มที่ 3. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.

_____. เอกสารการสอนหลักสูตร และการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

_____. การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.

แสงทิวา ไชยยศ. กิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

สุชา จันทน์เอม. ปัญหาเด็กและวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2510.

สุมาลี วงศ์ปลุกแก้ว. ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในชั้นเรียนความรู้สึก
รับผิดชอบและความเชื่อมั่นในตนเอง. ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.

สุมิตรรา อังวัฒนกุล และคนอื่น ๆ. แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับ
มัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

สุวรรณิ พันธุ์พริกส์ และงามทิพย์ วิมลเกษม. "ทำไมนักศึกษาข้างจึงไม่เก่งภาษาอังกฤษ,"
พัฒนาเทคนิคศึกษา. 6(6) : 36 ; เมษายน 2536.

สุนีย์ สิงห์ประไพ. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่อง และกลุ่มที่ฝึกอ่านด้วยการ
เขียนเรื่อง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
อัดสำเนา.

อรุณี อ่อนสวัสดิ์. "การเสริมสมรรถนะการอ่านของนิสิตปริญญาตรี," ว.ศรีนครินทรวิโรฒ
วิจัยและพัฒนา. 2(1) : 46 - 52 ; ธันวาคม 2531.

อัจฉรา เนตรล้อมวงศ์. ผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเอง ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนทวิทยา กรุงเทพมหานคร. ปริชญานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517.
อัดสำเนา.

อัจฉรา วงศ์โสธร. เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัดและประเมินผลการใช้
ภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2529.

เอกรินทร์ สีมหาศาล. "มิติสัมพันธ์ของกระบวนการอ่าน และการเลือกบทอ่าน," การสอน
อ่านเพื่อเดินเข้าสู่ประตูมหาวิทยาลัย. หน้า 1 - 21. กรุงเทพฯ : สมาคม
การอ่านแห่งประเทศไทย, 2532.

Allen, Edward David and Rebecca M. Valette. Classroom Techniques :
Foreign Language and English as a Second Language. New York :
Harcourt Brace Jovanovich Inc., 1979.

- Arelland, Elba Martinez. The Effects of Retelling as an Instructional Strategy with Expository Text for Nonnative English Speakers. Memphis State University, 1992.
- Bond, Guy L. and Miles A. Tinker. A Reading Difficulty Their Diagnosis and Correction. 2nd ed. New York : Appleton Century Crofts, 1967.
- Breckenridge, Marian Edgar. Child Development. Phbiladelphbia : W.B. Saunders Company, 1955.
- Craton, Lindak. "Comprehension Beforre, During and After Reading," The Reading Teacher. 36(3) : 293 - 297 ; December, 1982.
- Carrell, Patricitia L. "The Effects of Rhetorical Organization on ESL Readers," TESOL Quarterly. 18(3) : 332 - 342 ; September, 1984.
- Child Study Association of America. Our Children Today. New York : the VIKING PRESS, 1952.
- Church, Mary Mitcheell and others. A New Beginnng : An ESL Reader. New Jersey : Prentice - Hall, IncJ, 1988.
- Christie, Frances. Language Eduction. Hong Kong : Oxford University Press, 1989.
- Dayton, DeaneK. "Tnserted Pos-Questions and Learning from Slide-Tape Presentations : Implicatons of the Matthemagenic Hypothesis," Audio Visual Communication Review. 25 : 125 - 132 ; 1977.
- Dubin, Fraid. "What Every EFL Teacher should knows about Reading," English Teaching Forum. 20(3) : 14 - 16 ; July, 1982.
- EMORY, Patricia Hubbard. The Effects on Reading Comprehension Scores Using The Oral Retelling or writing Retelling Strategies. University of Maryland College Park, 1990.
- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. New Jersey : Educational Testing Service, Princeton, 1952.
- Finocchiario, Mary. The Foreign Language Learner : A Guide for Teachers. New York : Regents Publisher, 1973.
- _____. English as a Second Language Learner : A Guide for Teachers. New York : Simon and Schuster, 1974.
- Finocchiario, Mary and Sydney Sako. Foreign Language Testing : A Practical Approach. New York : Regents Publishing C ompany, Inc., 1983.

- Gambrell, Linda B., Warren R. Peeiffer and Robert R. Wilson. "The Effects of Retelling Upon Reading Comprehension and Recall of Text Information," Journal of Educational. 78(4) : 216 - 220 ; March/April, 1985.
- Gambrell, Linda B. and others. "Retelling and the Reading Comprehension of Proficient and less Proficient Readers," Journal of Educational Research. 84(6) : 356 - 362 ; July - August, 1991.
- Goodman, Kenneth. "Psycholinguistic : Universals in the Reading Process," in The Psychology of Second Language Learning. p. 25 - 27. Edited by P.Pimslear and T. Quinn. Cambridge University Press, 1971.
- Gordon, C.J. and C. Braun. "Using Story Schema as an Aid to Reading," The kReading Teacher. 37 : 116 - 121 ; 1983.
- Gunning, Thomas G. Creating Reading Instruction For All Children. Southern Connecticut State University U.S.A.: by Allyn and Bacon, 1992.
- Hafner, Lawrence E. Improving Reading in Secondary Schools : Selected Reading. London : Collier Macmillan Limited, 1971.
- Halliday, M.A.K. and R. Hasan. Language Context, and Text Aspects of Language in a Social - Semiotic Perspective. Deakin University, Vicoria, Australia, 1985.
- Harris, Larry A. and Carl B. Smith. Reading Instruction Through Diagnostic Teaching. U.S.A. : Holt, Reinhart and Winstion, Inc., 1972.
- Harris, Larry A. and Carl B. Smith. Reading Instruction Diagnostic Teadching in the Classroom. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1980.
- Harris, Alert J. and Edward R. Sipay. How to teach Reading : A Competency Based Program. New York : Longman Inc., 1979.
- Hartmann, Pamela. Interactions Access : A Reading / Writing Book. Mc Graw-Hill, Inc., Singapore, 1993.
- Hennings, Dorothy Grant. "A Writing Approach to Reading Comprehension Schema Theory in Action," Language Arts. 59(1) : 8 - 17 ; January, 1982.
- Hughes, Arthur. Testing for Language Teachers. New York : Cambridge University Press, 1989.
- Johnson, Patricia. "Effect on Reading Comprehension of Building Background Knowledge," TESOL Quarterly. 16 : 503 - 515 ; December, 1982.

- Kalmbach, James R. "Getting at the Point of Retellings," Journal of Reading. 29 : 326 - 333 ; 1 - 4 January, 1986.
- Kashen, S.D. Principles and Practices in Second Language Acquisition. Oxford : Pergamon, 1983.
- Kashen, S.D. and T.D. Terrell. The Natural approach : Language Acquisition in the Classroom. Oxford : Pergamon, 1983.
- Koskinen, Patricia S. and others. "Retelling : A Strategy for Enhancing Students' Reading Comprehension," The Reading Teacher. 41 : 6 - 9 ; May, 1988.
- Likert, Rensis. The Human Organization : Its Management and Value. New York : McGraw-Hill, 1967.
- Leather, Brash. "Building Students' Confidence," Practical English Teaching. 11(1) : 21 - 22 ; September, 1990.
- Madsen, Harold S. Techniques in Testing. Oxford University Press, 1983.
- Mark, Ellis and Prantha Ellis. Between the Lines ; Skill of Reading : Early Intermediate. 1989.
- Medinnus, Gene R. Child and adolescent psychology : behavior and development, by gene r. medinnus and ronald c. Johnson, New York : Wiley, 1969.
- Morris, A and N. Stewart-Dore. Learning to Learn From Text : Effective Reading in the Content Area. North Ryde : Addison Wesley, 1984.
- Morrow, Lesley Mandel. "Retelling Stories : A Strategy for Improving Young Children's Comprehension, Concept of Story Structure, and Oral Language Complexity," The Elementary School Journal. 85(5) : 647 - 660 ; May 1985.
- Mussen, Paul Henry and others. Child Development and Personality. New York : Harper & Row, 1960.
- Oller, John W. Language Test at School. Lonsman Group Ltd., 1979.
- Pointer, J.J. "An Investigation of the Relationship Between Self-Confidence, Personality and Related Behavior Among Males," Dissertation Science. 29 : 760-B ; 1968.
- Rivers, Willga M. Teaching Foreign Language Skills. Chicago : The University of Chicago Inc., 1972.

Shechter, Myrian and Sandra R. Schechter. Children's Acquisition of Literary Genre : Science Fiction Versus Fantasy. Toronto : Ontario Institute for Studies in Education : Toronto Board of Education, 1987.

Smith, Henry C. Personality Adjustment. New York : McGraw-Hill Inc., 1961.

Sticklan, Dorothy S. and Morow, Lesley Mandel. "Oral Language Development : Children as Storytellers," The Reading Teacher. 43(3) : 260 - 261 ; December, 1989.

Stires, Kenneth Lloyd. "Leadership Designation and Perceived Ability as Determination of Practical use of Modesty and self Enhancement," Dissertation Abstracts. 30 : 2551-A, 1970.

Vallette, Rebecca M. Modern Language Testing. New York : Harcourt Brace, 1977.

Vathanaprida, Supaporn. Thai tales : folktales of Thailand. United States of America : Libraries Unlimited, Inc., 1994.

Williams, Eddie. Reading in the Language Classroom. London : Macmillan Publisher Ltd., 1986.

Yopp, Ruth Helen and Hallie Kay Yopp. Literature-Based Reading Activities. California State University U.S.A. : by Allyn and Bacon, 1992.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- ตารางแสดงค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ
- ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถามวัดความเชื่อมั่นในตนเอง
- ตารางคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง
- ตารางคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง
- ตารางคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง
- ตารางคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 4 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถ
ทางการอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อที่ (Item)	PH	PL	ค่าความยาก (P)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.85	0.22	0.54	0.63
2	0.52	0.07	0.30	0.44
3	0.67	0.11	0.39	0.56
4	1.00	0.70	0.85	0.30
5	1.00	0.78	0.89	0.22
6	1.00	0.56	0.78	0.44
7	0.85	0.48	0.67	0.37
8	0.93	0.30	0.61	0.63
9	0.52	0.22	0.37	0.30
10	1.00	0.11	0.56	0.89
11	1.00	0.70	0.85	0.30
12	0.41	0.11	0.26	0.30
13	0.74	0.30	0.52	0.44
14	0.89	0.22	0.56	0.67
15	0.89	0.30	0.59	0.59
16	0.96	0.22	0.59	0.74
17	0.89	0.41	0.65	0.48
18	0.37	0.11	0.24	0.26
19	0.89	0.11	0.50	0.78
20	0.59	0.15	0.37	0.44

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ = 0.8170

ตาราง 5 ค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถามวัดความเชื่อมั่นในตนเอง

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		ค่าอำนาจจำแนก
	X	S ²	x	S ²	
1	2.7000	0.4556	2.0000	0.2222	2.6888
2	2.1000	0.1000	1.5000	0.2778	3.0870
3	1.7000	0.4556	1.1000	0.1000	2.5456
4	2.1000	0.5444	1.5000	0.5000	1.8566
5	1.7000	0.2333	1.2000	0.1778	2.4660
6	2.3000	0.9000	1.7000	0.2333	1.7823
7	2.7000	0.2333	1.4000	0.4889	4.8374
8	2.6000	0.2667	1.8000	0.1778	3.7947
9	2.5000	0.2778	2.0000	0.2222	2.2361
10	1.9000	0.4889	1.3000	0.2333	2.1514
11	2.2000	0.6222	1.3000	0.2333	3.0769
12	2.3000	0.6778	1.4000	0.2667	2.9286
13	2.1000	0.1000	1.7000	0.2333	2.1909
14	2.9000	0.1000	1.8000	0.1778	6.6000
15	2.3000	0.6778	1.7000	0.4556	1.7823
16	2.8000	0.1778	2.1000	0.3222	3.1305
17	2.1000	0.1000	1.6000	0.2667	2.6112
18	2.8000	0.1778	2.2000	0.4000	2.4962
19	2.3000	0.6778	0.6778	0.2333	1.9878
20	2.8000	0.1778	2.1000	0.3222	3.1305

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		ค่าอำนาจจำแนก
	X	S ²	x	S ²	t-test
21	2.9000	0.1000	1.8000	0.1778	6.6000
22	2.4000	0.4889	1.9000	0.3222	1.7556

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ = 0.8394

ตาราง 6 คะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง
ก่อนและหลังการทดลอง

เลขที่	PRE	POST.	DIF.	เลขที่	PRE	POST.	DIF.
1	6	12	6.00	21	8	13	5.00
2	11	12	1.00	22	6	10	4.00
3	10	14	4.00	23	15	13	-2.00
4	12	17	5.00	24	13	12	-1.00
5	10	16	6.00	25	10	14	4.00
6	7	11	4.00	26	7	11	4.00
7	10	16	6.00	27	11	15	4.00
8	10	18	8.00	28	12	12	.00
9	10	12	2.00	29	10	11	1.00
10	13	17	4.00	30	7	12	5.00
11	11	12	1.00	31	6	14	8.00
12	9	9	.00	32	13	13	.00
13	12	14	2.00	33	13	18	5.00
14	13	17	4.00	34	12	14	2.00
15	10	14	4.00	35	8	12	4.00
16	9	10	1.00	36	9	15	6.00
17	4	7	3.00	37	10	7	-3.00
18	7	11	4.00	38	5	13	8.00
19	10	10	.00	39	14	16	2.00
20	14	17	3.00	40	15	18	3.00

ตาราง 7 คะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุม
ก่อนและหลังการทดลอง

เลขที่	PRE	POST.	DIF.	เลขที่	PRE	POST.	DIF.
1	13	15	2.00	21	10	11	1.00
2	10	11	1.00	22	11	12	1.00
3	10	13	3.00	23	8	10	2.00
4	10	9	-1.00	24	13	8	-5.00
5	6	11	5.00	25	6	9	3.00
6	9	13	4.00	26	11	13	2.00
7	12	12	.00	27	11	15	4.00
8	8	12	4.00	28	9	10	1.00
9	16	11	-5.00	29	10	11	1.00
10	10	10	.00	30	10	14	4.00
11	11	11	.00	31	10	12	2.00
12	8	12	4.00	32	8	9	1.00
13	11	13	2.00	33	12	11	-1.00
14	8	12	4.00	34	10	7	-3.00
15	9	11	2.00	35	11	14	3.00
16	14	12	-2.00	36	9	13	4.00
17	8	11	3.00	37	12	13	1.00
18	8	13	5.00	38	6	9	3.00
19	9	13	4.00	39	12	14	2.00
20	9	12	3.00	40	8	10	2.00

ตาราง 8 คะแนนความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง

เลขที่	PRE	POST.	DIF.	เลขที่	PRE	POST.	DIF.
1	43	44	1.00	21	61	61	.00
2	45	49	4.00	22	52	55	3.00
3	53	56	3.00	23	33	36	3.00
4	47	48	1.00	24	37	39	2.00
5	44	49	5.00	25	49	56	7.00
6	33	35	2.00	26	39	42	3.00
7	40	43	3.00	27	49	50	1.00
8	42	46	4.00	28	42	48	6.00
9	45	50	5.00	29	52	52	.00
10	52	52	.00	30	44	52	8.00
11	45	55	10.00	31	45	50	5.00
12	52	53	1.00	32	45	46	1.00
13	38	52	14.00	33	51	54	3.00
14	51	51	.00	34	42	42	.00
15	56	56	.00	35	50	56	6.00
16	47	47	.00	36	45	48	3.00
17	43	46	3.00	37	44	36	-8.00
18	43	46	3.00	38	45	50	5.00
19	46	50	4.00	39	46	52	6.00
20	43	43	.00	40	49	50	1.00

ตาราง 9 คะแนนความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

เลขที่	PRE	POST.	DIF.	เลขที่	PRE	POST.	DIF.
1	42	48	6.00	21	44	48	4.00
2	31	39	8.00	22	39	46	7.00
3	43	45	2.00	23	51	53	2.00
4	46	45	-1.00	24	41	48	7.00
5	42	47	5.00	25	42	50	8.00
6	49	45	-4.00	26	45	44	-1.00
7	38	42	4.00	27	45	39	-6.00
8	40	42	2.00	28	38	37	-1.00
9	46	50	4.00	29	44	41	-3.00
10	46	49	3.00	30	48	48	.00
11	54	56	2.00	31	41	37	-4.00
12	48	54	6.00	32	40	40	.00
13	38	38	.00	33	48	51	3.00
14	38	39	1.00	34	45	49	4.00
15	50	50	.00	35	36	35	-1.00
16	45	43	.00	36	45	43	-2.00
17	42	41	-2.00	37	42	40	-2.00
18	46	49	-1.00	38	44	40	-4.00
19	43	41	3.00	39	49	50	1.00
20	47	48	-2.00	40	49	50	1.00

ภาคผนวก ข

- แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ
- แบบสอบถามวัดความเชื่อมั่นในตนเอง

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
 ข้อสอบเป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก (a, b, c, d) จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน
 ใช้เวลา 40 นาที

จุดประสงค์
 เพื่อวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษด้านการจับใจความสำคัญ การแปลความ
 การตีความ การขยายความ และการบอกรายละเอียดของเรื่อง

Reading Ability Test

Direction Read the following passages then choose the best answer.
 by marking (X) on a, b, c or d on your answer sheet.

READING ABILITY TEST

Read the following passage carefully then choose the best answer.

Once there was a man who could tell a lie in many times. The Villagers called him "Mr.Zero" means every word he said was not true. Although it was no use to talk with him, the people liked to listen to him for joking and relaxation.

One morning he walked down town, by the way he passed a fresh - fished shop. The shopkeeper asked him to tell a lie for morning joke. He told the shopkeeper that he could not waste his precious time for telling a lie because his wife ordered him to buy some fresh fish for breakfast cooking. "Wrap three fresh fish for me. I'll get them when I return home from the market," said Mr.Zero.

He said the same way then he passed the flower shop, then bakery, the fruit shop and etc.

All the sellers waited for Mr.Zero until 5 p.m. of the the day. The fish, the flowers, the fruits, the bread and etc. were spoiled and have bad smell. The sellers went to Mr.Zero's home and they blamed him about the bad doing that had happened in the morning "You asked me to tell a lie for morning joke, that's the best joking for you." said Mr.Zero.

1. What did Mr.Zero order the sellers to wrap for him?
 - a. fresh fish
 - b. bread
 - c. flowers
 - d. all are right

2. Mr.Zero ordered the fish in order to.....
 - a. please his wife
 - b. cook for breakfast
 - c. spoil them
 - d. tell a lie

3. The title of the story is.....
 - a. Telling a Lie
 - b. A man with his wife
 - c. Mr.Zero
 - d. They are spoiled

FAST-FOOD RESTAURANT

Everybody knows that the favorite food in the United States is the hamburger. It seems impossible. but people eat 34.000.000. (34 billion) hamburgers a year. This enough to make a line hamburgers around the world four times.

The favorite place to buy a hamburger is a fast-food restaurant in these restaurant people order their food, wait just a few minutes an carry it to their tables themselves. They can eat in the restaurant or take the food out and eat it at home, at work or in a park some restaurants people can drive up beside a window, They order the food. and a worker hands it ot them through the window. The eat in their car.

Hamburger are not the only kind of food that fast-food restaurants serve. Some serve fish, chicken, beef, sandwiches, or Mexican food. They also serve fries (French fried Potatoes), shakes (a dring made from milk and ice-cream), soft drink, and coffee.

Fast-food restaruants ae very popular beacuse the service is fast and the food is inexpensive. (Inexpensive food does not cost

very much.) For many people, this is more important the quality of the food. These restaurants are also popular because the food is always the same. People know that if they eat at a company's restaurant in the north or south of the city, the food will be the same, if they eat in New York or San Francisco, it will still be the same.

Fast service and low cost are important in the United States. One reason is that about 50 percent (50%) of all married women with children work outside the home. They are too busy and too tired to cook dinner every night.

Is the food at fast-food restaurants good for you? In general, it is all right, except that it has too much fat and salt.

One thing is sure. People will continue to eat fast foods. In fact, now there are fast-food restaurants in countries all over the world.

4. Fast food is.....

a. expensive	b. inexpensive
c. unpopular	d. of high quality

5. About..... percent of mothers work in the United States.

a. twenty	b. forty
c. unpopular	d. of high quality

6. fast food has too much.....

a. sugar and milk	b. salt and fat
c. meat and salt	d. beef and fish

7. People in the United States probably eat too much.....
- a. fish and chicken
 - b. fat and salt
 - c. beef and salt
 - d. ice cream and milk
8. Which answer is not true?
- a. the menu changes three times a week
 - b. there are no waiters
 - c. the food is easy to cook
 - d. each restaurant serves only a few different things

THAFFIC CONDITIONS

Have you ever been caught in a traffic jam inside Brookside School? before school and after school, traffic is sometimes worse than in the center of town.

There is one rule we should all remember. Keep to the right. If everyone follows that rule, the halfs and the stairs will be relieved of traffic jams. Let's be good citizens, and "do right by keeping tothe right"

(Taken from Our English Language : Grade 6
by Matilda Bailey and others.)

9. What is the main idea of this passage?

- a. Sometimes traffic in school is worse than that in town.
- b. Traffic jams in school can be relieved by following the rule.
- c. There are traffic jams in every school.
- d. Everybody can be a good citizen by doing the right things.

Once upon a time, there was a ming emperor in China/who dreamt on night/of a beautiful building with nine beams in the roof and eighteen pillars holding it up. The next day he ordered his workment to design a building like the one he had dreamt about. He wanted the design finished in nine days. and said he would kill the workmen if they failed.

Eight days went by and the workmen and not succeeded in drawing an design. Then, by chance, they met in a tea-house. While they were there, an old man came in selling grasshopper cagos, He asked one of the workmen if he would like bo buy a cage. The workman answered sadly : I'm going to lose my head soon. so I don't feel like playing with grasshoppers." The old man smiled and said : My grasshopper cage is very unusual. I'm sure you'll like it."

10. Ming emperor spoke.....

- a. China
- b. Chincce
- c. Japanese
- d. Rorean

11. Wtile they were sad, an old man come in selling.....

- a. locus
- b. grasshopper
- c. dragonfly
- d. butterfly

What do you read?

Do you know that the kind of man or woman you will be depends to some extent on what you read?

Do you read the "Comics" in newspapers and magazines and almost nothing else?

Almost everyone likes the "Comics." of course. But reading just them, and nothing else, is like eating pie, cake, and sweets only and eating no bread, meat, and potatoes.

The body doesn't grow right on that kind of diet. Nor does the mind grow right unless some good reading is done, along with the "comics."

Read something good every day.

The knowledge you store in your head is a treasure which cannot be taken away.

(Taken from Understanding Our Language Today)

12. What is the topic of this editorial?
- a. What do you read?
 - b. Comics in newspapers.
 - c. What to eat.
 - d. What to read.

13. What is the purpose of this editorial?
- a. To warn.
 - b. To suggest a solution to a problem.
 - c. To give advice.
 - d. To comment on a situation.
14. What is the main idea of this editorial?
- a. Everyone likes comics.
 - b. One should read something good everyday.
 - c. Our body does not grow right on some kinds of diet.
 - d. Reading comics is like eating pies, cakes, and sweets.
15. What are comics compared to?
- a. Pies, cakes, and sweets.
 - b. Our body.
 - c. Treasure.
 - d. Bread, meat, and potatoes.
16. How is reading similar to eating?
- a. Both activities help our body grow.
 - b. Both activities help our mind grow.
 - c. Food remains in our body, and the information we get from reading remains in our mind
 - d. Eating good food helps our body grow, reading something useful helps our mind grow.

ACTIVITIES are as important as studies for students. Why? Doing activities make them know how to devote themselves to society, how to solve problems, how to be a responsible person and so on. When you study, it gives you knowledge and it can help you to get a good job. One who studies hard may not succeed in his working career and one who does activities well may not succeed in his studies either. So students should not pay too much attention to one rather than the other because both of them are very important. Bhanravee Tansubhapol, Triam Udom Suksa School, Samut Prakan.

17. What does the writer talk about?
 - a. Knowledge
 - b. Activities
 - c. Students
 - d. Responsibilities

18. According to the writer, why are activities important? because activities
 - a. help one's body grow.
 - b. help one to become a good citizen.
 - c. make one feel strong and responsible.
 - d. bring success in one's career.

EVERYBODY must work hard and learn to relax after work. They should learn how to spend their leisure time wisely too. Some people like playing sports, or visiting interesting places such as museums or national parks. Some prefer to do arts and crafts or collect things. These things make them enjoy themselves. If you are a student and you always play and have fun with your friends during the whole of your leisure time, it's useless. If you day dream, and are lazy about reading books. I'm sure you will not be able to achieve your goal. Good students must learn to prepare themselves all the time to get ready for the exams to come. Then you will be successful in your life. Patimoh Bing, Dachapattana - Yanukul School, Pattani.

19. What is the purpose of this letter?
 - a. To give advice.
 - b. To make comment on a certain situation.
 - c. To complain about a situation.
 - d. To suggest a solution to a problem.

20. According to the writer, how could one become successful in one's study?
 - a. study hard a few weeks before the exam.
 - b. enjoy oneself after school.
 - ✓c. study little by little every day.
 - d. join school activities.

แบบสอบถามวัดความเชื่อมั่นในตนเอง

คำชี้แจง

แบบสอบถามต้องการถามเกี่ยวกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียน หรือความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับสถานการณ์หรือเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งอาจเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของนักเรียน โดยทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่องที่กำหนดให้ตรงกับสภาพที่แท้จริงของนักเรียน

ตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วยบางครั้ง	ไม่เห็นด้วย
0	ขณะคุยกับเพื่อนหรือกับคนอื่น นักเรียนไม่กล้ามองหน้าผู้พูดด้วย			/.....
00	นักเรียนลงมือทำตามความคิดเห็นของตนที่คิดไว้ทุกครั้ง	/.....		
000	เมื่อตั้งใจทำอะไรแล้วนักเรียนไม่เปลี่ยนความตั้งใจนั้นง่าย ๆ		/.....	

คำอธิบาย

จากตัวอย่างแสดงว่าข้อความในข้อ (0) ไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียน ข้อความในข้อ (00) ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียน ส่วนข้อความในข้อ (000) นั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงเพียงบางครั้งเท่านั้น

แบบสอบถามนี้ทั้งหมด 22 ข้อ ขอให้นักเรียนตั้งใจทำทุกข้อ คำตอบของนักเรียนไม่มีผิดหรือถูก และคำตอบของนักเรียนไม่มีผลต่อการวัดผลการเรียนของนักเรียนแต่ประการใด นักเรียนมีอิสระในการตอบอย่างเต็มที่ แต่ข้อสำคัญคือขอให้นักเรียนพิจารณาอย่างรอบคอบและตรงตามสภาพที่เป็นจริงของนักเรียนให้มากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย ที่สุด	เห็นด้วย บางครั้ง	ไม่เห็นด้วย
1	เมื่อครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มทำกิจกรรมเพื่อน ๆ ทุกคนต้องการให้นักเรียนร่วมกลุ่มด้วย			
2	ขณะปฏิบัติงานกลุ่มถ้ามีครูมายืนดู นักเรียนจะ รู้สึกประหม่าทำไม่ค่อยถูก			
3	นักเรียนรู้สึกที่สามารถทำงานได้อย่างมั่นใจ ขึ้นถ้ามีเพื่อนอยู่ด้วย			
4	เมื่อนักเรียนตอบคำถามของครูผิคนักเรียนจะ รู้สึกอายเพื่อน			
5	เวลานักเรียนออกไปพูดต่อหน้าคนมาก ๆ นักเรียนมีความรู้สึกใจสั่นพูดไม่ค่อยออก			
6	เมื่อมีการให้แสดงความคิดเห็น ถ้ามีโอกาส เสียงใต้นักเรียนจะเสียงทันที			
7	เวลาครูถามปัญหาเกี่ยวกับการเรียน ภาษาอังกฤษนักเรียนมีความรู้สึกอยากให้ เพื่อน ๆ ตอบแทน			
8	นักเรียนไม่แน่ใจว่าถ้าทำอะไรด้วยความคิด ของตนเองแล้วงานนั้นจะสำเร็จ			
9	นักเรียนเชื่อว่าตัวนักเรียนมีความคิดใหม่ ๆ เสมอ			
10	นักเรียนรู้สึกเป็นกังวล เมื่อได้รับเลือก ให้เป็นตัวแทนกลุ่มออกไปพูดหน้าชั้น			
11	เมื่อนักเรียนพูดหรือทำอะไรแล้วมีคน หัวเราะเยาะ นักเรียนจะรู้สึกอาย			

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย ที่สุด	เห็นด้วย บางครั้ง	ไม่เห็นด้วย
12	ขณะกำลังเรียน นักเรียนกลัวว่าครู จะเรียกให้นักเรียนตอบคำถาม			
13	ในการปฏิบัติงานต่าง ๆ นักเรียนมัก จะหาวิธีการปฏิบัติงานนั้น ๆ ด้วย ตนเอง			
14	นักเรียนกล้าเสนอความคิดของนักเรียน ต่อเพื่อนนักเรียนไม่เห็นด้วย			
15	เมื่อนักเรียนยืนอยู่หน้าชั้นเรียน นักเรียน พูดในสิ่งที่นักเรียนต้องการ			
16	เมื่อนักเรียนจะทำสิ่งใด นักเรียนตั้งใจ ว่าจะต้องทำให้สำเร็จทุกครั้ง			
17	ในสายตาของเพื่อนและครูเห็นว่า นักเรียนมีความสนใจในงานที่ทำ สม่ำเสมอ			
18	นักเรียนมักช่วยเหลือเพื่อน เมื่อเขามี ความต้องการ			
19	นักเรียนคิดว่า ตนเองเป็นคนขี้อายและ เคอะเขินง่ายทำให้นักเรียนไม่กล้าแสดง ความคิดเห็นในกลุ่ม			
20	นักเรียนชอบคิดอยู่เสมอว่า ความคิดของ นักเรียนไม่น่าสนใจ			

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย ที่สุด	เห็นด้วย บางครั้ง	ไม่เห็นด้วย
21	เมื่อนักเรียนไม่พอใจในผลงานของ นักเรียน นักเรียนจะพยายามแก้ไขและ ทำใหม่			
22	เมื่อถูกผู้ใหญ่ว่ากล่าวตักเตือน นักเรียน จะหมดกำลังใจทันที			

ภาคผนวก ค

- แผนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง
- แผนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม

The Honest Woodcutter

This folktale, told throughout Asia, stresses the importance of honesty in one's dealings, *Rukkha* (Rook-kha) is the Thai word for "tree." *Thewada* (Tay-wa-da) means "god." Old and venerable trees in Thailand are believed to serve as homes of special tree spirits. Even young trees and plants may house spirits, but old trees are almost certain to do so.

Once upon a time, there was a poor woodcutter who lived near the edge of the forest. This woodcutter earned his living by cutting firewood from the forest and selling it in the town. Everyday, he went into the forest to cut wood, everyday he carried his cut firewood to the market to sell.

One day, the woodcutter was felling trees near a river. Somehow his axe slipped from his hand and flew right into the water. The woodcutter did not know how to swim, and the river was very deep at this point. He poked in the river with a long pole, hoping to pull the lost axe out, but it was no use. The poor woodcutter was desperate. "What should I do," he thought to himself. "I cannot go back home empty-handed. Without my axe I cannot cut any more firewood. Without firewood to sell, I will must retrieve my axe, somehow. The woodcutter tried again to dredge the axe from the river with a long pole. It was useless. Becoming more and more desperate, the poor man sat down and began to pray to the *Rukkha-thewada*, the tree spirit, for help.

Suddenly , a bright light issued from the huge tree. The *Rukkha-thewada*, himself, was emerging from the tree. In the hand of the *Rukkha-thewada* was a golden axe.

" Is this your axe, woodsman ?"

The poor woodcutter looked at the axe. It was made of pure gold! What a treasure. How wonderful it would be to own such a lovely and valuable axe. Still, the woodcutter politely told the *Rukkha-thewada*, " No, sir. That is not my lost axe. Mine is an ordinary axe."

The *Rukkha-thewada* waved his hand once. The golden axe disappeared and in its place a silver axe glistened .

"Perhaps this is your lost axe?"

The poor woodcutter was tempted. The silver axe glistened in the sun. How wonderful it would be to own such a lovely and valuable axe. Still, the woodcutter politely told the *Rukkha-thewada*, "No, sir. that is not my lost axe."

The *Rukkha-thewada* waved his hand once more. The silver axe disappeared and in its place was an old, worn metal axe. "Is this your axe?"

The woodcutter was so pleased to see his old axe returned. "Yes, sir. That is my axe !"

The *Rukkha-thewada* was pleased to meet such an honest man. "Here, woodcutter. You may take all three axes. Your honesty pleases me."

The woodcutter hurried home with a golden axe, a silver axe, and his own battered metal axe!

Soon news of the poor woodcutter's fortunate encounter with the *Rukkha-thewada* spread throughout the village. His neighbor came over to admire the valuable gold and silver axes. He felt envy. He too wanted to own a gold axe and silver axe.

The next day, this jealous neighbor went into the forest. Instead of cutting and gathering firewood, the neighbor went straight to the river bank and threw his old axe into the river. Then he sat down and prayed to *Rukkha-thewada*. Sure enough, *Rukkha-thewada* appeared before him holding a golden axe in his hand "Is this your axe?" asked the *Rukkha-thewada*.

The neighbor looked at the golden axe glistening in the sun. How wonderful to own such a lovely and valuable axe. He greedily nodded his head and said, "Yes, sir. That is my axe."

The *Rukkha-thewada* was not pleased with this answer. This man was lying. This was not an honest man. The *Rukkha-thewada* reprimanded the neighbor : "You are telling a lie. I see that you do not follow the Lord Buddha's Five Precepts for Laymen. The Lord Buddha has taught us : Do not kill any living things. Do not steal. Do not act unchastely. Do not lie. Do not Drink intoxicating beverages. You have just told me a lie. You do not deserve help from me. Go and find your axe yourself."

[illegible]

Seven Stars

In this tale, a hen and her chicks pay the ultimate sacrifice and are rewarded by becoming a constellation, The Pleiades. Such tales stressing religious upbringing and self-sacrifice are classed as Chadok (sha-dok) in Thai folklore.

It is usual for monks to make their rounds of the neighborhood near their temple each morning with their begging bowls. Into these bowls the villagers place some rice and food for the monks' daily meal. The monks do not take food after noon each day, and they depend on the villagers for their food. By offering support to the monks, who look after the religious life of the community, the villagers for acquire merit which will benefit them in future lives. Each person may acquire merit in this life by good deeds. The good things which occur to you in this life are the result of good deeds performed in past lives. Your misfortunes are the result of bad deeds. It is said "What belongs to you, will come to you." Looking to the future, devout Thai try to accumulate as much merit as possible.

There once was an old couple who lived in a small hut set in a grove of fruit trees. They tended their fruit trees, raised a few chickens, and survived. Both husband and wife were devout. They meditated often and each morning, when they arose, they would prepare some food to offer the monks.

But one evening the old woman seemed worried. "Dear Husband, what are we going to offer the monks tomorrow?"

Her husband was unconcerned, "Why do you worry over such a small matter. We have plenty of fruit on our trees,

there are plenty of fish in the river, there is plenty of rice in the fields. Why worry ?"

" Oh, my Dear Husband ! " cried the old woman, " Didn't you notice ? We have eaten all of the ripe fruit in our garden. Those fruits which are left are too small to eat. The bananas are just starting to grow. Some of the trees are only blooming. There is no fruit at all ripe enough to eat. Tomorrow, when the monk stops in front of our house, we will not have anything to offer him. There are not many people on our street who offer food for the monks.

"I see. You are worried that the monk may go hungry tomorrow."

"Yes, that is it. I am worried that tomorrow the monk may have no food to eat. He may have only water for his hunger. I do not want him to starve."

The old man was quiet for a while he slapped his leg and exclaimed. "I know what we can do. My Dear Wife, tomorrow we can kill our hen and use its meat to prepare food for the monk." The old woman was shocked and reluctant. This hen was her pet. She did not want to kill it. Still, she did not want the monk to go hungry. The old man consoled her.

"Don't hesitate, my Dear Wife. We have good intentions in this. We have a good reason for killing our pet. We are making merit by offering food to the monk. It is a proper thing to do. We ourselves will not eat the chicken's meat at all."

Now the mother hen, who lived under the hut, heard all that was said between the old couple. She knew with certainty that she would be killed in the morning . She knew she must provide the food for the monk. This she could bear. But she cried for her six children.

"Kook Kook! My children! Darlings. Listen to me carefully. I must teach you for the last time. Tomorrow, I am to be killed. This is necessary, in order that the old couple can provide food for the monk. Now listen and remember. Please love each other. Do not quarrel. Do not separate. Unite, all of you."

She was so distressed that she could not say anything else. The six children ran under the hen's wings and cried. "Oh, Mother, Dear Mother, how can we live without you?"

The hen embraced all six of her children. She told them lovingly, "Dears, tomorrow when they come to talk me away, do not worry. Do not be sad. I will die for a good cause. You are still too small to go out alone into this world. Remember, do not wander too far from home. Beware of the eagle. Be careful and do not play in the old couple's vegetable garden. Do not go into their hut or they will strike you. Be good children and look for your food under the hut and around the hut. Make yourselves loveable so that the old couple will want to keep you as their pets."

The mother hen taught her children until late that night. All as the things that young chickens must know, she taught them. Then, as the sun rose, the mother hen embraced her six chicks and said, "Dears, please be good. I must go now to be killed so that the old couple can prepare my meat for the monk. Pray for me and pray that we will meet again as mother and daughters in our next lives. Pray that we will be born and live very long lives later. Because I am so willing to die for the monk and for our owners, I believe we will be granted our wish."

The mother hen began to walk away from them, but she ran back one more time to embrace each of her daughters.

The six chicks sobbed quietly. They said, "Once our mother is dead, who is going to look after us? Who is going to dry our tears?"

Upstairs, the old man and the old woman had risen early to prepare the fire and boil the water so they could cook the hen. As soon as the water was boiling, the old man came down to catch the hen. When the six chicks saw their mother, plunged to her death in the boiling water, they could not contain themselves. They ran to the pot and jumping in after their mother, all six chicks died with her.

Because of their love for each other, because of their courageous act, because of their willingness to die so that bodies could provide meat for the ordained monk, and because of their fervent wish to be born again as a family, these chicks and their mother were born again as stars. They became a constellation of seven stars and were placed together in to the sky. At night you can see them high in the Thai sky. "Dao Luk Kai," the "Seven Chicks" they are called. Look for them if ever you visit Thailand.

The Thieving Crow

Ungratefulness is considered very poor behavior in Thai life. One should always show proper gratitude to those who provide help. And, of course, the crow's thievery in this tale is totally unacceptable in any case, as one of the Five Buddhist Precepts is "Do not steal."

A crow and a dove were friends. They lived under the kitchen roof of a wealthy man's home. From that spot they flew out every morning to search for food. In the evening the two birds returned home to their nests under the kitchen eaves. The cook in the rich man's house observed the two birds flying in and out. But they did no harm, so he did not disturb their nests.

One day, the crow noticed a heap of raw meat in the kitchen. He couldn't get the thought of that food out his mind. When he and the dove were some way from their home, the crow said, "Dear Friend, let us go different ways today. You search for food in one direction. I will look in another."

"Don't you think it is better to stay together?" asked the dove. "Remember the old motto : 'Alone you may lose your head. Friends survive united.'"

But the crow replied, "We may find more food by going our separate ways. This way we can cover more ground. Let us try it today."

As soon as the dove had flown off in one direction, the crow turned and flew back to the kitchen where he had seen

the meat. Watching his chance, he snatched a piece was flew into his nest to enjoy it in leisure. When that piece was finished, he simply dived down into the kitchen and stole another and another.

When the dove returned, he saw the pile of meat in the crow's nest. "You must have found a large carcass of a buffalo to day. How fortunate." Then, looking carefully at the meat, he wondered. "I hope you didn't steal meat from the villagers. Taking their leftovers is always enough to satisfy our hunger. We do not need to steal."

"But wouldn't you steal if you had the chance?" asked the crow. "If it was easy and you could get away with it." Wouldn't you want to steal then."

The dove shook his head. "No, I would not steal. I try to find my own food every day, just enough to keep me from hunger. I do not want to take the food which other people need for their hunger."

While they were talking the cook and the servants came into the kitchen. Suddenly one of the servants cried out : "The meat! It has been stolen! Who has done this?"

The dove heard this outcry below in the kitchen. He realized what had happened. "Dear Friend, you must not steal. Such greed will kill you. This cook has been kind to us. The people in this house allow us to live under their roof. They do not harm us. We should be grateful for their generosity. This stealing is an ungrateful act."

The crow turned his head away and did not answer.

Next day, the dove insisted that the crow accompany him in his search for food, the crow perched where he could see into the kitchen window and watched to see what was good to eat today. Soon the cook brought in a large piece of meat and

laid it on the cutting board. The crow waited until the cook walked from the kitchen, then he flew down and began to peck at the hunk of meat. But the meat was so heavy that the crow could not fly with it. Pecking and pulling, pecking and pulling, he struggled with the meat. He did not see the cook come back into the room, pull his cutting knife from his belt, and take aim at the thieving crow. In a moment, the crow was lying dead. Killed by the cook's sharp knife.

The cook picked up the crow's body and tossed it out onto the rubbish pile.

That evening when the dove returned, he saw his friend's body on the ground. He wept and said : "Dear Friend, I reminded you of the right way to live. But you did not follow my well-meaning advice. Now it is too late to save your life.

If It Belong to Us, It Will Come to Us.

The Thai believe one should accept whatever life brings gracefully. The things which come to one in this life are the result of good or bad deeds one has performed in past lives . Therefore you are only receiving what you deserve, what your past actions have earned. This is the karma you have created for yourself. You should accept it. Of course, your future karma depends on your actions in this life. So you should try to do good deeds now to improve your karma.

There once was an old man and an old woman who lived in a hut near a rice field. This was a hardworking couple. But, even though they worked hard all day long, they were very poor. They worked hard in their field. They foraged in the forest for plants, herbs, and firewood to sell. Still they remained poor.

One day, while the couple were clearing away a termite mound in the rice field, the old man struck something hard with his hoe. He dug the object up and found it to be a huge jar. How strange. Inside the jar was a great quantity of gold! The jar was filled with gold. The old man called to his wife .

"Old woman, come quickly! Someone has hidden a jar of gold in our rice field." His wife hurried over and helped clear the dirt from around the jar. It was filled to the brim with gold. The wife was delighted.

"Old man, find something to carry this gold home!"

The old man shook his head.

"Dear Old Woman, I do not think that is a good idea. This gold does not belong to us. We should leave it here."

The old woman argued with the old man. But he spoke calmly to her. "Old Woman, if it be long to us, it will come to us. We cannot take what is not clearly ours.

Reluctantly the old woman agreed. She tried to convince the old man to change his mind on this matter, but he remained firm.

When they arrived home, the old woman told her neighbors about their find. They just laughed at her. Nobody believed her words. But one day some passing buffalo traders heard the story. They found the termite mound and dug up the jar. Gingerly they opened it, then jumped back in alarm. "What a lie!" In the huge jar they found, not gold, but a huge snake, lying coiled inside, filling the jar with its body. "They can't get away with telling us such a lie. Let's teach that old couple a lesson."

Finding a strong liana vine from the forest, they tied it around the jar and pulled it onto their wagon. Late that night, they dropped the jar right in front of the old couple's hut. They turned the jar onto its side, removed the cover, and nudged open the old couple's door. Then they hurried away into the night, certain that the snake would enter the house and strike the old couple.

The next morning, the old woman got up before dawn as usual to prepare their breakfast. It was still dark when she pushed open the door and stepped outside. She stumbled over the huge jar and gave a cry of fright. Her husband jumped from his sleeping mat and ran to see what had happened. There was the huge jar from the field, lying on its side right in front of their door.

Reading Practice

Many U.S. newspapers have one writer who answers letters from people who have problems. Below you will find one of these letters and its answer. Read and talk about the letters. Answer the questions.

Dear Ms. Helpful : I am thirteen years old and I am very unhappy. I really like a boy who is in my class at school. He likes me, too! But that's not why I am unhappy.

This boy asked me to go to a movie with him. We made plans to go, but then my mom said I was too young to date. I cried and cried, but she won't change her ideas! Ms. Helpful, what can I do? Thirteen is old enough to date and too young to be so unhappy.

Sadly, Amy

Dear Amy: I think you have a problem, but I think you are lucky, too. It's nice that this boy likes you! It's also nice that your mom loves you so much. She said "No" because she loves you and worries about you.

Now here is an answer to your problem. Maybe your mom thinks you are too young because you cried and cried. Try to talk to her without crying. Try to show her in other ways that you are old enough to go out on a date. For example, make sure that your grades in school are good!

If your mom still says "No," you can still go to the movie. Ask two girls and two boys to go with you and all of you can have a good time.

Good Luck!

Ms.Helpful

Answer these questions about the letters.

1. Who is Ms.Helpful ? Can you find someone like her in a real newspaper ?
2. Why is Amy unhappy ?
3. Do you think Amy is old enough to date ? Why or why not ?
4. What does Mr.Helpful tell Amy about Mom ? Do you think she is right ?
5. What three ideas does Ms.Helpful have for Amy to try ?

[illegible]

Reading Practice

MY MAID, THE COMPUTER

In the future, computers will help at home. There are lots of things they can do well. For example, if you want to turn on the oven, you won't need to walk all the way to the kitchen. Just tell the computer, and the computer will do it. The computer can also answer the door for you. The computer might say, "Will you wait a minute, please? Someone will be here right away."

Or if you aren't at home, just call your home. The computer will answer the phone. Then tell the computer what you want to do. The computer can start cooking for you or turn up the heat or turn on the lights.

And if there is trouble at home, the computer can call you! Is your dinner burning? Did the heat go off? Did the kids come home from school early? Is there too much noise? You'll find out right away. And when you tell the computer to do something, the computer can't say, "Sorry, I'm busy."

Answer these questions about "My Maid, the Computer."

1. In the future, what will you be able to tell the computer to do?
2. What will the computer tell you?
3. How are computers different from other helpers?

It's a New World of Shopping

People are buying things in new ways these day. Many people are busy, and they don't want to go to crowded stores. They shop from mail-order catalogs (books with pictures of things to buy). Tired shoppers in some cities can even buy groceries (things in a supermarket) by phone !

Most people are shopping differently in stores too. They are taking groceries home in a different way. People in the supermarket ask, " Plastic or paper ?" Many people like plastic bags, but plastic is terrible for the environment (the air, land, and water around us). Paper bags also are bad because we use too many trees to make them. Only five hundred bags come from each tree. Some people understand this. They aren't using plastic or paper bags. They're taking cloth bags to the store. These cloth bags are reuseable. (People can use them again for many years.) The bags are washable too.(People can wash them.)

Today many people are thinking about the environment. They want to have a safe world for their children. People are changing to different products (things in a store). Some mail-order companies are now selling special products too. Cloth shopping bags, cloth diapers (for babies to wear), and soap without chemicals help the environment. The mail-order companies help the environment and make a lot of money!

Main Ideas

Circle the letter of the main subject of " It's a New World of Shopping. "

- a. shopping by phone

- b. new ways to shop
- c. three kinds of bags in supermarkets
- d. new things to buy

New Words

Sometimes a dictionary isn't necessary. The meaning of a new word is in parentheses-().

Example They're using mail-order catalogs(book with pictures of things to buy).

What are mail-order catalogs ? books with pictures of things to buy.

Answer the questions.

1. Tired shoppers in some cities can even buy groceries(things in a supermarket) by phone.

What are groceries ? _____

2. Plastic is terrible for the environment(the air,land, and water around us).

What is the environment ? _____

3. Cloth bags are reuseable.(People can use them again and again for years.)

What can people do with reuseable cloth bags ? _____

-
4. Cloth bags are washable.You can wash them.)

What can you do with washable cloth bags ? _____

-
5. People are changing to different products(thing in a store).

What are products ? _____

6. cloth diapers(for babies to wear) are not bad for the environment.

Who wears diapers ? _____

Phuket

Thailand has many places to travel, mountain jungles, beaches, island. Thailand has a warm climate. The south of Thailand, the Andaman sea has a lot of island.

Phuket is the largest island. It has many interesting places for you to relax on holiday vacation with your family. Many foreigners have visited here in summer. Phuket has two seasons, rainy from April to November and hot from December to March. The best time to visit is between November to February.

Phuket's beach lies on the western coast 40 kilometers. Bawai beach, Karen beach, Kata beach. At Patong is the beautiful beach, clear blue water, white sand. It is good for swimming, sailing, windsurfing, fishing, and sun-bathing. On the beach are many seafood restaurants, bar, international food and many resorts. The price is cheap to expensive.

In the evening you can watch the sun-set on the beach or you can camp on Phuket hill, the good view you can see the city. It is very beautiful and romantic. Nightlife at Phuket town there are shopping centers, several souvenirs, bar open until late. You can go to anywhere by Tuk Tuk or you can rent a car from the service.

If you love the sea want to enjoy your holiday vacation trip come to Phuket. Fantastic and beaches you can find here.

Somboom B.
sea.6

Lesson Plan For Experimental Group

Period 1-2 M.2 English 014

Time : 100 minutes

Content : Narrative Genre about “The Honest Woodcutter”

Objectives :

1. Students are able to tell the main idea of the text or the aim of the writer.
2. Students are able to retell the story to show the details of the text or to show the reasons supporting the main idea.
3. Students are able to tell the linguistic features of the Narrative Genre from the text and also give some examples of their own.
4. Students are able to retell the story according to their own idea through the diagram and the appropriate use of linguistic structure.

Phases of Instruction :

Step 1. Orientation and Introduction.

1.1 The first period, the teachers explains what retelling is and give an example. Let the students discuss why it is a useful skill: we often tell stories to friends and family. Retelling will help us do this better. It also will help us understand and remember stories better.

1.2 The teacher explains about Narrative genre and Exposition Genre by telling the students see the chart with the example in order to conclude the language features.

1.3 The teacher provided into 8 group of 5. Let the students choose the same type of text (genre) from some examples given by the teacher. Then the students discuss about Narrative text.

Step 2 Model Retelling

2.1 Teacher explains the process and model a retelling by letting the students see the chart of Schematic structure, the language features and the sequences of questions. Then teacher stresses that only the main elements will be told. For fiction, this might include narrative text, the main plot episodes, resolution of the problem, and the ending.

2.2 Teacher read a meaningful portion of text to students and then retell the passage, emphasizing the important parts. Using a brief passage (50–100 Words).

2.3 Teacher retells the passage in 2 or 3 sentences, choosing a brief selection so that students will be better able to grasp the procedure.

Step 3 Guided Practice

3.1 Teacher divided the students into group of four then lead the students through a guided practice of brief selections. The students use prompts or a storyteller sheet for a narrative text, these might include the following :

Where and when did the story take place ?

Who were the main characters ?

What action started the story ?

What was the story problem ?

How did the story end ?

Step 4 Independent Application

4.1 Students read and retell passages in pairs or in a small group. The listener should take an active role asking questions about any details that aren't clear, or requesting additional information.

4.2 The listener (Student) will keep the interchange positive by telling what he/she liked best about the piece that his/her partner retold.

4.3 Let the students take a turns retelling a story portion to a partner and then having the listener give feedback.

4.4 Teacher selects the volunteers in pairs or in a small group to retell the story in front of the classroom with the aid materials for examples Retelling Picture books, accordion books, fold-up books or the real objects that are very motivational and serve as wonderful vehicles for language development.

Teaching Aids:

1. Text
2. Pictures
3. Word cards
4. Chart
5. Worksheet

Evaluation

1. Observe the students while practicing in a group and while retelling.
2. Check the students' tasks.

Lesson Plan For Experimental Group

Period 3-4 M.2 English 014

Time : 100 minutes

Content : Narrative Genre about “Seven Stars”

Objectives :

1. Students are able to tell the main idea of the text or the aim of the writer.
2. Students are able to retell the story to show the details of the text or to show the reasons supporting the main idea.
3. Students are able to tell the linguistic features of the Narrative Genre from the text and also give some examples of their own.
4. Students are able to retell the story according to their own idea through the diagram and the appropriate use of linguistic structure.

Phases of Instruction :

Step 1. Orientation and Introduction.

1.1 The teacher explains about Narrative genre and Exposition Genre by telling the students see the chart with the example in order to conclude the language features.

1.2 The teacher provided into 8 group of 5. Let the students choose the same type of text (genre) from some examples given by the teacher. Then the students discuss about Narrative text.

Step 2 Model Retelling

2.1 Teacher explains the process and model a retelling by letting the students see the chart of Schematic structure, the language features and the sequences of questions. Then teacher stresses that only the main elements will

be told. For fiction, this might include narrative text, the main plot episodes, resolution of the problem, and the ending.

2.2 Teacher read a meaningful portion of text to students and then retell the passage, emphasizing the important parts. Using a brief passage (50–100 Words).

2.3 Teacher retells the passage in 2 or 3 sentences, choosing a brief selection so that students will be better able to grasp the procedure.

Step 3 Guided Practice

3.1 Teacher divided the students into group of four then lead the students through a guided practice of brief selections. The students use prompts or a storyteller sheet for a narrative text, these might include the following :

Where and when did the story take place ?

Who were the main characters ?

What action started the story ?

What was the story problem ?

How did the story end ?

Step 4 Independent Application

4.1 Students read and retell passages in pairs or in a small group. The listener should take an active role asking questions about any details that aren't clear, or requesting additional information.

4.2 The listener (Student) will keep the interchange positive by telling what he/she liked best about the piece that his/her partner retold.

4.3 Let the students take a turns retelling a story portion to a partner and then having the listener give feedback.

4.4 Teacher selects the volunteers in pairs or in a small group to retell the story in front of the classroom with the aid materials for examples Retelling Picture books, accordion books, fold-up books or the real objects that are very motivational and serve as wonderful vehicles for language development.

Teaching Aids:

1. Text
2. Pictures
3. Word cards
4. Chart
5. Worksheet

Evaluation

1. Observe the students while practicing in a group and while retelling.
2. Check the students' tasks.

Lesson Plan For Experimental Group

Period 5–6 M.2 English 014

Time : 100 minutes

Content : Narrative Genre about “The Thieving Crow”

Objectives :

1. Students are able to tell the main idea of the text or the aim of the writer.
2. Students are able to retell the story to show the details of the text or to show the reasons supporting the main idea.
3. Students are able to tell the linguistic features of the Narrative Genre from the text and also give some examples of their own.
4. Students are able to retell the story according to their own idea through the diagram and the appropriate use of linguistic structure.

Phases of Instruction :

Step 1. Orientation and Introduction.

1.1 The teacher explains about Narrative genre and Exposition Genre by telling the students see the chart with the example in order to conclude the language features.

1.2 The teacher provided into 8 group of 5. Let the students choose the same type of text (genre) from some examples given by the teacher. Then the students discuss about Narrative text.

Step 2 Model Retelling

2.1 Teacher explains the process and model a retelling by letting the students see the chart of Schematic structure, the language features and the sequences of questions. Then teacher stresses that only the main elements will

be told. For fiction, this might include narrative text, the main plot episodes, resolution of the problem, and the ending.

2.2 Teacher read a meaningful portion of text to students and then retell the passage, emphasizing the important parts. Using a brief passage (50–100 Words).

2.3 Teacher retells the passage in 2 or 3 sentences, choosing a brief selection so that students will be better able to grasp the procedure.

Step 3 Guided Practice

3.1 Teacher divided the students into group of four then lead the students through a guided practice of brief selections. The students use prompts or a storyteller sheet for a narrative text, these might include the following :

Where and when did the story take place ?

Who were the main characters ?

What action started the story ?

What was the story problem ?

How did the story end ?

Step 4 Independent Application

4.1 Students read and retell passages in pairs or in a small group. The listener should take an active role asking questions about any details that aren't clear, or requesting additional information.

4.2 The listener (Student) will keep the interchange positive by telling what he/she liked best about the piece that his/her partner retold.

4.3 Let the students take a turns retelling a story portion to a partner and then having the listener give feedback.

4.4 Teacher selects the volunteers in pairs or in a small group to retell the story in front of the classroom with the aid materials for examples Retelling Picture books, accordion books, fold-up books or the real objects that are very motivational and serve as wonderful vehicles for language development.

Teaching Aids:

1. Text
2. Pictures
3. Word cards
4. Chart
5. Worksheet

Evaluation

1. Observe the students while practicing in a group and while retelling.
2. Check the students' tasks.

Lesson Plan For Experimental Group

Period 7-8 M.2 English 014

Time : 100 minutes

Content : Narrative Genre about “If It Belongs to Us, It Will Come to Us”

Objectives :

1. Students are able to tell the main idea of the text or the aim of the writer.
2. Students are able to retell the story to show the details of the text or to show the reasons supporting the main idea.
3. Students are able to tell the linguistic features of the Narrative Genre from the text and also give some examples of their own.
4. Students are able to retell the story according to their own idea through the diagram and the appropriate use of linguistic structure.

Phases of Instruction :

Step 1. Orientation and Introduction.

1.1 The teacher explains about Narrative genre and Exposition Genre by telling the students see the chart with the example in order to conclude the language features.

1.2 The teacher provided into 8 group of 5. Let the students choose the same type of text (genre) from some examples given by the teacher. Then the students discuss about Narrative text.

Step 2 Model Retelling

2.1 Teacher explains the process and model a retelling by letting the students see the chart of Schematic structure, the language features and the sequences of questions. Then teacher stresses that only the main elements will

be told. For fiction, this might include narrative text, the main plot episodes, resolution of the problem, and the ending.

2.2 Teacher read a meaningful portion of text to students and then retell the passage, emphasizing the important parts. Using a brief passage (50–100 Words).

2.3 Teacher retells the passage in 2 or 3 sentences, choosing a brief selection so that students will be better able to grasp the procedure.

Step 3 Guided Practice

3.1 Teacher divided the students into group of four then lead the students through a guided practice of brief selections. The students use prompts or a storyteller sheet for a narrative text, these might include the following :

Where and when did the story take place ?

Who were the main characters ?

What action started the story ?

What was the story problem ?

How did the story end ?

Step 4 Independent Application

4.1 Students read and retell passages in pairs or in a small group. The listener should take an active role asking questions about any details that aren't clear, or requesting additional information.

4.2 The listener (Student) will keep the interchange positive by telling what he/she liked best about the piece that his/her partner retold.

4.3 Let the students take a turns retelling a story portion to a partner and then having the listener give feedback.

4.4 Teacher selects the volunteers in pairs or in a small group to retell the story in front of the classroom with the aid materials for examples Retelling Picture books, accordion books, fold-up books or the real objects that are very motivational and serve as wonderful vehicles for language development.

Teaching Aids:

1. Text
2. Pictures
3. Word cards
4. Chart
5. Worksheet

Evaluation

1. Observe the students while practicing in a group and while retelling.
2. Check the students' tasks.

Lesson Plan For Experimental Group

Perod 9-10 M.2 English 014

Time : 100 minutes

Content : Exposition Genre about “Mom Doesn’t Understand”

Objectives :

1. Students are able to tell the main idea of the text or the aim of the writer.
2. Students are able to retell the story to show the details of the text or to show the reasons supporting the main idea.
3. Students are able to tell the linguistic features of the Narrative Genre from the text and also give some examples of their own.
4. Students are able to retell the story according to their own idea through the diagram and the appropriate use of linguistic structure.

Phases of Instruction :

Step 1. Orientation and Introduction.

1.1 The teacher explains about Narrative genre and Exposition Genre by telling the students see the chart with the example in order to conclude the language features.

1.2 The teacher provided into 8 group of 5. Let the students choose the same type of text (genre) from some examples given by the teacher. Then the students discuss about exposition text.

Step 2 Model Retelling

2.1 Teacher explains the process and model a retelling by letting the students see the chart of Schematic structure, the language features and the sequences of questions. Then teacher stresses that only the main elements will

be told. For nonfiction, this might include a statement of the main idea and details, a sequential presentation of a process, or perhaps a description. After explaining the process model a retelling, choosing a brief selection so that the student will be better able to grasp the procedure.

2.2 Teacher read a meaningful portion of text to students and then retell the passage, emphasizing the important parts. Using a brief passage (50–100 Words).

2.3 Teacher retells the passage in 2 or 3 sentences, choosing a brief selection so that students will be better able to grasp the procedure.

Step 3 Guided Practice

3.1 Teacher divided the students into group of four then lead the students through a guided practice of brief selections. The students use prompts or a storyteller sheet for an exposition text, these might include the following :

What is the topic of the selection ?

What are the important ideas in the selection ?

What was the main thing the author was trying to tell you ?

What details, facts, happenings, or examples were used to explain the main idea ?

Step 4 Independent Application

4.1 Students read and retell passages in pairs or in a small group. The listener should take an active role asking questions about any details that aren't clear, or requesting additional information.

4.2 The listener (Student) will keep the interchange positive by telling what he/she liked best about the piece that his/her partner retold.

4.3 Let the students take a turns retelling a story portion to a partner and then having the listener give feedback.

4.4 Teacher selects the volunteers in pairs or in a small group to retell the story in front of the classroom with the aid materials for examples Retelling Picture books, accordion books, fold-up books or the real objects

Teaching Aids:

1. Text
2. Newspaper
3. real objects
4. Chart
5. Worksheet

Evaluation

1. Observe the students while practicing in a group and while retelling.
2. Check the students' tasks.

Lesson Plan For Experimental Group

Perod 11-12 M.2 English 014

Time : 100 minutes

Content : Exposition Genre about “My Maid The Computer”

Objectives :

1. Students are able to tell the main idea of the text or the aim of the writer.
2. Students are able to retell the story to show the details of the text or to show the reasons supporting the main idea.
3. Students are able to tell the linguistic features of the Narrative Genre from the text and also give some examples of their own.
4. Students are able to retell the story according to their own idea through the diagram and the appropriate use of linguistic structure.

Phases of Instruction :

Step 1. Orientation and Introduction.

1.1 The teacher explains about Narrative genre and Exposition Genre by telling the students see the chart with the example in order to conclude the language features.

1.2 The teacher provided into 8 group of 5. Let the students choose the same type of text (genre) from some examples given by the teacher. Then the students discuss about exposition text.

Step 2. Model Retelling

2.1 Teacher explains the process and model a retelling by letting the students see the chart of Schematic structure, the language features and the sequences of questions. Then teacher stresses that only the main elements will

be told. For nonfiction, this might include a statement of the main idea and details, a sequential presentation of a process, or perhaps a description. After explaining the process model a retelling, choosing a brief selection so that student will be better able to grasp the procedure.

2.2 Teacher read a meaningful portion of text to students and then retell the passage, emphasizing the important parts. Using a brief passage (50–100 Words).

2.3 Teacher retells the passage in 2 or 3 sentences, choosing a brief selection so that students will be better able to grasp the procedure.

Step 3 Guided Practice

3.1 Teacher divided the students into group of four then lead the students through a guided practice of brief selections. The students use prompts or a storyteller sheet for an exposition text, these might include the following :

What is the topic of the selection ?

What are the important ideas in the selection ?

What was the main thing the author was trying to tell you ?

What details, facts, happenings, or examples were used to explain the main idea ?

Step 4 Independent Application

4.1 Students read and retell passages in pairs or in a small group. The listener should take an active role asking questions about any details that aren't clear, or requesting additional information.

4.2 The listener (Student) will keep the interchange positive by telling what he/she liked best about the piece that his/her partner retold.

4.3 Let the students take a turns retelling a story portion to a partner and then having the listener give feedback.

4.4 Teacher selects the volunteers in pairs or in a small group to retell the story in front of the classroom with the aid materials for examples Retelling Picture books, accordion books, fold-up books or the real objects

that are very motivational and serve as wonderful vehicles for language development.

Teaching Aids:

1. Text
2. Picture
3. Chart
4. Worksheet

Evaluation

1. Observe the students while practicing in a group and while retelling.
2. Check the students' tasks.

Lesson Plan For Experimental Group

Perod 13–14 M.2 English 014

Time : 100 minutes

Content : Exposition Genre about “It’s a New World of Shopping”

Objectives :

1. Students are able to tell the main idea of the text or the aim of the writer.
2. Students are able to retell the story to show the details of the text or to show the reasons supporting the main idea.
3. Students are able to tell the linguistic features of the Narrative Genre from the text and also give some examples of their own.
4. Students are able to retell the story according to their own idea through the diagram and the appropriate use of linguistic structure.

Phases of Instruction

Step 1. Orientation and Introduction.

1.1 The teacher explains about Narrative genre and Exposition Genre by telling the students see the chart with the example in order to conclude the language features.

1.2 The teacher provided into 8 group of 5. Let the students choose the same type of text (genre) from some examples given by the teacher. Then the students discuss about exposition text.

Step 2 Model Retelling

2.1 Teacher explains the process and model a retelling by letting the students see the chart of Schematic structure, the language features and the sequences of questions. Then teacher stresses that only the main elements will

be told. For nonfiction, this might include a statement of the main idea and details, a sequential presentation of a process, or perhaps a description. After explaining the process model a retelling, choosing a brief selection so that student will be better able to grasp the procedure.

2.2 Teacher read a meaningful portion of text to students and then retell the passage, emphasizing the important parts. Using a brief passage (50–100 Words).

2.3 Teacher retells the passage in 2 or 3 sentences, choosing a brief selection so that students will be better able to grasp the procedure.

Step 3 Guided Practice

3.1 Teacher divided the students into group of four then lead the students through a guided practice of brief selections. The students use prompts or a storyteller sheet for an exposition text, these might include the following :

What is the topic of the selection ?

What are the important ideas in the selection ?

What was the main thing the author was trying to tell you ?

What details, facts, happenings, or examples were used to explain the main idea ?

Step 4 Independent Application

4.1 Students read and retell passages in pairs or in a small group. The listener should take an active role asking questions about any details that aren't clear, or requesting additional information.

4.2 The listener (Student) will keep the interchange positive by telling what he/she liked best about the piece that his/her partner retold.

4.3 Let the students take a turns retelling a story portion to a partner and then having the listener give feedback.

4.4 Teacher selects the volunteers in pairs or in a small group to retell the story in front of the classroom with the aid materials for examples Retelling Picture books, accordion books, fold-up books or the real objects

that are very motivational and serve as wonderful vehicles for language development.

Teaching Aids:

1. Text
2. Catalogs
3. Real objects
4. chart
5. Worksheet

Evaluation

1. Observe the students while practicing in a group and while retelling.
2. Check the students' tasks.

Lesson Plan For Experimental Group

Perod 15-16 M.2 English 014

Time : 100 minutes

Content : Exposition Genre about “Phuket”

Objectives :

1. Students are able to tell the main idea of the text or the aim of the writer.
2. Students are able to retell the story to show the details of the text or to show the reasons supporting the main idea.
3. Students are able to tell the linguistic features of the Narrative Genre from the text and also give some examples of their own.
4. Students are able to retell the story according to their own idea through the diagram and the appropriate use of linguistic structure.

Phases of Instruction :

Step 1. Orientation and Introduction.

1.1 The teacher explains about Narrative genre and Exposition Genre by telling the students see the chart with the example in order to conclude the language features.

1.2 The teacher provided into 8 group of 5. Let the students choose the same type of text (genre) from some examples given by the teacher. Then the students discuss about exposition text.

Step 2 Model Retelling

2.1 Teacher explains the process and model a retelling by letting the students see the chart of Schematic structure, the language features and the sequences of questions. Then teacher stresses that only the main elements will

be told. For nonfiction, this might include a statement of the main idea and details, a sequential presentation of a process, or perhaps a description. After explaining the process model a retelling, choosing a brief selection so that student will be better able to grasp the procedure.

2.2 Teacher read a meaningful portion of text to students and then retell the passage, emphasizing the important parts. Using a brief passage (50–100 Words).

2.3 Teacher retells the passage in 2 or 3 sentences, choosing a brief selection so that students will be better able to grasp the procedure.

Step 3 Guided Practice

3.1 Teacher divided the students into group of four then lead the students through a guided practice of brief selections. The students use prompts or a storyteller sheet for an exposition text, these might include the following :

What is the topic of the selection ?

What are the important ideas in the selection ?

What was the main thing the author was trying to tell you ?

What details, facts, happenings, or examples were used to explain the main idea ?

Step 4 Independent Application

4.1 Students read and retell passages in pairs or in a small group. The listener should take an active role asking questions about any details that aren't clear, or requesting additional information.

4.2 The listener (Student) will keep the interchange positive by telling what he/she liked best about the piece that his/her partner retold.

4.3 Let the students take a turns retelling a story portion to a partner and then having the listener give feedback.

4.4 Teacher selects the volunteers in pairs or in a small group to retell the story in front of the classroom with the aid materials for examples Retelling Picture books, accordion books, fold-up books or the real objects

that are very motivational and serve as wonderful vehicles for language development.

Teaching Aids:

1. Text
2. Picture
3. Chart
4. Worksheet

Evaluation

1. Observe the students while practicing in a group and while retelling.
2. Check the students' tasks.

Lesson Plan for Control Group

Period 1-2 M2 English 014

Time : 100 minutes

Content: The Honest Woodcutter

Objectives :

1. The students will be able to comprehend the story.
2. The students can finding the main idea and details
3. The students can answering the question according to the

story

Phases of Instruction :

1. The teacher stimulates the students by asking the questions and letting them talk about "their honesty" in order to build up the students attention.
2. The teacher states objectives of the lesson.
3. The teacher teaches some new Vocabularies and structure by using words cards, pictures and structural chart included with examples. Then let the students read the examples and take notes.
4. The teacher handsout the text lesson to the students and lets the students listen to the teacher reading the strory aloud then lets the students repeat.
5. Let the students read the passage silently then the teacher asks Yes/No questions according to the passage and the students answer orally.
6. Let the students read the passage themselves. And then do the exercises.
7. The teacher and the students check the correct answers. Then gives them reignforcement. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the pasage better.

8. The teacher evaluates the students by observing them while they are doing the exercises and corrects their writing.

9. Let the Students do the exercises about the vocabulary and structure that they have studied and summarized the story in their notebooks.

Teaching Aids :

1. Text
2. Pictures
3. Word cards
4. Chart
5. Worksheet (exercises)

Evaluation

1. Observe the students while answering the questions orally and while doing the exercises.

2. Check the students ' tasks

The Honest Woodcutter

Language focus

a.

Use of Simple Past

One upon a time , there was a poor woodcutter who lived near the edge of the forest.

This woodcutter earned his living by cutting firewood.

The woodcutter did not know how to swim.

He poked in the river with a long pole.

He looked at the axe.

The silver axe glistened in the sun.

He hurried home with a golden axe.

The jealous neighbor went into the forest.

b.

Exclamation

What a treasure (it is).

How wonderful it would be to own.

..... such a lovely and valuable axe.

..... such an honest man.

c.

Imperative

Do not kill any living things.

Do not steal.

Do not act unchastely.

Do not lie.

Do not drink intoxicating beverages.

Go and find your axe yourself.

Vocabulary

d.

Synonym

It was no use.

It was useless.

The Rukkha-thewada, the tree spirit.....

The woodcutter falling trees near a river.

“Is this your axe, woodsman?”

The Rukkha-thewada, himself was emerging from the tree.

Rukkha-thewada appeared before him.

e.

Use of adverbs

I cannot go back home.

He greedily nodded his head.

The woodcutter politely told the Rukkha-thewada,.....

Everyday, he went into the forest to cut wood.

One day, was falling trees near a river.

Lesson Plan for Control Group

Period 3-4 M2 English 014

Time : 100 minutes

Content: Seven Stars

Objectives :

1. The students will be able to comprehend the story.
2. The students can finding the main idea and details
3. The students can answering the question according to the story

Phases of Instruction :

1. The teacher stimulates the students by asking the questions and letting them talk about “making merit” in order to build up the students attention.
2. The teacher states objectives of the lesson.
3. The teacher teaches some new vocabularies and structure by using words cards, pictures and structural chart included with examples. Then let the students read the examples and take notes.
4. The teacher handsout the text lesson to the students and lets the students listen to the teacher reading the story aloud then lets the students repeat.
5. Let the students read the passage silently then the teacher asks Yes/No questions according to the passage and the students answer orally.
6. Let the students read the passage themselves. And then do the exercises.
7. The teacher and the students check the correct answers. Then gives them reinforcement. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the passage better.
8. The teacher evaluates the students by observing them while they are doing the exercises and corrects their writing.

9. Let the Students do the exercises about the vocabulary and struchure that they have studied and summarized the story in their notebooks.

Teaching Aids :

1. Text
2. Pictures
3. Word cards
4. Chart
5. Worksheet (exercises)

Evaluation

1. Observe the students while answering the questions orally and while doing the excrcises.
2. Check the students ' tasks

Seven Stars

Language focus

A. Use of Simple past

There once was an old couple who lived in a small hut.

They tended their fruit trees, raised a few chickens, and survived.

The old man was quiet for a while, then he slapped his leg.

This hen was her pet.

She did not want to kill it.

The mother hen taught her children until late that night.

B. Imperative

Listen to me carefully.

Now listen and remember.

Please love each other.

Do not quarrel.

Do not separate.

Unite, all of you.

Do not worry.

Do not be sad.

Beware of the eagle.

Be careful.

Be good children.

Please be good.

C. Because of +Noun

Because of their love for each other,

Because of their courageous act,....

Because of their willingness to die....

Because of their fervent wish to be born again as a family,...

Vocabulary

d. Use of adjectives

1. an old couple

the old woman

a small hut

a small matter

the Thai sky

a good cause

good children

young chickens

2. Both husband and wife were devout.

But one evening the old woman seemed worried.

The monk may go hungry tomorrow.

The old man was quiet for a while.

The old woman was shocked and reluctant.

She was so distressed that she could not say anything else.

You are still too small to go out alone into this world.

Lesson Plan for Control Group

Period 5-6 M2 English 014

Time : 100 minutes

Content: The Thieving Crow

Objectives :

1. The students will be able to comprehend the story.
2. The students can finding the main idea and details
3. The students can answering the question according to the story

Phases of Instruction :

1. The teacher stimulates the students by asking the questions and letting them talk about “ kind of birds ” in order to build up the students attention.
2. The teacher states objectives of the lesson
3. The teacher teaches some new Vocabularies and structure by using words cards,pictures and structural chart included with examples. Then let the students read the examples and take notes.
4. The teacher handsout the text lesson to the students and lets the students listen to the teacher reading the story aloud then lets the students repeat.
5. Let the students read the passage silently then the teacher asks Yes/No questions according to the passage and the students answer orally.
6. Let the students read the passage themselves. And then do the exercises.
7. The teacher and the students check the correct answers. then gives them reinforcement. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the passage better.

8. The teacher evaluates the students by observing them while they are doing the exercises and corrects their writing.

9. Let the Students do the exercises about the vocabulary and structure that they have studied and summarize the story in their notebooks.

Teaching Aids :

1. Text
2. Pictures
3. Word cards
4. Chart
5. Worksheet (exercises)

Evaluation

1. Observe the students while answering the questions orally and while doing the exercises.
2. Check the students ' tasks

The Thieving Crow

Language focus

a. Use of Simple past

A crow and a dove were friends.

They lived under the kitchen roof of a wealthy man's home.

They flew out every morning.

The cook in the rich man's house observed the two birds.

The crow turned his head away and did not answer.

b. Use of Simple past and continuous

While they were talking , the cook and the servants came into the kitchen.

In a moment , the crow was lying dead. Killed by the cook's sharp knife.

c. Use of Simple past and past perfect

The crow turned and flew back to the kitchen where he had seen the meat.

He realized what had happened.

When the dove had flown away , the crow perched where he could see into the kitchen.

Vocabulary

d.

antonym

We should be grateful for their generosity.

This stealing is an ungrateful act.

The dove insisted that the crow accompany him , but the crow refused.

The cook walked from the kitchen.

He did not see the cook came back into the room.

Alone you may lose your head . Friends survive united.

Lesson Plan for Control Group

Period 7-8 M2 English 014

Time : 100 minutes

Content: If It Belongs to Us, It Will Come to Us

Objectives :

1. The students will be able to comprehend the story.
2. The students can find the main idea and details
3. The students can answer the question according to the story

Phases of Instruction :

1. The teacher stimulates the students by asking the questions and letting them talk about "the result of good or bad deeds" in order to build up the students' attention.
2. The teacher states objectives of the lesson.
3. The teacher teaches some new vocabularies and structure by using words cards, pictures and structural chart included with examples. Then let the students read the examples and take notes.
4. The teacher hands out the text lesson to the students and lets the students listen to the teacher reading the story aloud then lets the students repeat.
5. Let the students read the passage silently then the teacher asks Yes/No questions according to the passage and the students answer orally.
6. Let the students read the passage themselves. And then do the exercise.
7. The teacher and the students check the correct answers. then gives them reinforcement. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the passage better.

8. The teacher evaluates the students by observing them while they are doing the exercises and corrects their writing.

9. Let the Students do the exercises about the vocabulary and structure that they have studied and summarize the story in their notebooks.

Teaching Aids :

1. Text
2. Pictures
3. Word cards
4. Chart
5. Worksheet (exercises)

Evaluation

1. Observe the students while answering the questions orally and while doing the exercises.
2. Check the students ' tasks

Lesson Plan for Control Group
Period 9-10 M2 English 014

Time : 100 minutes

Content: Mom Doesn't Understand

Objectives :

1. The students will be able to comprehend the story.
2. The students can finding the main idea and details
3. The students can answering the question according to the story

Phases of Instruction :

1. The teacher stimulates the students by asking the questions and letting them talk about “ the letters ” in order to build up the students attention.
2. The teacher states objectives of the iesson.
3. The teacher teaches some new Vocabularies and structure by using newspaper,real objects and structural chart included with examples. Then let the students read the examples and take notes.
4. The teacher handsout the text lesson to the students and lets the students listen to the teacher reading the strory aloud then lets the students repeat.
5. Let the students read the passage silently then the teacher asks Yes/No questions according to the passage and the students answer orally.
6. Let the students read the passage themselves. And then do the exercise.
7. The teacher and the students check the correct answers. Then gives them reignforcement. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the pasage better.
8. The teacher evaluates the students by observing them while they are doing the exercices and corrects their writing.

9. Let the Students do the exercises about the vocabulary and structure that they have studied and summarized the story in their notebooks.

Teaching Aids :

1. Text
2. Newspaper
3. real objects
4. Chart
5. Worksheet (exercises)

Evaluation

1. Observe the students while answering the questions orally and while doing the exercises.
2. Check the students ' tasks

Lesson Plan for Control Group
Period 11–12 M2 English 014

Time : 100 minutes

Content: My Maid, The Computer

Objectives :

1. The students will be able to comprehend the story.
2. The students can finding the main idea and details
3. The students can answering the question according to the story

Phases of Instruction :

1. The teacher stimulates the students by asking the questions and letting them talk about “ the maid and the computer ” in order to build up the students attention.

2. The teacher states objectives of the lesson.

3. The teacher teaches some new Vocabularies and structure by using pictures, card words and structural chart included with examples. Then let the students read the examples and take notes.

4. The teacher handsout the text lesson to the students and lets the students listen to the teacher reading the story aloud then lets the students repeat.

5. Let the students read the passage silently then the teacher asks Yes/No questions according to the passage and the students answer orally.

6. Let the students read the passage themselves. And then do the exercise.

7. The teacher and the students check the correct answers. Then gives them reinforcement. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the passage better.

8. The teacher evaluates the students by observing them while they are doing the exercises and corrects their writing.

9. Let the Students do the exercises about the vocabulary and structure that they have studied and summarized the story in their notebooks.

Teaching Aids :

1. Text
2. Pictures
3. Card Words
4. Chart
5. Worksheet (exercises)

Evaluation

1. Observe the students while answering the questions orally and while doing the exercises.
2. Check the students ' tasks

Lesson Plan for Control Group
Period 13-14 M2 English 014

Time : 100 minutes

Content: It's New World of Shopping

Objectives :

1. The students will be able to comprehend the story.
2. The students can finding the main idea and details
3. The students can answering the question according to the story

Phases of Instruction :

1. The teacher stimulates the students by asking the questions and letting them talk about “ shopping ” in order to build up the students attention.
2. The teacher states objectives of the lesson.
3. The teacher teaches some new Vocabularies and structure by using catalogs,real objects and structural chart included with examples. Then let the students read the examples and take notes.
4. The teacher handsout the text lesson to the students and lets the students listen to the teacher reading the story aloud then lets the students repeat.
5. Let the students read the passage silently then the teacher asks Yes/No questions according to the passage and the students answer orally.
6. Let the students read the passage themselves. And then do the exercise.
7. The teacher and the students check the correct answers. Then gives them reignforcement. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the pasage better.
8. The teacher evaluates the students by observing them while they are doing the exercices and corrects their writing.

9. Let the Students do the exercises about the vocabulary and structure that they have studied and summarized the story in their notebooks.

Teaching Aids :

1. Text
2. catalogs
3. real objects
4. Chart
5. Worksheet (exercises)

Evaluation

1. Observe the students while answering the questions orally and while doing the exercises.
2. Check the students' tasks

Lesson Plan for Control Group
Period 15–16 M2 English 014

Time : 100 minutes

Content: Phuket

Objectives :

1. The students will be able to comprehend the story.
2. The students can finding the main idea and details
3. The students can answering the question according to the story

Phases of Instruction :

1. The teacher stimulates the students by using the pictures and letting them talk about “ the beach ” in order to build up the students attention.

2. The teacher states objectives of the lesson.

3. The teacher teaches some new Vocabularies and structure by using pictures and structural chart included with examples. Then let the students read the examples and take notes.

4. The teacher handsout the text lesson to the students and lets the students listen to the teacher reading the story aloud then lets the students repeat.

5. Let the students read the passage silently then the teacher asks Yes/No questions according to the passage and the students answer orally.

6. Let the students read the passage themselves. And then do the exercises.

7. The teacher and the students check the correct answers. Then gives them reinforcement. Then the teacher explains clearly once more to help them understand the passage better.

8. The teacher evaluates the students by observing them while they are doing the exercises and corrects their writing.

9. Let the Students do the exercises about the vocabulary and structure that they have studied and summarized the story in their notebooks.

Teaching Aids :

1. Text
2. catalogs
3. real objects
4. Chart
5. Worksheet (exercises)

Evaluation

1. Observe the students while answering the questions orally and while doing the exercises.
2. Check the students' tasks

9. Let the Students do the exercises about the vocabulary and structure that they have studied and summarized the story in their notebooks.

Teaching Aids :

1. Text
2. Pictures
3. Chart
4. Worksheet (exercises)

Evaluation

1. Observe the students while answering the questions orally and while doing the exercises.
2. Check the students' tasks

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวกรรณิกา กุลวิทย์

เกิดวันที่ 22 ตุลาคม พุทธศักราช 2506

สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 134/1 ถนนสุขุมวิท อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24000

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน หัวหน้าหมวดภาษาอังกฤษ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนเซนต์หลุยส์ อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2523 มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนเซนต์แอนโทนีคอนแวนต์
จังหวัดฉะเชิงเทรา

พ.ศ. 2525 มัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์
จังหวัดฉะเชิงเทรา

พ.ศ. 2529 กศ.บ. วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโทแนะแนว
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

พ.ศ. 2539 กศ.ม. วิชาเอกการมัธยมศึกษา สาขการสอนภาษาอังกฤษ
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร